מועצה אזורית לב השרון
ישיבת מליאה מספר 43
ישיבה מיום 11.10.2026

משתתפים:

אלי אטון	-	ראש המועצה
יצחק יצחק	-	סגן ראש המועצה
טל מדר		
ארז אביעלי		
יוסי דיין		
יהודה גטה		
גיא זרח		
טל בן יוסף		
ישראל גרציאני		
מיכל גליק		
אורנה הדר		
אפרים חג'ג'		
שחף חרמון		
נתן יהודה		
משה מכלין		
רועי מימון		
ראובן קפלן		
נתן סלומון		

קובי רייך

לביא זמיר

ניסן כנפי

מירב לביא

נועה בנגלס יבין

שרון עזרן

שי שדה

עו"ד לאון אליעזר

סיון שריפי כרז

רום פור

ניב גלינסקי

אילן מן

<u>פרוטוקול</u>

1. **דו"ח ראש המועצה**

אלי אטון יו"ר: כמו שאתם יודעים, אנחנו כל, מתי שיש, לא מחפשים את זה, אנחנו נוהגים לפרגן בעקבות התמיכה שלנו בספורט, ובמצטייני ספורט ומקדמים את התודעה של ספורט מצוין ומצוינות בספורט בלב השרון, אז יהיו פה כמה חלוקת תעודות לזוכים באליפויות עולם שמייצגים את לב השרון, אבל עד שהם יגיעו אנחנו נתחיל בדוח ראש המועצה. אני רוצה לדווח לכם שבשעה טובה שבוע שעבר נבחר מנהל אגף שפע חדש, כמו שאתם יודעים, רגב, המנהל הקודם, סיים את עבודתו לפני כחודשיים, נפרדנו לשלום בצורה יפה, איחלנו לו הצלחה רבה, מי שנבחר זה אסף מדר. ניסן, אתה רוצה להרחיב עליו קצת?

ניסן כנפי: כן. אסף שימש בתפקיד האחרון שלו כמנהל השפע בעיריית אריאל, היה

שם שנתיים, מסיבותיו עימו ביקש לסיים שם את עבודתו, לפני זה עשה קורס במקומות של מנהלי שפע, נשוי פלוס 2, בן 43, גר בראש העין, מבין, מבין את העבודה, מבין את הנושא, קיבלנו מראש עיריית אריאל חוות דעת מאוד מאוד טובה עליו. הוא הגיע לוועדת קבלה עם עוד 7 מועמדים, שכולם באו מהתחום, כולם היו מקצועיים, הוא עשה את הרושם הטוב ביותר, הוא ענה גם על השאלות על השאלות שנשאל. בנוסף קיימתי איתו גם שיחה אישית והוא נבחר. אני מקווה ומאחל לו שיצליח.

טל מדר: מה השם שלו עוד פעם?

ניסן כנפי: אסף מדר. אין שום קשר לאף מדר אצלנו במועצה. לא. זה חייבים להדגיש.

אלי אטון יו"ר: מרוב המדרים הרבים שיש לנו, אבל הוא דומה לך, דומה לך, לא משנה, האישה הופכת להיות דומה לגבר שהיא נשואה לו במשך השנים, אז גם היא מדר. אני, אני חייב לציין שבאמת אני גם הייתי בישיבה בסוף כולם היו טובים והוא נבחר פה אחד. אנחנו קודם כל תראו, זה אתגר, אנחנו יכולים לבחור את הבן אדם הכי טוב לתפקיד הזה, אגף שפע זה באמת התפקיד הקשה ביותר ברשות, חוץ מיועץ משפטי, אני לא... הקשה ביותר ברשות, אני לא מתבייש להגיד את זה, וגם הכי כפוי טובה, כי שמה יש לך מדדים כמעט בלתי אפשריים. אם אנחנו מפנים 2500 פחים כל יום, 2500 פחים כל יום ופינינו, ואנחנו פינינו, חברת הזה פינתה 2490 ו-10 פחים לא זה, קרייסיס וכישלון בזה והכל על מנהל האגף. כנ"ל בכל הדברים הקיימים, העבודה הזאת היא סיזיפית, היא יומיומית, ואני אשמח שתיחשפו לדשבורד שלי כדי לראות מה קורה בפניות לשפע, הן בחיים לא יכולות להיגמר, זאת אומרת תמיד חיסלת, חיסלת את הכל, למחרת יש עוד 100, זאת אומרת אין דבר כזה שזה נגמר, זה פניות ללא הפסקה, עבודה קשה וגם עם הטביעת עין הטובה ביותר שקיימת אנחנו גם צריכים לראות שבסוף הדברים יתחברו, אנחנו מאחלים שהדברים יתחברו, אנחנו כן רואים שיש פוטנציאל אדיר לזה שהדברים יתחברו, אבל אתם יודעים, בסך הכל אנחנו עובדים עם בני אדם, מאחלים לו הצלחה רבה בנושא הזה. אני רוצה לדווח

לכם על, אנחנו ב-27 לחודש יש לנו יום בחירות וזה בחירות לכל מדינת ישראל, בחירות לכנסת. ודרך אגב, פנו אליי מאיזשהי, איזשהו ארגון, למנות נאמן בחירות מטעם המועצה ושאלתי למה צריך? ואז אמרו לי כדי לבחון את טוהר הבחירות של, של מדינת ישראל. אמרתי להם תקשיבו, אני קודם כל סומך על התושבים שלי, סומך על כולם, סומך על כל תושבי לב השרון, ימין, שמאל, מרכז, שכל אחד יבחר את הבחירה שלו, ושלא יהיו הטיות, ויש גורמים של המדינה שבודקים, אני לא חושב שאני כראש רשות צריך לשים מישהו מטעמי. ואמרתי להם אתם יודעים מה? אתם מכניסים אותי לפינה? אני צריך לשים שני ממונים, אמרו לי מה זאת אומרת? אמרתי אני אבחר ממונה מימין, ממונה משמאל שלא יגידו בחרת מישהו והטית, לא רוצה, בסוף החלטתי שאני לא ממנה אף אחד כי אני לא חושב שזה נדרש, אני גם לא חושב שזה נכון שהמועצה האזורית תפקח על בחירות של המדינה. בנושא הזה מה שכן אנחנו עושים, אנחנו, מהחודש, בחודשיים האחרונים, יש דרישה, בקשה לא דרישה, אלא בקשה של ראשי מפלגות לבוא ולהתארח אצלנו, אצל השכנים, אצלנו בקו התפר בעיקר, יש לנו סיבות די טובות שראשי מפלגות יבואו, ואנחנו הזמנו את כולם, אני נפגשתי גם עם יאיר גולן ביד חנה לפני כחודש וחצי, ונפגשתי גם עם נפתלי בנט לפני כחודש בדגל ועשינו סיור בניצני עוז, היום נפגשנו עם גדי איזנקוט, גם פגישה ארוכה עם כל ראשי קו התפר, גם בניצני עוז וגם ביד חנה ואחרי זה עשינו איזשהו מפגש איתו שהצבנו כל אחד את האתגרים האדירים שיש לנו בכמה פרמטרים, ואני רוצה להגיד לכם דבר כזה, קודם כל זה לא חלוט ואנחנו גם לא יודעים, אבל בימים הקרובים גם ראש הממשלה יגיע לאזור שלנו, אני הזמנתי את כל ראשי המפלגות, הזמנתי גם את איך קוראים למפלגה של ליברמן?

ניסן כנפי: ישראל ביתנו.

אלי אטון יו"ר: ישראל ביתנו גם הוזמנה, וגם ציונות הדתית וגם עוצמה יהודית ואם יש לנו עוד מפלגות רלוונטיות, אני הזמנתי אותם מסיבה אחת כי אנחנו פתוחים

לכולם, אנחנו צריכים לשמוע את כולם, כל אחד בדעות הפרטיות שלו ומראש הביקורים האלה לא היו ביקורים פוליטיים ואילו מהסיבה. סביר להניח שאם הזמנתי 4 אנשים אז ב-3 אני לא בוחר. אבל המטרה היא כפולה, קודם כל כל אחד מהם יהיה לפחות חבר כנסת בכנסת הבאה. זה 1. 2, אינטרסים של לב השרון, וזה מה שמעניין אותי, להציף את האינטרסים של לב השרון, הצפתי את האינטרסים ואת האתגרים שיש לנו במרחב קו התפר, ואנחנו הולכים לאיזשהו שינוי מהותי, אני תכף אדבר עליו, שקו התפר זה לא רק קו התפר הקלאסי שהוא רק נחתם ברמה של תקציבים, אלא קו תפר יותר רחב עם יישובי קו התפר, ועל זה אני אדבר על המפגש הבא שהיה לנו, דיברנו גם מול כל המועמדים, קודם כל דיברתי על זה שהחינוך זה הדבר החשוב ביותר לטעמנו, אני לא מאמין שכולם קנו את זה, בטעמם, לא ממני, ודבר שני הדרישה שלנו שכל ראשי הרשויות יקבלו סמכויות כדי שנוכל לנהל באמת בצורה הטובה ביותר את הרשויות שלנו כי בסופו של יום מה שקורה, מי שמנהל בסופו של דבר את המדינה זה 254 ראשי רשויות שהם עם קשר ישיר לתושבים שלהם, והשלטון הארצי הוא זה שנמצא מלמעלה, הוא אמור להיות מפקח, הוא אמור לתת לנו את הכלים, הוא אמור לתת לנו תקציבים, הוא אמור לתת לנו גבולות גזרה ושם אנחנו נעבוד בצורה הפתוחה ביותר, אנחנו רואים את זה בממשקים שלנו מול פיקוד העורף, שאנחנו עומדים מול אנשים עם אפס גמישות, ורועי יכול להעיד על כך, אפס גמישות ברמה של תקציבים ואנחנו רואים שתקציבים, לדוגמה אם בניצני עוז ושער אפרים שקיבלנו כספים מפיקוד העורף יכלנו לבצע את זה ב-80 אחוז עלות, ביצענו את זה ב-100 אחוז עלות כי אנחנו היינו יד רביעית, יד רביעית ביצעה את העבודות אצלנו, תבינו לבד איך העניינים האלה עובדים ולא נתנו לנו פשוט תקציבים, זה התקציב, תגידו לנו, תנו לנו תוכנית עבודה מה אתם רוצים בגבולות הגזרה שלנו, האמינו לי שיכלנו לנהל את זה יותר טוב, כנ"ל בנושא של חינוך וכנ"ל בנושא של דיברנו על ביטחון, כנ"ל בנושא של פיתוח עסקי וכולי וכולי. אז אנחנו באמת

מחכים עוד 17 יום שכל מי שרוצה להציג את מרכולתו שלו מול תושבי לב השרון והסביבה וכל הנושאים האלה אז יעשה את זה. אז להזמין את בנט זה לא היה משהו פוליטי, יהיה ראש הממשלה, לא יהיה, זה לא מעניין אותי, אני יודע שזה מישהו שיהיה בכנסת הבאה פעם הבאה ולכן נפגשנו איתו, לפחות חבר כנסת. החודש, חודש שעבר סיירנו במועצה האזורית בקעת הירדן אצל אלחייני במגמה לראות וללמוד על המוקד שיש להם, יש להם מוקד ביטחון, יש להם מוקד ביטחוני שהוא מחובר למוקד מוניציפלי. אנחנו קיבלנו תקציב גם ממשרד הביטחון וגם ממשרד הפנים להקים מוקד כאשר המטרה שלנו היא באמת לבוא וללמוד, אוי, הגיעו התותחים, אנחנו תכף דקה נתקדם אליכם, על מנת שנוכל באמת ללמוד ולא להמציא את הגלגל מחדש, לראות איך מוקד עובד במקומות אחרים, מה העלויות שלו, מה הממשקים, מה היתרונות, מה החסרונות. היינו שם צוות הממש ההנהלה של המועצה, סיירנו גם במקום, ומשהו ברמה האישית, ביקרנו שם גם במושב מכורה, אושרת, שהיא הרל"שית של אלחייני, היא הבת, גילוי נאות היא הבת של בת דודה שלי ואחותה יפעת לפני 23 שנה נרצחה בפיגוע ממש במושב מכורה, כשמחבל נכנס ליישוב, רצח אותה בצורה אכזרית מול הילדים שלה, ואז הוקם שם גם מצפה לזכרה, ואז ראינו את המצפה, וראינו גם את האתגרים של מועצות אחרות, איך הן עומדות בתנאי ביטחון אחרים, לכל מועצה במדינה יש לה את האתגרים שלה, זה היה מעניין ואנחנו למדנו מהנושא הזה של המוקד, אנחנו כמובן דרך ביחד עם יועץ נקווה שבחצי שנה הקרובה, כי תקציבים כבר קיבלנו, נוכל להקים מוקד ראוי ללב השרון ביחד עם היישובים, לבדוק את הצרכים, לבדוק איזה מוקד אנחנו באמת יכולים להתאים בצורה הטובה ביותר ללב השרון. אנחנו... נמצאים פה אנשים יקרים, בואו כמו שאמרתי לכם, אנחנו מעודדים כל הזמן מצוינות, מעודדים אנשים שמצליחים שנמצאים בכל העולם בתחרויות, מייצגים את לב השרון. דרך אגב, יש פה תושבים שהם לא מלב השרון, אבל אנחנו מקדמים בברכה תושבים שלא מלב השרון

שמתאמנים בקבוצות ששייכות ללב השרון אז...

חלוקת תעודות:

אלי אטון יו"ר: טוב, אנחנו נמשיך.

ראובן קפלן: אולי נדלג לנושא החדש?

אלי אטון יו"ר: לא, יש לנו דו"ח ראש המועצה ויש לנו סדר יום. אנחנו נתקדם. אנחנו נעשה את זה גם קצת יותר מהיר, אבל אנחנו נתקדם בהתאם למה שצריך. פסטיבל לב השרון. רבותיי, אם, אם נהיה בקשב אז נעשה את זה מהיר, פסטיבל לב השרון, כמו שאתם יודעים, לפני כשבועיים היה פסטיבל לב השרון בדרור, הגיעו כ-1600 אנשים, בפסטיבל היה שיתוף פעולה בין אגף התרבות לחברה הכלכלית, שיש פה אמירה לעשות איזושהי, לעשות איזושהי מסורת, לקיים מסורת כשהמטרה היא שפסטיבל לב השרון הבא יהיה במעגלים יותר גדולים, יכפיל את עצמו בכמות האנשים ואפשר שם. היה באמת לא מעט דוכנים, זמרים, דני רובס, התקווה 6, היה מעניין, היה מהנה , וכולנו תקווה להמשיך כך ולפתח. אני רוצה לדווח לכם שמהנדס הוועדה, מהנדס המועצה אילן בר הודיע לנו שהוא הוא יוצא לגמלאות ואנחנו נצא למכרז, כאשר גם כשימונה מהנדס ועדה אילן ילווה אותו בהתאם לצרכים שלנו עד שיהיה מה שנקרא חפיפה, עד שתהיה חפיפה שתהיה מספקת למהנדס החדש.

דובר: פברואר.

אלי אטון יו"ר: בפברואר. אנחנו כבר יוצאים למכרז, אני רוצה קודם, כל אם צריך להיות בדרגה לא, הוא פה, הוא פה. זה שהודעתי זה בסדר, אנחנו הודענו היום בהנהלה, אבל אני רוצה גם לדבר על שבחו של בן אדם וזה חשוב, בן אדם שנתן לא מעט שנים מחייו למועצה ועם רמה מקצועית וידע מקצועי מאוד גבוהים, עם יושרה ללא פניות, ואנחנו ראינו את זה במשך הממשקים הלא מעטים שהיו לנו עם כל מיני סיטואציות, ואנחנו רוצים קודם כל לאחל לו את ההצלחה הגדולה ביותר. בן אדם מגיע לגמלאות, רוצים שייהנה מהחיים, שיטייל, שיבלה, שגם ינשום אוויר, זה חשוב. אנחנו לפני כשבוע

נכנסנו, איישנו את הקומה השנייה של מרכז ההפעלה, זה שאתם הקומה השנייה שהכשרנו אותה, אני מציע לכם, מזמין אתכם, מקום מאוד מאוד יפה, מאוד. אז אני מציע באמת לכולם לבוא, אנחנו דרך אגב נעשה, נעשה, אוי הנה אילן. אנחנו אילן. אנחנו נעשה טקס מסודר, פתיחה מסודרת. בוא שב פה, בדיוק אילן, מצוין פה. אנחנו נעשה טקס מסודר ונזמין את חברי המליאה בתקווה שתבואו, אנחנו מזמינים תמיד כדי באמת לראות את המקום הזה שהוא סך הכל בזכותכם, אתם אישרתם אותו וחשוב שנראה זה עוד איזושהי רווחה לעובדי המועצה, אמרנו שנקרא לאילן כדי שידבר, אילן, אני דיווחתי למליאה, בוא, בוא תתקדם קצת, תפתחו מעגל, תפתחו מעגל. אז אני דיווחתי למליאה שאתה יוצא לגמלאות ואני שוב רוצה להגיד לדבר בשבחך. קודם כל לתת לך, אנחנו עם ראש נקי מה שנקרא, על שנים של תרומה לטובת המועצה, ידע ומקצועיות ברמה גבוהה ויושרה, שזה הדבר הראשון שנדרש מבעל מקצוע, בעיקר בנושא שלך, ראינו לא מעט כל פעם שמישהו ניסה להגיד משהו קטן על היושרה שלך, אני מדבר לא על עובדי המועצה, אלא בעיקר אנשים, גורמים חיצוניים, זה הדבר שקומם אותך בצורה הגדולה ביותר, ואני חייב להגיד בצדק רב, כי באמת היושרה הייתה נר לרגליך והמקצועיות הייתה. נעשו פה לא מעט דברים בשנים האחרונות ומה שאמרתי שאתה תלווה את המהנדס או סלאש מהנדסת החדשה, מי שתיבחר או ייבחר או ייבחר, בצורה הטובה ביותר עד שאנחנו נרגיש שהשרביט הועבר בצורה הנכונה, כי ועדת תכנון זה אחד מעמודי התווך שלנו, אז קודם כל יישר כוח ותודה רבה על מה שהיית ותודה רבה שאתה פה. מגיע לו מחיאות כפיים. תביא לו טישיו. תגיד משהו. תגיד.

ניסן כנפי: מנחה סדר היום.

אלי אטון יו"ר: לא, לא.

אילן מן: מה שאני אומר כל שבוע. שבוע טוב.

אלי אטון יו"ר: כן. סדנת שירות כמו שדיברנו. רציתי באמת לדבר על סדנת שירות, אבל דיברנו עליה בדוח, בדוח המבקרת, אבל אני באמת מוצא לנכון לציין את

זה כי זה 1 מה שנקרא גולת הכותרת שלנו, זה מה שיזכרו ובסופו של דבר מטרת סדנת השירות לא ללמד אותנו איך לתת שירות כי עובדי המועצה יודעים, מטרת הסדנה היא ללמד אותנו להיות שירותיים, כי אנחנו יכולים, כמו שאמרתי, לתת שירות, השאלה איך אנחנו נותנים את השירות זה ערך מאוד מאוד חשוב ושאפו לסיון שוב שעוסקת בזה ויישר כוח. דגלים בבתי הספר. כמו שכולכם יודעים, נושא של גאוות יחידה זה אחד הדברים החשובים ביותר בכל קהילה ואחד הדברים שאני ביקשתי בעיקר אחרי הצבת הדגל הגדול במדינה שכל מי שמגיע לשם 100,000, 100,000 אנשים רואים את אותו ביום וכל מי שמגיע לשם מתפעם ומסתבר שקורה עוד דבר, שכשאנשים רואים אותו בפעם השנייה, השלישית, הרביעית והעשירית, הם ממשיכים להתפעם מהגודל ולהתרגש מהאירוע הזה, שזה גם 800 מטר של מתחם שבאמת נותן במה לקורבנות ה-7 באוקטובר, מלחמת חרבות ברזל, אלמנט של אחדות, ואני שוחחתי עם כל מנהלות בתי הספר ומנהלי בתי הספר שאנחנו רוצים להנהיג בלב השרון, מישהו מכם המבוגרים מכיר את הסיפור הזה של פעם בשבוע, תחילת שבוע, מסדר המנהל מול הדגל, קצת ציונות, קצת שירים, קצת דברי מנהל, בסוף שירת התקווה וחוזרים ונכנסים ללימודים. היום הדבר, האירוע הראשון התחיל והוא התחיל בבית ספר לב הפרדס, היה מאוד מאוד מרגש. רואים את כל תלמידי בית הספר באים עם חולצות לבנות, המנהלת מדברת. זכיתי גם להגיד כמה מילים, זכיתי גם להניף את הדגל ביחד עם אחת התלמידות, הייתה לי הזכות גם לשמוע את שליו, הבן שלי, שהוא היוזם של הדגל, מרביץ ציונות בגובה העיניים לילדים בני מגיל 6 עד גיל 12, ובצורה שהוא באמת, שהם באמת יבינו, כי אפשר לדבר גבוהה גבוהה וזה היה מאוד מרגש וגם גאווה מאוד מאוד גדולה. ומבחינתי הנושא הזה של דגל בבתי הספר זאת אמירה חזקה של לב השרון, מועצות רוצות לחקות את האירוע הזה והן גם מתחילות ומבחינתי זה גאווה להניף את הדגל, ללמד על ציונות, על ההיסטוריה, על למה אנחנו פה, וזה חיבור ישיר מה קרה לנו ב-7 באוקטובר. אני רוצה דבר

אחרון בדוח לדווח על הנושא של אופטימיזציה בנושא תחבורה, דיברתי איתכם לפני כמה חודשים שהקמתי צוות היגוי כדי לבחון ולייעל את נושא קווי התחבורה שלנו בלב השרון ומי שהיו בקבוצה הזאת זה איציק, ברמה התפעולית, טל ברמה הפדגוגית, יוסי דיין, ושהציגו בפניי עם היועץ, איך קוראים ליועץ?

דובר: אריאל בקסלר.

אלי אטון יו"ר: אריאל בקסלר. הוא הציג בפנינו, איציק.

דובר: אוריאל, אוריאל.

אלי אטון יו"ר: אוריאל בקסלר. אני קודם כל רוצה להגיד תודה לאיציק ויוסי באמת ולאריאל על העבודה המקצועית שהם עשו, הם הציגו בפנינו את רוב העבודה, צריכים לעשות דיוקים, איציק יציג את זה כרגע מול ברמה הפדגוגית מול אגף החינוך כי בסופו של דבר יש תחבורה והיא צריכה להיות קשורה לאגף החינוך, ואנחנו נציג את זה במליאה הבאה כאשר המטרה היא באמת לא לחסוך בשירות אלא באמת לייעל., מטורף שאנחנו משלמים 27 או 28,000,000 שקלים בשנה לתחבורה ואפשר להוריד כמה מיליוני שקלים. אז איציק, ברשותך.

יצחק יצחק: לפני שאני אתן ליוסי להתייחס, אז קודם כל מגיע ליוסי, כי הוא לקח את זה מה שנקרא באופן רציני ביחד עם אוריאל את כל עבודת האיסוף והמיפוי, אז יוסי, בהזדמנות הזאת תודה. אנחנו במסגרת תקציב המועצה להזכירכם ומי שזוכר, קבענו לעצמנו איזשהו יעד של קיצוץ של 2,000,000 שקל במערך התחבורה ולכן יוסי אני וטל נכנסנו לעניין הזה לעשות בדיקה יסודית, נפגשנו עם כל מיני גורמים, גורמי חוץ, נעשתה פה איזושהי עבודה, מה שנקרא חשבונאית ובדיקה כלכלית של רואי חשבון, ערכנו איזשהו סיור במועצה אזורית ברנר בשביל לבחון רשות אחרת שהיא דומה לנו, וההמלצות שהתקבלו שבוע שעבר מדברות על מספר פעולות שאנחנו נדרשים לעשות אותן. אני ברשותכם אתן ליוסי, קודם כל יש לו היכרות וידע נצבר במה שקשור למערך ההסעים, גם מתוקף תפקידו כמנהל מחלקת

התחבורה, קצין בטיחות, וכיוצא בזה, הוא מכיר את מערך ההסעים בארץ. אז יוסי ברשותך.

יוסי דיין: טוב, אני מוניתי ע"י המליאה להיות בוועדת ההיגוי ואני שמח שצירפת אותי לכך בגלל באמת, הניסיון שצברתי במשך 37 שנים פה במועצה, בתור מנהל מחלקת תחבורה וקצין בטיחות, ידעתי לנגוע בנקודות שבהם אפשר לעשות קיצוצים במהירות מבלי לפגוע בנושא הבטיחות בשום פנים ואופן, זה נר לרגלי, יש מה לעשות, שאפתי להגיע לכמה שיותר, להביא חסכון למועצה ואלי נתן לי יעד של 2,000,000, אבל אנחנו הגענו כבר ל-4,000,000.

אלי אטון יו"ר: וואו.

יוסי דיין: לא, אבל 4,000,000 זה המלצות, כמובן שהנהלת המועצה והגורמים בדבר יידעו איפה לנגוע נכון ולהוריד את זה, וגם להגיע ל-2,000,000, שזה מכובד מאוד, כי אתם יודעים שבשנים האחרונות מחלקת התחבורה עברה תהפוכות, אני עזבתי לפני 7 שנים בתור מנהל תחבורה ובטיחות, זה דבר, מערכת לא קלה לניהול, 4000 ומשהו תלמידים מדי יום נוסעים מהבתים לבתי הספר ובחזרה, עם מה שקורה בתנועת רכב זה מורכב וקשה מאוד. אני את כל המשרה שלי שהייתי כאן אני ניצלתי את כל נושא הניהול של העובדים שלי, נהגים, יש להם תפר של בין שעה 9:00 בבוקר ל-13:00 שהם לא עושים כלום וידעתי לזהות את האנשים שמתאימים להיות מפתחים או מוצלחים להיות סדרנים וככה מיניתי אותם ולא השתמשנו בגורמי חוץ ולא שילמנו מעולם על זה, היום עדיין לא נגענו בעניין הזה אבל חלק מזה כן נגעתי, ויש מה לעשות ואני מקווה שנעביר את זה במליאה הבאה עם אישורכם.

יצחק יצחק: אני פשוט רוצה לציין שאנחנו בשביל מה שנקרא לבחון את הדוח אז אנחנו נצטרך לבצע במסגרת ועדת היגוי לצרף גם את מאיה, כי יש פה היבטים פדגוגיים בדוח, המלצות שנצטרך לקבל החלטות מול מוסדות החינוך וגם במסגרת ההמלצות.

מיכל גליק: גם סמנכ"ל...

יצחק יצחק: כן, וגם במסגרת ההמלצות מחלקת התחבורה צריכה להיות שותפה לכל ההליך הזה, כי יש פה כמה היבטים תפעוליים וארגוניים שאנחנו נידרש אליהם, אז אני מקווה שעד לדיון בתקציב המועצה אנחנו נבוא עם ההמלצות הסופיות שלנו, כי ההמלצה של היועץ על 4,2 מחייבת פה גם קבלת החלטות שהם שינויים מול קריית חינוך דרור מול בתי הספר היסודיים לכן אני לא רוצה להיכנס עכשיו למספרים או להיכנס להמלצות. אנחנו נבוא אליכם לקראת הדיון בתקציב המועצה עם דברים יותר ברורים.

אלי אטון יו"ר: ועדת כספים קופצת משמחה בינתיים.

מיכל גליק: את הכסף סופרים במדרגות.

יצחק יצחק: בסוף תמיד אין מה לספור במדרגות.

אלי אטון יו"ר: קודם כל אנחנו, המגמה שלנו באמת בכל פעולה וזאת ההנחיה שלי והאמירה שלי, אין קיצוץ, יש התייעלות, יש חיסכון ואנחנו רואים שבכל דבר שאנחנו נוגעים בו יש אפשרות להתייעל בכל פעולה שהמועצה עושה, ואמרתי לא יכול להיות שב-27,000,000 שקלים אנחנו לא יכולים להתייעל ולחסוך, לא לקצץ, כי זה באמת אפשר לקצץ קווים ולשים את זה בלי... אבל באמת נעשתה פה עבודה ברמה גבוהה. וכמובן כדי לדייק את זה ברמה הפרטנית אנחנו נצטרך, כמו שהצגנו כרגע, לבצע את השיח מול אגף החינוך כדי לראות שהדברים בסופו של דבר מתחברים לצרכים של אגף החינוך. אנחנו לא התחבורה היא לא מחליטה לבד, בסופו של יום זה משק שהוא סגור אבל קשור אחד לשני, נותן שירות אחד לשני. אני רוצה לעבור לנושא הראשון.

אפרים חג'ג': אלי, שאלה קטנה.

אלי אטון יו"ר: כן.

אפרים חג'ג': בכל הנושא של תחבורה, יו"ר ועדת תחבורה לא אמור להיות קצת מעורב בדברים האלה שקורים דברים כאלה? או שגם יו"ר ועדת כספים לא מעורב בחלק מהדברים שמתנהלים במועצה? איך זה עובד בדיוק? סתם בשביל לסדר פאזל.

אלי אטון יו"ר: אני אני, אני אענה לך. קודם כל בנושא הזה זה הוקם צוות היגוי והודעתי לכם. צוות היגוי לבחינת אופטימיזציה של תחבורה, גם בנושא פדגוגי וגם בנושא תחבורה הוא לא חייב להיות קשור ליו"ר תחבורה או לא. אני כן אגיד לך ברמה באמת הכי ישירה שבעולם אתה מוזמן להציג בפניי ולהיפגש מתי שתרצה, ולהציג בפניי את הפגישות שביצעת בוועדת תחבורה, להגיד מה היעדים שלך, מה החזון שלך בשמחה רבה, אבל אני תזמין, אין בעיה. תקיים, תזמן. אתה מוזמן תמיד לבוא, לא, אין חבר מליאה שביקש ממני פגישה ולא נפגשתי איתו, אתה מוזמן לבוא ולהציג בפניי את הפגישות שביצעת. מה האג'נדה.

אפרים חג'ג': יש פה איזה נקודה מבחינתי שכאילו יש פה אתה ממנה יושב ראש ועדה. עכשיו כשאתה ממנה יושב ראש ועדה, אז בסדר, כמו שאני הסתכלתי עליך, יושב ראש ועדת כספים, שאם בישיבה אחת או 2 אתה לא מזמן אותו, הוא תסתיר ממנו כל מיני דברים. אז איך הוא יכול להתקדם קדימה גם פה, יוסי, אני מעריך אותו מבחינת המקצועיות שלו ואני בפן האישי אני גם אוהב אותו, אבל יחד עם זאת, אתה יודע, יש גם דברים שאני מתנהל מול התחבורה ביום יום, אני גם בקשר עם התחבורה כמעט ביום יום ואני מתנהל איתם.

אלי אטון יו"ר: תדווח לי.

אפרים חג'ג': אז מה אני אדווח לך? כל דבר צריך לדווח לך?

אלי אטון יו"ר: לדווח לך? בוא שב איתי. תגיד לי מה עשית.

אפרים חג'ג': יש פגישות שהתקיימו. אתה קיבלת את הפרוטוקולים של הפגישות שהתקיימו, לא מתקיימים פגישות כל חודשיים, אבל מתקיימים פגישות אחת לכמה זמן.

אלי אטון יו"ר: אז אני אשמח. אין בעיה. אני מרים את הכפפה, אני אשמח לזמן פגישה. תראה לי מה עשית בשנתיים וחצי האחרונות כיושב ראש ועדת תחבורה, איזה ישיבות ניהלת, איזה חזון, מה החזון שלך, מה אתה רוצה לעשות, בשמחה רבה. קדימה, תודה. אני רוצה להתקדם,

2. הוספת השם עמיר ריטוב ז"ל לבית הספר "שירת הלב":

אלי אטון יו"ר: הנושא הראשון זה הוספת השם של אמיר ריטוב לבית ספר שירת הלב. כמו שאתם יודעים ודיווחנו לכם גם בישיבה האחרונה על הרצון של משפחת ריטוב ועל הפגישה שהייתה אמורה להיות איתם, ואחרי זה דיווחתי על מהות הפגישה גם אני מהיום הראשון מהלוויה, הודעתי שאנחנו כמועצה אזורית לב השרון ננציח את זכרו של אמיר ריטוב וכשנפגשתי עם המשפחה הם הביעו את רצונם ואת בקשתם, את רצונם ובקשתם לקרוא על שירת הלב, בית ספר שירת הלב, על שם אמיר ריטוב מתוך זה שאמיר הוא זה שביחד עם עוד כמה אנשים, גם עם ניצי, יזם את בית הספר הזה, אנחנו עבדנו על פי הפרוטוקול, הודעתי למליאה לפני יותר מחודש פרסמנו חודש ברשומות, פרסמנו את זה ב-08/09....

יצחק יצחק: אלי, לא ברשומות, בעיתון.

אלי אטון יו"ר: בעיתון, בעיתון, לפי החוק, עד ה-08/09 לא הייתה שום התנגדות מאף גורם ולכן אני מבקש את אישורכם לבצע את המחווה שבאמת מגיע לאמיר על כל פועלו בלב השרון ולאשר את קריאת השם של שירת הלב על שם אמיר ריטוב.

מיכל גליק: וזה נשאר שירת הלב?

אלי אטון יו"ר: שירת הלב. שירת הלב על שם אמיר ריטוב. אם יש מתנגד שירים את ידו. בעד? נמנעים? אוקיי, אז כולם בעד.

דוברת: לא, לא, נמנעת.

אלי אטון יו"ר: נמנעת אחת. אוקיי, תודה רבה. אנחנו נעביר למשפחה גם את הידיעה הזאת ואז יהיה. תודה רבה באמת על הזמן.

3. אישור שם רחוב משזיף לשיזף - עין ורד:

אלי אטון יו"ר: נושא נוסף. אישור שם רחוב משזיף לשיזף. למה זה קורה תמיד בעין ורד, אורנה? שזיף, שיזף...

אורנה הדר: כי אתם בכל, כל מליאה מעלים את זה עוד פעם

ניסן כנפי: זה כבר פעם שלישית שהיום... זה פעם שלישית. רגע, רגע, רגע, רגע, פעם

קודמת, פעם קודמת עד שהמושב העביר לנו את האישור ועד שהמליאה התכנסה ואישרה את זה חלף יותר מחודש, משרד הפנים ברגע שעובר יותר מחודש מימים ממועד הבקשה פוסל את זה ולכן ביקשו לאשר את זה בחזרה.

אורנה הדר: סורי, תאשרו. למה? יעילות של משרד הפנים.

ניסן כנפי: אפשר לשנות? אפשר לשנות לשזוף? (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: חכה עוד חודש. חכה עוד חודש.... רגע, רגע, רגע, אנחנו בתחום החודש. אנחנו בתחום החודש. יש מישהו ש- בוא נקדם, יש מישהו שמתנגד? בעד? להרים, להרים, להרים. נמנעים יש? אוקיי, אושר פה אחד.

דובר: שזיף זה יותר טעים משיזף אבל? אני לא מבין.

4. בחירת אנשי ועד חדשים - כפר הס (ענבר ריס, ענר ערמון):

אלי אטון יו"ר: בחירת הנושא הבא. הנושא הבא זה בחירת חברי ועד חדשים בכפר הס, ענבר הריס וענר ערמון.

ניסן כנפי: כן, מחליפים את רועי לב ומיכל מצגר, בקשה של המושב. יש מתנגדים? כולם בעד?

אלי אטון יו"ר: כולם בעד? להרים, להרים שנדע שזה בעד. גם נתן. נמנעים אין. אוקיי, אושר פה אחד, פה אחד.

5. תוספת קומה ג' מרכז הפעלה:

אלי אטון יו"ר: נושא נוסף תוספת קומה ג' מרכז ההפעלה. אני מבקש מליאון ושי לדבר על הנושא, אז שי קודם כל דבר על הרציונל וליאון ידבר על ההסכם.

שי שדה: קיבלתם במייל מליאון את החומר בצורה מסודרת ובגדול הרציונל הוא כזה, יש לנו את מרכז ההפעלה מי שמכיר, ממש פה מעבר לכביש בתוך הריבוע של בית ספר רגבים, ובעצם יש לנו אפשרות, אנחנו כרגע יש קומת, קומה ראשונה זה מרכז ההפעלה שנבנה לצורך הפעלת המועצה בזמן חירום, בקומה השנייה בנינו, עכשיו סיימו לבנות את האגף, אגף תרבות

וקהילה. בעצם יש לנו אפשרות לבנות כבר קומה שלישית בגודל של 211 מטר, הרציונל הוא בעצם לבצע שם את הבנייה באמצעות הקדמת תשלומי שכירות של חברת מי לב השרון, חברת המים והביוב של המועצה, ובעצם באמצעות הקדמת תשלומי השכירות לבצע בנייה של קומה שלישית, להעביר לשם את המשרדים של תאגידי לב השרון מפארק תעשיות לב השרון, כולל את מחלקת הגבייה של הביוב לשמה. יש פה תהליך שהוא תהליך טיפה יותר ארוך מהרגיל, אנחנו צריכים לקבל את אישור המליאה, לאחר מכן צריך לפנות לאישור משרד הפנים, לקבל את ההסכם, זה בעצם שכירות ל-14 שנה בערך, קצת פחות.

אורנה הדר: זה הקצאה?

אלי אטון יו"ר: לא, לא הקצאה.

אורנה הדר: אוקיי.

שי שדה: ואחרי שמקבלים את אישור משרד הפנים אנחנו נצא כמובן כמו שאתם מכירים, למכרז קבלנים וניהול פרויקט וכיוצא בזה. וזהו. זה הרציונל.

לאון אליעזר: מה הערכה של כסף לבנות את זה, שי?

שי שדה: איך?

לאון אליעזר: כמה הערכה של כסף לבנות את זה?

שי שדה: 27,000,000.

לאון אליעזר: איך?

שי שדה: 22.7

לאון אליעזר: יש הבדל בין... (מדברים ביחד)

שי שדה: 2.7 מיליון

נתן יהודה: (לא ברור)

שי שדה: לא, לא, תאגיד מים.

נתן יהודה: תאגיד מים מעביר לך (לא ברור)

לאון אליעזר: שי, אני אסביר.

שי שדה: עשינו דוח שמאי, עשינו, הבאנו שמאות, הבאנו שמאות שהעריכה, שמאות

שהעריכה את השכירות במקום בסביבות 11,000 שקל בחודש. שמאות בלתי תלויה כמובן, ואז אתה מכניס את הנוסחה 11,000 לחלק לכמות עלות הבנייה, אתה מקבל את מספר השנים, זה קצת פחות מ-14 שנה. 13.7. (מדברים ביחד)

נתן יהודה: למה לא לעשות את הכל ביחד? למה לא עושים את זה ביחד?

אלי אטון יו"ר: החברה הכלכלית, אנחנו עושים את זה ביחד. שילמנו בסביבות 200,000 שקלים, 200 ומשהו אלף שקלים שכירות, כסף שהלך לריק, ולכן אמרנו רגע, למה אנחנו צריכים לזרוק את הכסף וכל שנה כסף מת? יש לנו פוטנציאל, זה כמו לקחת הלוואה, הקדמת השכירות ובסוף המבנה נשאר שלנו.

נתן יהודה: לא, אני מבין, זה חיובי לגמרי. אני אומר היה פה קבלן שעבד.

אלי אטון יו"ר: היתרים זה לא קשור לקבלן שעבד.(מדברים ביחד)

שי שדה: רגע, נתן, אני אסביר לך. קודם כל קומה שנייה נבנתה מכספי המועצה ואז אתה לא צריך את אישור משרד הפנים. פה אתה מבקש מגוף סמי פרטי לבצע את זה.

אלי אטון יו"ר: שי, סליחה שאני קוטע אותך. אנחנו קיבלנו הלוואה לאירוע הזה 2 וחצי מיליון שקלים, וה-2 וחצי מיליון שקלים הם כרגע מעוקלים כתוצאה מהאירוע. מישהו שזוכר?

אורנה הדר: פורת.

אלי אטון יו"ר: האירוע בפורת שרודף אחרינו, פורת, לא פורת היישוב, אבל האירוע בפורת רודף אחרינו, אחרי המועצה, וגורם לנו לנזקים אדירים, אנחנו מאוד מקווים שבקרוב הנושא הזה ייפתר, נשלם סוג של תשלום ואז נוכל לשחרר את העיקול מה-2 וחצי מיליון. כי למעשה את הקומה השנייה זה יוצא מהשוטף, כי הכסף שלקחנו כהלוואה עוקל ולכן שרון גם לקח מהשוטף כדי לממש אותו, ברגע שירד העיקול, ברגע שירד העיקול, נוכל להכניס אותו לשוטף.

דובר: אז מה בינתיים, בינתיים אתה לוקח את ההלוואה מה...

אלי אטון יו"ר: בינתיים לא לוקחים שום הלוואה.

דובר: לוקח כסף וזה 2 וחצי מיליון שאין לך אותם.

אלי אטון יו"ר: אבל לקחנו. נגמר. נגמר. מה לקופה השלישית?

דובר: אתה מדבר על קופה ג'? לא, לא. הקשר. הוא מספר שחסר לו 2 וחצי מיליון שקל עוקלו לו, והוא לקח מהמזומנים ושילם.

אלי אטון יו"ר: אבל זה לא עכשיו.

דובר: עכשיו הוא ייקח ממי לב השרון את הכסף. לא קשור לעסקה הזאת בכלל. מה שהוא אומר לך לא קשור אליה. זה--

אלי אטון יו"ר: זה אומר שאנחנו נחזיר את זה לשוטף, את הכסף. ברגע שישחררו את העיקול, הכסף ישחרר לשוטף.

אפרים חג'ג': אבל יש שאלה: הגשתם עתירה לבית המשפט לגבי הביחד או יחוד בסעיף של בית המשפט?

שי שדה: הגשנו עתירה לבית המשפט.

אלי אטון יו"ר: תראה כרגע, כרגע בעקבות הנזק האדיר שנגרם ללב השרון באירוע הזה, וזה נזק אדיר שרודף אותנו כבר 15 שנה בעקבות--

שי שדה: (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: לפני 15 שנה בערך היה אירוע הזיקוקים. חבר'ה. (מדברים ביחד)

דובר: הגשתם ערעור לעליון...

אלי אטון יו"ר: אבל מה זה משנה?

דובר: לא עתירה לבית המשפט.

אלי אטון יו"ר: נזק אדיר.

דובר: רגע, רגע, בפסק דין. הגשתם עתירה לבית המשפט.

שרון עזרן: אמרו לך, לא יודעים.

שרון עזרן: זה לא עתירה. הגשנו ערעור לעליון והעליון דחה את זה בינתיים בעקבות הפסק דין של התביעות שהיו במחוזי, אבל אני יכול להגיד לכם שזה לא נגמר. זה אירוע מתגלגל, יש לפתחנו עוד תביעות בסך 17,000,000 שקל, שלא יודע מה יקרה עם זה בעתיד. מקווה שזה ייפתר. אולי--

אלי אטון יו"ר: אולי נעשה גבייה מזה ממושב פורת שיעזור לנו באירוע הזה.

דובר: למה? תתבע את זה שהשכיר שם (לא ברור)

אלי אטון יו"ר: טוב, לאון, תציג את המתווה כדי שנוכל לאשר אותו.

לאון אליעזר: שי כבר הציג ודיבר. תראו, יש מסמך עקרונות שבכל מקרה הכנתי לכם מסודר שכתוב בו הכל. בעצם גם מה הבסיס החוקי למהלך הזה, מה הדרישות, מה השלבים, הרי בסופו של יום זה מבוסס על חוק. הדרישה לאישור המליאה זה בגלל שהשכירות היא למעלה מ-5 שנים ולכן נדרש אישור מליאה. אחרי אישור המליאה אנחנו נעביר וכמובן בכפוף, וכמובן בכפוף לקבלת היתר, כי ללא היתר כל הנושא הזה לא יכול להתבצע בכלל, אז כמובן בכפוף לקבלת היתר אנחנו נפנה למשרד הפנים. משרד הפנים דורש את אישור המליאה, את חוות הדעת שלי ואת החוזה שבין הצדדים. גם ערכנו איזשהו מין הסכם טיוטת הסכם שגם אותו העברתי אליכם, בינינו לבין התאגיד, לבין מי לב השרון. בעצם המטרה היא, המטרה היא לקבל דמי שכירות מהוונים לתקופה של 13 שנים, שזה בעצם בהתאם להערכת שמאי. בעצם לדוח שמאי שהעביר אלינו, שבלעדיו כמובן לא היינו יכולים לבצע את ההתקשרות, ואחרי כל התהליך הזה, זאת אומרת אחרי האישור הזה, אחרי אישור משרד הפנים אנחנו נחתום על ההתקשרות, נקבל את הכסף ממי לב השרון, אנחנו נפתח חשבון משותף שמשם הכסף בעצם ייושם וימומש רק לצורכי הבנייה. זהו.

אלי אטון יו"ר: אני רוצה.

לאון אליעזר: מי שיש לו כמובן איזה שהם שאלות או משהו כזה, הכל מסודר לכם במייל, יש לכם קובץ מסודר עם הכל, עם הדרישות, עם התהליך, עם החוזה, ממש עם הכל.

משה מכלין: אני אשמח ששרון יגיד לנו שלא תהיה סיטואציה שבה זה איזשהו כסף לקומה השלישית יילקח מכספי המועצה.

שרון עזרן: זה מה שזה מה שקורה. בגלל הסיטואציה הזאת פותחים נאמנות שהתאגיד מעביר אליו את הכסף לחשבון הזה ורק בחתימה שלי ושל מנכ"ל התאגיד

זה הולך לתשלום.

לאון אליעזר: של מורשה חתימה בתאגיד.

משה מכלין: והיה ותהיה חריגה בעלויות הבנייה, מה יקרה אז?

דובר: מי נושא בזה?

שי שדה: אני מקווה שלא תהיה חריגה כי הוא בעצם עשינו זה שמאות, אבל נצטרך אם תהיה חריגה נצטרך...

לאון אליעזר: יש התייחסות לגבי...

שי שדה: אני אענה, אני אענה, אני אענה. יש נוסחה מאוד ברורה בתוך הסכם שכירות. אתה לוקח את השכירות החודשית 11,000 שקלים ומחלק, לוקח את הסכום הסופי של הבנייה, מחלק ב-11,000 שקלים, אתה מקבל את התקופה. כלומר, אם הגענו לסוף, לסוף התהליך והעלות של הבנייה הייתה 3,000,000 שקלים, בעצם אתה מקבל את השכירות לא ל-13.7 שנים, אלא ל-14.8 שנים. בסדר? בעצם הסכום של מה שהושקע דה פקטו בבנייה ייתן את התקופת שכירות.

דובר: אתה רוצה להגיד לי שהמועצה 14 שנה לא תיקח שכירות מהזה?

משה מכלין: ארנונה היא תיקח.

לאון אליעזר: לקחה כבר.

שי שדה: למה לא?

אלי אטון יו"ר: לקחה כבר את השכירות. (מדברים ביחד)

לאון אליעזר: החברה בסופו של-- חבר'ה, מי זה שם מאחורה? חבר'ה, שנייה ברשותכם בבקשה. בסופו של יום הרי מה אמר לי קודם ראש המועצה? מה אמר אלי? הוא אומר אני רוצה לחסוך את עלויות השכירות שהם משלמים היום. אז בכל מקרה, ברגע שהם עוברים לפה, למבנה של המועצה, הם יחסכו את מה שהם משלמים היום לגוף פרטי בחוץ. אז הם ישלמו לך היום את דמי השכירות המהוונים מראש ל-14 שנה קדימה נגיד, בסדר? אבל הם לא ישלמו יותר את דמי השכירות שהם משלמים היום בקדימה צורן. אגב, אותו דבר גם שי, החקלאי, החקלאי בסופו של יום גם אמור באיזושהי

קונסטלציה להיכנס למבנה הזה ולשבת בו גם כן כשוכר, לכאורה כשוכר משנה במסגרת אותה התקשרות. אז המטרה היא בסופו של דבר בהחלט לבצע איזשהו תהליך התייעלות את לא תשלמי את השכירות שמה, אומנם לא תקבלי פה אבל לא תשלמי שם ותבני, יהיה לך מבנה שאומנם 14 שנה לא תקבלי דמי שכירות בפועל חודש בחודשו, אבל בראייה עתידית יש לך מבנה, יש לך מקרקעין.

דובר: בנוסף זה גם כסף שעוזר לתזרים. כי אם אנחנו מסתכלים על זה היום כל האגפים במועצה לא משלמים עליו שכירות.

מיכל גליק: אולי להצמיד לשכירות שני אחוז בשנה. אני לא יודעת מה.

לאון אליעזר: בכל מקרה אי אפשר להשכיר, אי אפשר להשכיר מבנה, אי אפשר להשכיר מבנה כזה, מבנה שמיועד לצורכי ציבור בלבד לגופים פרטיים. את לא יכולה לעשות מזה כסף, זה לא נכס מניב.

מיכל גליק: לא בסדר, לא משנה.

לאון אליעזר: מה?

דובר: אתה יכול להעלות את השכירות כל שנה?

לאון אליעזר: לא. בסופו של יום ההסכם שלך מול התאגיד הוא הסכם. הוא הסכם שלך מול ה. שלך מול ה...

שי שדה: בעוד 14 שנה.

מיכל גליק: לא 14, אני רוצה בעוד 5 שנים.

שי שדה: רגע, אבל אני אסביר לך מה הרציונל הכלכלי.

מיכל גליק: אוקיי.

שי שדה: אם את מקבלת מראש כסף על 14 שנה, את לא יכולה להגיד בוא נצמיד כי את מקבלת מראש.

לאון אליעזר: צריך להבין את זה.

מיכל גליק: זה הבעייתיות.

שי שדה: בעוד 14.

מיכל גליק: בכל זאת.

לאון אליעזר: בעוד 14 שנה יש לך נכס.

לאון אליעזר: רגע, את לא חייבת לקחת את החודש שכירות בכלל. מה אגיד לחברה, למי לב אני לא רוצה אתכם יותר פה, אני רוצה לעשות מזה אגף ספורט.

רועי מימון: אלי, אני רוצה להציע משהו בעקבות מה שנאמר פה. הרי החברה, מי לב השרון היא תמיד תהיה של המועצה, ואנחנו יודעים שהיא תהיה פה לנצח כנראה כל עוד המועצה קיימת החברה תהיה קיימת. השאלה אם אי אפשר לעשות איזו קונסטלציה של שילוב, שהיא גם תשלם דמי שכירות חודשיים למועצה וגם תקבל את המבנה ליותר שנים? הרי היא תהיה פה, אנחנו, היא תהיה פה 20-30 שנה. אז לחלק את זה ל-2, קודם כל כי המועצה נמצאת בבעיה תזרימית שהיא צריכה כסף, אז דבר ראשון שהמועצה תקבל כל חודש שכירות או כל שנה שכירות וניתן לה את המבנה לא ל-13-15 שנה, ל-25 שנה. אבל אז אנחנו פותרים גם תזרימית כל חודש, כל שנה. יש לנו עוד כסף שנכנס. מה זה משנה?

אלי אטון יו"ר: חברים. רועי אמר משהו מאוד מאוד חשוב. אני רוצה ברשותכם לענות לו. קודם כל זו אחת, אחת הדרכים ליצור מצב, הרי בסופו של יום מי לב השרון החברה הכלכלית, הם ת.פ המועצה האזורית לב השרון. ומה החיבור? אני יושב ראש, מכהן גם כראש מועצה וגם כיושב ראש מי לב השרון וגם כיושב ראש הדירקטוריון של החברה הכלכלית, ולכן מבחינתי, מבחינת החברות זה, איך שתמיד מציירים לי זה 3 ישויות שונות, מבחינתי זה סכום 0, כי אם אני לוקח מפה חסר מפה חסר למועצה באיזושהי נקודה ואחד הדברים והאתגרים שאנחנו מחפשים באמת, ואנחנו מתכוונים להתחיל את ביצוע סקר נשאות בתחילת 27, אחד הדברים שדיברנו לראות איך אנחנו יכולים לקבל מה שנקרא שיפוי או ביצוע של מי לב השרון בפרויקטים שאנחנו עושים. אבל הדברים האלה צריכים לעשות על פי חוק, על פי נורמות, על פי.. כי מי לב השרון לדוגמה אי אפשר ללא הגבלה לקחת מהם כסף, מי לב השרון מפוקחים על ידי רשות המים, יש חוקים, יש נורמות , והלוואי והיינו יכולים לעשות מה שאנחנו רוצים בדיוק ולקחת

הלוואה או להגיד למי לב השרון פגעת לנו בזה, בואי עכשיו ניקח 10,000,000 שקלים ונשפה את זה. אנחנו בודקים את הדברים האלה כרגע. לגבי הנושא הזה, אני חושב שאנחנו מתחנו את קצה גבול היכולת שלנו בכמה, ולכן זה עניין של שבועות או חודשים מפגשים עם היועצים שלנו, עם לאון, עם היועץ של החברה הכלכלית ועם היועץ של מי לב השרון. נעשתה פה עבודה. בהינתן שנוכל להרחיב, כמו שאמרת, כדי שנוכל לעשות, להגדיל את זה, אבל אנחנו לא מקבלים כסף, אתה צריך להוכיח לאון הלך הכסף ואם יש לך שכירות אתה לא יכול להגיד השכרתי ב-2,000,000 ושילמתי 4. זאת אומרת יש פרמטרים, אתה גם לא משלם את השכירות, אתה משלם את הבנייה. בסדר, אתה יכול כן, אבל אתה נבחן, אתה חייב להבין שקודם כל כל האירוע הזה שהוא יעזור לנו לא לשפוך כסף החוצה אלא להשאיר את הכסף בפנים הוא קודם כל אמור להיות מאושר על ידי משרד הפנים. זאת אומרת איך שדיברתי על זה על סמכויות, שייתנו לנו לרשויות סמכויות, זה עדיין לא שמה, ואם היה לנו את הדברים שאנחנו יכולים להחליט ואנחנו מחליטים , בהתאם לחוק כמובן, ולא צריכים את האישור של משרד הפנים, היה לנו הרבה יותר קל להתנהל. מה הבעיה? הבעיה שאנחנו כל דבר אנחנו מדווחים למשרד הפנים והרגולציה היא מאוד מאוד מאוד מקשה ובעיקר בנושא תחום של החברות,

לאון אליעזר: התאגידים העירוניים.

אלי אטון יו"ר: התאגידים העירוניים זה הרבה יותר מטורף מחוקים של המועצה. זה נראה כאילו שזה יותר קל, הרבה יותר קשה באירוע הזה. המגמה שלנו היא באמת להשתמש במקורות של לב השרון, כמובן בהתאם שיהיו, לתקן מחדלים שנעשו, שנגרמו ישירות על ידי, על ידי לב השרון. שי שנייה, ומיכל רוצה...

מיכל גליק: אני רציתי לשאול אם יש בשלב הבנייה של הקומה השלישית איזשהו אפשרות ל, או שצורך לפינוי של הקומה השנייה או הראשונה?

אלי אטון יו"ר: לא, לא, לא קשור. זה נטו לתאגידים. זה, זה החוזה. המטרה היא

באמת לפנות-

אורנה הדר: לא, במהלך הבנייה היא התכוונה

לאון אליעזר: (מדברים ביחד)

שי שדה: הקומה השלישית עתידה להיבנות מבנייה קלה.

ויקטור: בנייה קלה.

שי שדה: למעט הממ"ק.

ויקטור: הפיר של המעלית.

שי שדה: הפיר של המעלית כבר סיימנו לבנות.

ויקטור: אז הפיר--

שי שדה: הכביש של המעלית והממ"ק יהיו בנייה כבדה, השאר יהיו בנייה קלה, אז זה לא, זה לא אמור להפריע (מדברים ביחד) . ודרך אגב, אלי, ברשותך, לגבי רועי, אגב, אם לצורך העניין נגיד וחלילה משרד הפנים לא יאשר את ההסכם הזה ושרון יחזור לו הכסף מהעיקול שהוא... אין שום בעיה שהמועצה תבנה, החברה הכלכלית תשלם שכירות. זה נורא פשוט. תעביר אותה לפה, תשלם לנו שכירות לפי מה שנקבע בשמאות.

אלי אטון יו"ר: יש עוד מישהו שרוצה לשאול שאלה לגבי האירוע עצמו?

ראובן קפלן: דמי השכירות שמשלמים המחושבים, הם יותר גבוהים ממה שהם משלמים בקדימה צורן?

שי שדה: לא.

ראובן קפלן: יותר נמוכים?

שי שדה: כן.

ראובן קפלן: למה לא יכולנו להשוות להגיע לאותם דמי שכירות? זה אותו תא שטח.

שי שדה: כי אתה בסוף מקבל דוח שמאי בלתי תלוי. אתה לא יכול להגיד לשמאי-

דובר: (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: השמאי קובע. להגיד לך שילמנו שם הרבה-

לאון אליעזר: אגב, גם הדוח שמאי מצורף לכם למייל. אתה יכול לראות, הוא עשה גם

השוואה לרשויות אחרות. הוא גם הוסיף דלתא לדוח. זאת אומרת הוא גם הוסיף על מה שבערך אמור להיות, הוא גם הוסיף על זה אקסטרה. אז כדאי לכם להסתכל באופן כללי.

אלי אטון יו"ר : יהודה, רוצה לשאול משהו?

ויקטור : אני רציתי לשאול למה אין עוד נכסים כאלה. אפשר לעשות הרבה...

אלי אטון יו"ר : למה אין מה?

לאון אליעזר : נכסים.

אלי אטון יו"ר : תראו, המטרה שלנו באמת באמת למקסם את כל מה שיש לנו. במשך השנים, אני חייב לשתף אתכם, ראינו לא מעט גם בלב, במי בלב, במי לב השרון וסיפרתי לכם על זה , המון המון פעילויות שאנחנו היום לדוגמה מתעסקים מול מהדרין של מתן תשתיות בהון עצמי של המועצה לחברה כמו מהדרין במשך שנים שמהדרין לא משלמים אגורה אחת דמי שימוש על המים שהם לוקחים, והסכם לא חתום שמהדרין השמישו חלק מהמט"ש ולא היה תפוגה של זמן. 10 שנים, 15 שנים לא היה הסכם, ואנחנו שלחנו מכתב ודרישת תשלום ודרישת תשלום של כמה מיליון שקלים גם של ארנונה ומסתבר שהדבר הכי גרוע ששאלתי, אוקיי, בסדר, אם לא משלמים דמי שימוש, לפחות ארנונה משלמים? אז אתם יודעים מי שילם עד עכשיו את, מלפני שנה וחצי או שנתיים את הארנונה? מועצה אזורית לב השרון. מי לב השרון, סליחה, שילמו את הארנונה למועצה אזורית לב השרון, את החלק של מהדרין, ולכן הגשנו להם, הגשנו להם דרישת תשלום וישבנו גם עם רשות המים בנושא הזה, שניסו להניא אותנו מה, למה אתם לוקחים ארנונה מהדרין? הסברנו להם שזה גוף עסקי, שזה לא מים לציבור כמו יישוב שלנו, שזה גוף עסקי שעושה כסף על המים האלה, מרוויח עליהם ולא יכול להיות שאנחנו לא נגבה ארנונה כחוק. אנחנו גם מחויבים לגבות ארנונה כחוק וכרגע אנחנו נמצאים בשיח איתם. גם ב... שאני לא אשכח, וזה חשוב גם בסיפור הזה, אם כבר דיברנו על מי לב השרון, אנחנו נמצאים בישורת האחרונה לקראת הסדר מול קלנסווה. קלנסווה שחייבת לנו כ-

12,000,000 שקלים. דיברנו על זה בלחץ שלנו ללא הפסק מול רשות המים, בסופו של דבר כנראה תאגיד של כפר סבא ייכנס לקלנסווה. המדינה כנראה תזרים כסף ,ולא מעט כסף לקלנסווה גם החובות שלה של מקורות שזה 70 80,000,000 שקלים גם לנו, ואני מקווה שבחודשים, מה שהבטיח לי מנכ"ל, חזי ליפשיץ מנכ"ל רשות המים, הוא הבטיח לי שעד סוף השנה הנושא הזה ייסגר ואם הנושא הזה ייסגר עד סוף השנה אני מעריך שתוך 3 4 חודשים אחרי זה אנחנו כבר נוכל לראות את הכסף, כי זה כסף מהמדינה ובאחריות המדינה להעביר למי לב השרון שיעשיר את הקופה שלנו בחוב שקלנסווה במשך שנים סוחבת וסוחבת וברגע שיהיה לנו גם את האינטראקציה לא מול קלנסווה אלא מול התאגיד יהיה לנו גם הרבה יותר קל להתנהל תזרימית, תהיה לנו את היכולת לעבוד מול גוף שגם יגבה את הכספים מצורן וגם ישלם לנו את השוטף בנושא הזה. ולכן אנחנו עובדים גם בנושא הזה והתייעלות זה אחד הדברים. באמת היה פה בזבוז של שנים שהמשרדים של החברה הכלכלית היו סגורים בכלל ושילמנו להם 70,000 שקל בשנה שכירות, שזה משהו מטורף, וכל מה שנגענו התברר שצריך לטפל בו ואנחנו מטפלים אחד אחרי השני, אבל מטפלים בהכל. אם מישהו רוצה עוד לשאול שאלה לפני שנעלה להצבעה את הנושא הזה? אני אשמח. איציק, אתה רוצה להגיד משהו בנושא הזה?

יצחק יצחק: לא. אנשים עייפים.

אלי אטון יו"ר: לביא? מישהו? רוצה להגיד משהו? אוקיי, אז אנחנו נעלה את זה להצבעה ברשותכם. מי מתנגד לנושא של התוספת ל... איך שהוא הוצגה, תוספת קומה ג' במרכז הפעלה? בעד? נמנעים? אוקיי. אפשר פה אחד.

6. הארכת כהונה כדירקטורים בחכ"ל - יריב יוסף וליאת וינשטין:

אלי אטון יו"ר: אנחנו הנושא הבא זה, הארכת כהונה כדירקטורים בחכ"ל. יריב יוסף וליאת וינשטין. שי.

שי שדה: כן, זה עניין טכני לגמרי, דירקטורים בחכ"ל-

אלי אטון יו"ר : הכל העניינים טכניים מול משרד הפנים. תבינו את האירוע.

שי שדה: כן. פינג--

אלי אטון יו"ר : פינג פונג הזה כל--

שי שדה: כל מי שהוא מוגדר נציג ציבור שהוא לא, לא דרג נבחר או לא מישהו שהוא נציג המליאה צריך פעם ב--

אלי אטון יו"ר : 3 שנים.

שי שדה: 3 שנים לקבל אישור מחדש של המליאה, אישור מחדש של משרד הפנים של מחלקת תאגידים, זה חתיכת ויה דלרוזה, מי שיצא לו להתעסק בזה, אבל זה מה שצריך. אין מה לעשות. אז יש לנו שני דירקטורים חרוצים וטובים, יריב וליאת, קיבלתם את הקורות חיים שלהם, אתם גם אישרתם אותם במליאה הראשונה שלכם. אני צריך את האישור שלכם שוב לאשר מחדש.

יצחק יצחק: יש למישהו התנגדות?

אלי אטון יו"ר : מי בעד?

יצחק יצחק: מי בעד?

דובר: כן, ראש המועצה.

יצחק יצחק: מלא מקום.

אלי אטון יו"ר : נמנעים יש?

יצחק יצחק: לא, כאן כולם. כולם הרימו

אלי אטון יו"ר : מרימים. אוקיי.

7. העברת תשלומי חשמל לוועדים מקומיים על פי קילו וואט לשעה:

אלי אטון יו"ר : אוקיי. הנושא הבא, העברת תשלומי חשמל לוועדים המקומיים על פי קילוואט לשעה. אני רוצה קודם כל להגיד כמה דברים בנושא הזה. אני כבר מדבר על התייעלות , כשאנחנו מדברים על התייעלות ולא קיצוץ זה אחד הנושאים. אחד הנושאים הכואבים בלב השרון זה הנושא של צריכת חשמל ביישובים. כולנו יודעים, כולכם יודעים, כולנו גרים במושבים ואנחנו חווים חוסר פיקוח משמעותי בנושא של צריכת חשמל, אנחנו חווים בכל

היישובים מגרשי ספורט, ברוב היישובים, לא אגיד בכל היישובים, מגרשי ספורט דולקים בלילה ללא פיקוח, מבני ציבור דולקים, אנחנו חווים לצערי צריכה, אני אגיד את זה בצורה עדינה, צריכה לא חוקית של עסקים פרטיים שמתחברים למבני מועצה, מבני ועדים מקומיים. בפועל המועצה משלמת היום הכל. היא משלמת כל, את כל מבני הציבור, את כל מגרשי הספורט ואת כל תאורות הרחוב במועצה.

יצחק יצחק: בכל 18 היישובים?

אלי אטון יו"ר: בכל 18 היישובים. כן, את הכל.

יצחק יצחק: בצורה שוויונית?

אלי אטון יו"ר: ברור, ברור. אין, אתה יודע מה זה שוויוני? אין הגבלה. זאת אומרת כל אחד-

יצחק יצחק: לכולם.

אלי אטון יו"ר: לכולם. אין הגבלה לכולם, לאף אחד. ואני כבר גם עוד כשהייתי אפילו יושב ראש ועד מקומי וגם כשהייתי חבר מליאה העליתי את הנושא הזה ואני חייב לספר לכם משהו מצחיק שדיברו על, אתם יודעים מה? אוקיי, בואו, בואו נתייעל בנושא של חשמל, ואז אחד הרעיונות שעלו מאחד מחברי הוועדה המוניציפלית אמר, "וואלה, יש לי רעיון." אז אמרתי לו, "נו, מה הרעיון?" הוא אמר, "בוא, יש לנו את תאורת הרחוב, נפעיל פנס כן, פנס לא." אז תבינו את המשמעות של להפעיל פנס כן פנס לא, שזה באמת חשיבה שאומרת אוקיי, אנחנו גם מקצצים וגם יוצרים מצב של חוסר ביטחון ובטיחות לתושבים שלנו. כמובן לאחר מכן אחת הישיבות הייתה בנושא של תאורות רחוב, זה האינדוקציות שדיברנו עליהם ואני סיימתי עכשיו במליאה הקודמת הנושא הזה נכנס לכדי הפעלה וזה מבורך, אבל מה שקורה אנחנו רואים באמת בזבוז אדיר. אני נפגשתי, וגם אשלח לכם הפרוטוקול, נפגשתי בזום עם חברי הוועדים, כאשר המטרה היא והרציונל באופן כללי היא לא להעביר את החשמל לוועדים, לא ייווצר מצב שהוועדים ישלמו את החשמל, וגם לא להעביר את השעונים של הוועדים לחשמל, אלא

להעביר את האחריות. זאת אומרת שמי שאחראי אחראי על צריכת החשמל אצלו ביישוב זה הוועד המקומי. יקבל תקציב, אני, אני אגיד תקציב בקוט״שים ולא בשקלים ואני אסביר לכם גם למה, משתי סיבות, קודם כל תעריפים משתנים ברמות הכסף וזו לא אשמת המושב שפתאום התעריף השתנה באמצע שנה, והדבר היותר חמור מכיוון שלא נעשה פיקוח, ואני גם לוקח את זה על המועצה, שהמועצה במשך השנים לא ביצעה שום פיקוח על הנושא הזה, וראה איזה פלא יש לנו הוראת קבע לחברת חשמל ויוצא תשלום קבוע אפילו בלי, בלי לשאול מה שנקרא. יוצא תשלום קבוע זה הוראת קבע, זה לא שפונים לגזבר והוא מוציא צ׳ק ומתווכח איתם עוד חודש, עוד חודשיים, לא, הוראת קבע, לא שילמת, הוראת קבע לא עברה, מנתקים לך את החשמל, ככה כמו תושב רגיל. למה אני מדבר על העברה של אחריות לקוט״שים? בלא מעט מקומות נעשה חשיבה כלכלית לא נכונה וחיברו מבני מועצה, דוגמה יש פילר וחיברו כמה מבני מועצה ואם זה, אם זה מגרש ספורט ובית כנסת ועוד אולם לאותו פילר, ואז מה שקרה הצריכה של החשמל עברה את הרף של התעריף הנמוך ואז פתאום אנחנו מחויבים בתעריפים גבוהים. ולכן פה אמרתי זו אחריות של המועצה לסדר ולשנות את החיבורים האלה ולעשות עבודה על מנת שהתעריפים, אם צריך לעשות עוד פילר למבנה נעשה, וזאת על מנת שהתעריף ירד ואנחנו נשלם את התקציב הנמוך. יחד עם זאת אני לא רואה ב... קודם כל כל הוועדים קודם כל הסכימו לפורמט הזה ולרציונל הזה, סתם אתן לכם דוגמה, ובלי להיכנס לשמות, ביישובים מסוימים ראינו חיבורים של עסקים פרטיים בסכומים אדירים ומטורפים. ראינו,

דובר: מה זה שייך לוועדים מקומיים? אם-- אתה רוצה שמתנדב ילך וייבדק חשמל ביישוב שלו? אתה צריך לשים בן אדם אחד על כל היישובים ותחסוך את כל הכסף.

אלי אטון יו״ר: תן לי לסיים.

דובר: לא, באמת, אלי, אתה זורק פה דברים, באמת.

אלי אטון יו"ר: תן לי לסיים.

אורנה הדר: תן לו לסיים.

אלי אטון יו"ר: תן לי לסיים.

דובר: מה אתה רוצה, שיהיה מתנדבים ביישובים ויתחילו לחפש את הבן אדם בתוך המושב?

אלי אטון יו"ר: כן, כן.

דובר: נו, מה כן? נו, באמת. הוא חבר שלו. תשים בן אדם אחד על כל המועצה עם אוטו, אתה חוסך את כל הכסף.

אלי אטון יו"ר: תקשיב עד הסוף. ממש לא. אני אגיד לך עוד דבר. קח את כל את כל עגלות הקפה שמחוברות, למשרדים, למשרדים של הוועדים ויש בהם שעונים. עכשיו השעונים, אני לא יודע מי לוקח את הכסף, מי גובה ומי בכלל עובר, הוועד לוקח את הכסף, זאת אומרת, יש מצבים רבותיי, ואנחנו נודה על האמת, שברגע שאתה מקבל מוצר שאתה לא אחראי עליו, אין מה לעשות. דרך אגב, כל הוועדים הסכימו, אתם יכולים לראות את זה בפרוטוקול, אנחנו כן, מה שכן אנחנו בוחנים ובוחנים במסורה שקודם כל יש לנו, אני דיברתי עם הוועדים, להעביר את האחריות לוועדים עד הראשון, מה-01/01/27, כאשר את המסגרת הזאת עד החודש, יש לנו חודשיים ו-20 ימים עד לתאריך הזה תוקם ועדה מצומצמת בנושא הזה שתוקם על ידי יושב ראש הוועדה המוניציפלית שבהרכב שלה יהיו חברי ועדה מוניציפלית, שני חברי מליאה ו-3 נציגים שיהיו יושבי ראש הוועדים המקומיים, לגבש מסמך של הסדרה כדי לראות באמת בכמה דברים כמה פרמטרים. א', מכיוון שלא כל יישוב דומה לשני ולכן יהיו התאמות אישיות לכל יישוב, אני שמעתי גם בישיבה על יישובים שאמרו אבל לנו מגיע כסף ומגיע כסף. אנחנו נבחן שום דבר, או יישוב שבא וטען אבל יש לי כמה שעונים שאני משלם עליהם, גם את זה אנחנו נבחן, אנחנו נבחן הכל, זאת אומרת זה לא חד סטרי. המטרה היא באמת ליצור מצב שנקרא לזה מקל וגזר, כל יישוב שיקבל את התקציב שלו הוא יכול גם לחסוך, הוא יכול גם לצרוך פחות,

ואת הדלתא של התקציב הוא יקבל ככסף, כסף חי ולא קוטיישים, יקבל ככסף חי שהכסף הזה יחזור לתוך המערכת של היישוב והיישוב יבצע בחיסכון הזה כל מה שיחפוץ. אני לא אומר לו מה לעשות או מוניציפלי או תרבות, יעשה מה שהוא רוצה. זה דבר ראשון. דבר שני, יישוב שיקבל, שצריכת החשמל שלו תעלה על צריכת החשמל של הממוצע 3 או 4 או 5 שנים האחרונות, ככל שיוחלט שהוועדה תחליט פשוט ישלם מכיסו על הצריכה העודפת. כשפה אנחנו כבר מדברים על באמת צריכת חשמל של, ואני קורא לזה בזבוז חשמל, ואם אנחנו חפצי חיים אנחנו חייבים לעודד את כולנו לחיסכון, אני לא מדבר על קיצוץ, כי בסופו של דבר החיסכון הזה יוביל לעודף ולמתן, למתן שירות יותר טוב של הוועדים ליישובים שלהם. פשוט ועד שיעבוד נכון ואפשר לעבוד בצורה נכונה ואפשר לעשות את זה, זה לא מסובך, אנחנו מקלים בדברים האלה, פשוט יוכל לקיים את הדלתא. לקיים את הדלתא הזאת, לחסוך את הדלתא בין התקציב למה שהוא צורך בפועל ולהשתמש בו לצורכי היישוב שלו.

אורנה הדר: אני רוצה עוד משהו...

אלי אטון יו"ר: אפשר, כולם, כולם. כולם. כולם. תודה. Ladies first. Dogs behind.

אורנה הדר: טוב, קודם כל אני מאוד בעד התייעלות. אני מאוד בעד התייעלות, השאלה אם זו באמת הנוסחה הנכונה לעשות את ההתייעלות הזאת, אני יודעת שמירב הייתה במושבים ועשתה ביקורת ולחלוטין יש, יש הבדל בין מושבים בזבזניים (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: אני לא מתייחס לעבודה של מירב בכלל. אני לא יכול להתייחס כי היא לא הציגה אותה עדיין.

אורנה הדר: לא משנה, אבל יש עבודה שנעשתה ויש יישובים חד משמעית בזבזניים ויישובים חסכניים. אפשר לצאת לספק חיצוני רגע ולהוזיל את זה לפני שאנחנו נותנים את גזר דין הגורל הזה, את האלה, כי בסופו של דבר מה יקרה עכשיו? אתה עושה 3 שנים לאחור שיש מושב שמאוד מאוד הקפיד כי יש לו שעונים והוא הוריד את השלטר ואין לו, ואין לו כל מיני כאלה שהם

עבריינים שצורכים, אז הם יקבלו בגלל שהם היו טובים...

אלי אטון יו"ר: במקרה המזכירה שלך, ליאת, העלתה את זה, לא, אני עונה לך על הזה...

אורנה הדר: רגע, בסדר, אני רוצה רגע לסיים את מה שיש לי להגיד ואחר כך תגיב. והם יקבלו את הקוט"ש שאתה אומר להם וזה של 3 שנים ומושב ומושב שכן שמבזבז ונשאר 24 שעות וכל הזמן דולק לו, יש לו ממוצע אחר. אז קודם כל יש פה בעייתיות. מה שאני ממליצה בשורה התחתונה זה שלא מעכשיו אתה נותן לנו איזושהי החלטה שכבר קיבלת ואתה אומר לנו תצביעו בעד או נגד. אני, לי חסר פרטים, אני רוצה לפני כן להבין בדיוק על מה מדובר, מה היו הליקויים, מה כל מה שהיה, מה אספתם, מה ראיתם, לעשות אופציות של התייעלות. אפשר לחסוך א', ב', ג' ולא לקבל עכשיו איזשהו פתרון שכבר גיבשת ולהגיד לנו בואו תצביעו עליו.

לביא זמיר: רגע, שנייה, אני רוצה גם להגיד משהו, אפשר?

אלי אטון יו"ר: אני אענה אבל לאחד אחד.

לביא זמיר: אתה רוצה אחד אחד? בבקשה.

אלי אטון יו"ר: כן, כן, אני אשכח. קודם כל הועלה גם הנושא. יש שני דברים. אמרתי שיש דברים שתלויים במועצה ומה שתלוי במועצה זה אחד הדברים שדיברנו עליהם, כבר בקרוב יצא מכרז על ידי המועצה כי אנחנו חייבים לצאת למכרז לספקי חשמל. אנחנו לא יכולים להתחיל לקבוע לתושב פרטי עכשיו אני מהיום ועובר לספק אחר, וזה הצעה מבורכת ביותר. דבר שני אני דיברתי וגם אמרנו גם העלו את זה בכמה מושבים, אבל אני מתנהל טוב, אני זה, המועצה והגוף והוועדה תבחן כל יישוב לגופו ותקבע את רמת, בהתאם לצריכת החשמל של היישוב ובאמת לזה שיבוא יישוב ויגיד רגע, לי יש חסכנים חכמים, פוטו וולטאית טוב, כל הדברים האלה, כל האלמנטים אני כבר השקעתי כדי שאני אצרוך חשמל במידה חסכונית ואנחנו הוועדה פשוט גם תתייחס לזה. אנחנו לא נתייחס לאחד כמו כולם. זאת אומרת תהיה פה התייחסות פרטנית. בגדול אנחנו,

אורנה הדר: אתה כבר בתוצאה כנראה אתה אומר עכשיו מקבל קוט"שים במקום כסף.

אלי אטון יו"ר: רגע, אני שנייה אני אסביר לך למה ה...

אורנה הדר: תקשיבי. איזה עבודת מטה?

אלי אטון יו"ר: רגע. עבודת מטה בחודשיים וחצי האחרונים אנחנו חייבים להיערך גם בנושא התקציבי של הדבר הזה ולו מהסיבה שאני בכוונה אמרתי שיהיה תקציב קוט"שים על בסיס ה-3 שנים האחרונות, ומישהו העלה ואמר אבל היינו שמלחמה הייתה מלחמה ב-3 שנים האחרונות, אפשר גם לבדוק 5 שנים ולראות מגמות. זאת אומרת, אין לנו, יש לנו ידע ויכולת לבחון צריכה של כל יישוב בכמה השנים האחרונות. יש לנו את היכולת הזאת. וכשאני אמרתי שהצריכה תהיה בקוט"שים ולו מסיבה אחת, כי יש דברים שהם באחריות המועצה, אין פה משהו שהוועדים עושים משהו והמועצה עושה משהו אחר, כולנו עובדים ביחד ואחריות המועצה זה לקנות את המוצר הזה יותר זול. זה דיברנו על נושא של מכרז ודבר שני לבצע תהליך של בדיקה. בכפר החשמלאי משה חיון, החשמלאי של המועצה, עובר בכל רחבי המועצה, בודק את כל המקומות שיש בהם צריכה גבוהה על מנת לראות איך אפשר לפזר, ודבר שני גם עובר ובודק איפה יש פינות קפה או דברים כאלה, מקומות שידוע שהם לא הם. מישהו צריך לגבות בהם את הכסף. ואני לא מאשים אף אחד רבותיי, כי זה הנורמה שהייתה, זה הסטנדרט שהיה, אבל אם אנחנו חפצי חיים ודיברנו על התייעלות ודיברנו מאיפה אנחנו מביאים את הכסף.

אורנה הדר: התייעלות, התייעלות ואז אנחנו מקבלים משהו אחר שהוא הרבה פחות טוב. מה עושים עכשיו כשאין קוט"ש? נגמר. מכבים פשוט את האורות? מה עושים בינתיים? (מדברים ביחד)

לביא זמיר: כמה דברים. אני חושב שיש פה קודם כל תהליך מבורך של לחסוך כסף והכל, אבל רגע אני אדבר גם על החיסכון. קודם כל אנחנו קובעים פה שוב עובדות לוועדים. אני מציע טיפה להפוך את הקערה, אם דיברת על איזושהי ועדה שתסתכל על זה שהוועדה באמת תסתכל על זה ולא לקבוע עכשיו את ינואר כמועד שבו הדברים כבר נכנסים, זה לא משאיר הרבה זמן. דיברת

על תשתיות, זה עליך, לא על הוועדים, לסדר את התשתיות ככה שהשעונים יתאימו.

אלי אטון יו"ר: נכון.

לביא זמיר: המלצות מה צריך סתם אני אתן דוגמה קטנה מיעף, יישוב קטן בלב השרון, מגרש הכדורסל אצלנו, איזושהי החלטה מואר רק מצד אחד. כלומר אם יום אחד הוא יהיה מואר כמו שצריך, תזרוק לסל, יש צד אחד שאתה רואה, יש צד אחד שאתה לא רואה. אתה בחושך, אין מה לעשות.

אלי אטון יו"ר: גם ככה אתה מפספס. מה זה משנה?

לביא זמיר: עזוב אותי, אני באופניים, אני רץ, לא זורק לסל. אבל באמת, אין תשתית מתאימה, ביום שתהיה תשתית מתאימה כבר נהיה בחסר. אתה לא בטוח שאנחנו היישוב היחיד בחסר בנושא הזה. גם על זה צריך להסתכל מה יש במועדוני הנוער, מה יש בכל המקומות, האם זה מספק בכלל? בסדר? עצירת עבריינות, אני חושב שחיון מחר יכול להגיד לך מי עבריין ומי לא, וטפל בזה קודם כל. זה לא צריך לחכות לינואר. הקביעת מכסה לוועדים צריכה להיות לפי קבוצות, זה הרי לא שוויוני. יש יישוב שיש לו מגרשים יותר גדולים, תאורת גדר.

אלי אטון יו"ר: צריכה. אנחנו לא נכנסים. אני לא. אני לא. רק צריך יצירת ביטחון. רגע, אני רוצה להגיד לך משהו, לביא, בנושא הזה אנחנו לא משנים את הרעיון. אנחנו לא משנים את הרעיון. הרעיון על פי צריכה של 3, 4, 5 שנים האחרונות, לא השתנה כלום, אלא אם כן דרך אגב יהיו דברים שונים, לדוגמה עכשיו קח את כפר יעבץ, יש הרחבה, כל פעם עוד 20 או 30 או 40 עמודי תאורה, זה יבוא בחשבון כל דבר. שם דוגמה, מושב פורת השבוע והתחיל להתברך, השבוע התברך במגרש סחבק חדש, יש עוד איזשהו תקציב שבפרמטר תחשיב כמה עולה, כמה צורך מגרש סחבק, אנחנו נסתכל וניכנס נקודתית לכל דבר ודבר. מה שאני צריך זה דבר כזה, הסכם מסגרת.

לביא זמיר: יש לי עוד נושא אחד שהוא, בסוף הנה אנחנו מדברים פה על חיסכון. בסדר? אתה לא חוסך פה כסף כי את הדלתא אתה משלם לוועדים.

אלי אטון יו"ר: למה לא חוסך? איפה אני נותן יותר שירות? זה לא יחסוך כסף? אני חוסך במוצר אחד ונותן שירות במקום אחר.

לביא זמיר: לחברת החשמל.

אלי אטון יו"ר: זה אחלה חיסכון שבעולם. לא, לא.

לביא זמיר: בזמן שחברת החשמל יורד פחות הכסף הוא העביר ליישוב.

אלי אטון יו"ר: את הכסף אני מביא ליישוב. זה לא חיסכון?

לביא זמיר: אני בבדיקה רוצה.

אלי אטון יו"ר: קיבלת עליו 5000 שקל. יעף הקטנה קיבלה 5000 שקל בחיסכון בצריכה. קיבלת עליו 5000 שקל. יעף הקטנה קיבלה 5000 שקל בחיסכון בצריכה. זה לא שירות לתושב? בשנה, ברור, סבבה, תגיד בשנה, ויהיה לך הרבה יותר. זה לא חסכון למושב? רגע, יש את נתן ואחרי זה אפרים.

נתן סלומון: שנייה, אנחנו הנושא הזה אנחנו הוא טעון אצל כולם. אז בואו ננסה רגע. תראה, קודם כל בתור קמצן ידוע אני תמיד בעד חיסכון, אבל אני אומר לך אני פולני, תאמין לי, לא אוהב להוציא כסף, אבל זו לא הנקודה.

אפרים חג'ג': אתה לא פולני.

נתן סלומון: פולני, טהור. נו די חלאס.

אלי אטון יו"ר: ששש, חבר'ה.

נתן סלומון: עכשיו ככה, יש פה בעיה עם השיטת חישוב הזאת. בסדר? של ממוצע כמה כן בזבזתם לא בזבזתם, אני חושב שזה לא נכון לעשות את זה. אני חושב שמה שצריך לעשות זה לחלק את ה, יש מונה לכל מבנה כעיקרון, תכף אנחנו נדבר על הדבר הזה, לחלק את זה בצורה כזאת שאני אדע כמה המזכירות צורכת, בסדר? בכל אחד מהיישובים אלה שיהיה ממוצע איזשהו מדד אמיתי ולא פתאום באיזשהו יישוב שמחברים 4 עגלות קפה למזכירות ופתאום זה לא סביר, ולכן החיסכון לא צריך להיות מה-3 4 שנים האחרונות, אלא ברמה של מבנה. מגרש צריך לצרוך א', ב', ג', ד', זה מה שהוא צורך. אם בשער אפרים החליטו להשאיר אותו דלוק 24/7 זה יקפוץ לך ישר לעיניים. זה חיסכון אמיתי. זה לא איזשהו ממוצע על פי צריכה

שנעשתה בעבר. זה דבר אחד. דבר שני, אתה אמרת פה משהו שיושב לי ככה פה, זה הנושא הזה של החיבור מספר צרכנים לפילר. עכשיו הדבר הזה הוא, הוא משהו רע שנמצא פה מצורך. בסדר? כי מה שקרה זה שבמשך שנים הרבה מאוד מבנים היו ללא טופס 4. לא קיבלו את הדבר הזה למרות שניסינו ואתה יודע, יש לנו דוגמה נהדרת בשער אפרים, 3 שנים אנחנו נלחמים על הטופס 4 ועדיין לא הצלחנו להשיג למרות שעשינו את כל מה שאפשר. בסדר? ואז אין לך ברירה, אתה מחבר 3 4 מבנים. עכשיו, גם את הדבר הזה הוא פותר, כי אם אתה אומר בית כנסת צורך א', מזכירות צורכת, שנייה, מזכירות צורכת ב' וכולי וכולי, תשים לכל אחד מונה חשמל, אתה תדע. ואם אתה אומר לי שמזה אתה יודע מי הבזבזנים האמיתיים ומזה אתה תעשה חיסכון, דיינו. זה אני מוכן לקבל. אבל לבוא ולהגיד הצריכה הכללית ומזה אני נותן להם, זה עליי בעיניי לא נכון.

אלי אטון יו"ר : אני, אוקיי. אפרים.

אפרים חג'ג' : טוב, אני מאמין שהנושא הזה כבר יושב כבר הרבה זמן בתאים במוח והחשיבה פה על הנושא הזה הוא כבר מאמין שכמה חודשים. יחד עם זאת, כולם מדברים פה על קילוואטים, כמה קילוואטים, כמה קילו זה, אבל יש את האפשרות עצמה עכשיו כאילו לחשוב לא להפעיל את הגזירות כרגע על המושבים, לעשות כמו שאתה אומר...

אלי אטון יו"ר : איזה גזרה זו? איזה גזרה?

אפרים חג'ג' : בסוף המושבים צריכים עכשיו להתחיל לחשוב כמה כן, כמה קילוואט כמה זה, ואתה--

אלי אטון יו"ר : לא, הם צריכים לא, הם צריכים להשתמש כמה שהם צריכים, לא יותר.

אורנה הדר : אני אגיד לך על הגזרה. אם אנחנו מתנהלים נכון ואתה מקצץ לנו 10 אחוז אז זה גזרה.

אפרים חג'ג' : בסוף, בסוף

אלי אטון יו"ר : רגע, לא לא לא, סליחה רגע, אורנה, אני חייב לתקן אותך. לא, לתקן את הטעות שאמרת עכשיו. אני אמרתי את זה במפורש ואמרתי את זה גם

לוועדים, אנחנו נבחן כל ישוב לגופו. אם יש ישובים שהתנהלו בצורה נכונה ואני אחזור על זה עוד פעם, אם לא שמעת מה שאמרתי לפני 5 דקות לך שעניתי לך, כל ישוב אנחנו נבחן את נקודות ההתייעלות שלו, במגרשים, ב...

אורנה הדר: אז למה לא הנתונים הללו נמצאים פה עכשיו על השולחן?

אלי אטון יו"ר: מה זה?

אורנה הדר: לתת את הנתונים כדי שנדע להגיד--

אלי אטון יו"ר: אני לכן, לכן מה שאני שמתי משהו על השולחן, שזה המטרה שלי להתחיל לבצע חיסכון בצריכת החשמל שבסופו של דבר מישהו צריך לקבל עליו את האחריות. לפחות אני מבין שכולכם עם הוועדים הסכימו לזה והבינו את האירוע, אני מאמין שגם אתם חברי, סליחה, סליחה...

נתן סלומון: לא בדיוק הסכימו.

אלי אטון יו"ר: הם הסכימו.

נתן סלומון: לא מבינים--

אלי אטון יו"ר: אני רוצה באמת שתסמוך על האינטליגנציה של ראשי הוועדים שלך שמבינים את האירוע ואני חושב שאנחנו כדירקטוריון שהתפקיד שלנו הוא באמת לדאוג לכספי הציבור ולראות שכספי הציבור מנוצלים ומתועלים בצורה היעילה ביותר ולא לעשות קיצוץ ולא לעשות זה שום גזרה על היישובים. פשוט תבדקו שאתם צורכים את החשמל שאתם צריכים. לא קילוואט אחד יותר.

נתן סלומון: (מדברים ביחד) לתת ראש שקט לוועדים לעבוד ולעשות ואחרי שאני אראה מה הם חוסכים שיתחילו לעשות, למה? למה להטיל עליהם עבודות?

אפרים חג'ג': אבל אני אומר אם אנחנו, אם אנחנו חברי מליאה ואתה כראש מועצה, ראש העיר, יש את הדבר הזה שזה כבר עובד הרבה זמן. למה אתם לא חושבים להעמיד אצל המושבים, לעשות פאנלים סולארים עם מאגרי חשמל שלהם שבסוף שזה ייתן? הרי בסופו של דבר יש חברות סלולר שמוכנות היום לבוא לעשות את ה...

נתן סלומון: עזוב, זה לא קשור.

אפרים חג'ג' : (מדברים ביחד)

נתן סלומון : זה יכסה את עצמו ואז אתה יכול לעשות את זה על כל מיזם כלכלי. זה לא קשור.

אפרים חג'ג' : אבל עוד הפעם אתה בסוף אתה מוריד את הנטל מהיישוב, מהמועצה.

נתן סלומון : נכון, אבל זה לא קשור.

אפרים חג'ג' : אז המועצה תיזום את זה.

נתן סלומון : זה נושא אחד מיזם כלכלי, וזה (מדברים ביחד)

אפרים חג'ג' : אבל זה קשור אחד לשני.

נתן סלומון : לא, זה לא קשור. זה לא קשור.

אלי אטון יו"ר : מה ? הצבעתם? שנייה, הוציאו אותי, משה ביקש לפני

משה מכלין : ראשית אני מסכים עם רוב הדברים. אני גם חשוב לי להגיד שלקחת ממוצע של ה-3 שנים האחרונות הוא מעוות. זה קורונה, זה מלחמה, זה לא היו, לא היו פעילויות נוער, לא היו פעילויות תרבות, לא היו אירועים ביישובים, לקחת ממוצע על הדבר הזה זה מלכתחילה לעשות ממוצע בחסר. קודם כל. שנית, אני באמת באמת חושב שאם הכוונה היא לעשות כזה וחיסכון זה דבר מבורך באמת., לתת למושבים שנה של היערכות, שנה של בחינה של הדברים, לא להסתכל אל מול ממוצע של 3 שנים אחורה שהוא מעוות. להגיד להם עכשיו אנחנו נמדוד אתכם. ובמקביל שיהיה מישהו מהמועצה או מבקרת המועצה או מישהו מטעם הפיקוח במועצה שיעבור במושבים, ייתן גם הערות קונסטרוקטיביות למושבים, לעבוד עם המושבים, להפיל את זה על הוועדים, שאני מזכיר לכם, הוועדים זה אנשים שהם בהתנדבות, שגם ככה הם טחונים דק ביכולת שלהם להשקיע זמן במושבים שלהם. לא, אי אפשר לתת לוועד. אם אנחנו נותנים להם לשלם הכל, איך אפשר לתת לוועדים?

משה מכלין : לתת לוועדים? השאלה לא לא

אלי אטון יו"ר : סליחה. לא, לא בסדר, מיכל

מיכל גליק : אני יכולה לצטט את מה שהביאו אליי מוועד משמרת. כמו שמשה אמר זה

מעמיס על הוועדים, הפיקוח הוא לא טריוויאלי ויכול להיות שעדיף שיהיה מישהו מרכזי במועצה שיהיה אחראי על הפיקוח הזה עבור כולם במקום להכפיל את זה ב-18 יישובים. ואני רוצה להגיד משהו שבמשמרת נאמר לי שביום שבו כן יהיו חריגות לא בטוח שיש את התקציב שיוכל לכסות על הפער...

אלי אטון יו"ר: זאת השאלה, למה יהיו חריגות?

מיכל גליק: אם יהיו ואם יקרו כי אין פיקוח יכול להיות וכן יהיה משהו אז זה יגרום למצב שלא.

אלי אטון יו"ר: אוקיי, תודה.

מיכל גליק: יהיה כן אפשר להגיע למקום

ראובן קפלן: אני מרגיש שצריך את... מה שאורנה אמרה. אני מרגיש שאין לנו את הנתונים באמת לקבל את ההחלטה. אנחנו חושבים שאנחנו צריכים שקודם כל תעשה עבודת מטה, שיוצג לנו התוצאות של עבודת המטה ואז תחליט באמת מה אנחנו רוצים לעשות, את מי אנחנו רוצים להעניש, את מי אנחנו לא רוצים להעניש. כרגע אתה יודע זה החלטה כללית.

אלי אטון יו"ר: אנחנו לא באירוע הזה להעניש מישהו. אני לא.

ראובן קפלן: לא, אני אומר--

אלי אטון יו"ר: מה זה להעניש? למי להעניש? למה אתה מדבר בצורה כזאת?

ראובן קפלן: לי כדירקטור אני אפילו לא יודע בכמה כסף מדובר. אני לא מרגיש שיש לי את הנתונים לקבל החלטה ולהצביע בעד או נגד, אז אני אוטומטית נגד.

אלי אטון יו"ר: הבנתי. טוב, איציק. רגע--

רועי מימון: רגע, אני כבר רוצה לגמור. רועי--

אלי אטון יו"ר: רועי, סליחה.

רועי מימון: אני הייתי מחלק את המהלך הזה לשתי מהלכים. המהלך הראשון זה להתייעל בקטע של מכרז. קודם כל מכרז לקבל את החשמל שאנחנו צורכים היום במחיר יותר טוב וזה כבר יחסוך לנו בטווח המיידי זה יכול לחסוך לנו. דבר שני, הדבר הזה עוד פעם, הוועדים כנראה לא הבינו את גודל

האירוע כי גם איתי דיברו ועדים ולא מבינים את גודל האירוע ואת גודל האחריות שתהיה עליהם, מה שאני מציע, רגע, אפי, תן לי לסיים, מה שאני מציע זה שקודם כל ניתן להם גם את הכלים למדוד, כי אנחנו הנה מה ציינו שיש פילר אחד לכל כך הרבה מבנים, אז אם אי אפשר לפצל פילרים כי בטווח המיידי לא נוכל לפצל פילרים, לפחות להתקין מונים במבנים ולייצר איזה מדד כמו שאמרו פה לכמה המזכירות צורכת, כמה המבנה צורך, ולתת גם כלים לא רק לבקרה כמה צרכו. לתת לוועדים כלים איך להתייעל בחשמל ובשנה הזאתי זה כמו שנת בדק נקרא לה, שילמדו איך לעבוד עם הדבר הזה ואחרי זה אפשר להעביר להם את האחריות כי אני חושב שעכשיו הם פשוט לא מבינים את האירוע. הם פשוט לא מבינים את האירוע.

אלי אטון יו"ר: אוקיי. עוד מישהו רוצה?

רועי מימון: מה? לא. אני רוצה מה שאני--

אלי אטון יו"ר: לא, לא, לא. סליחה. לא.

דובר: לא?

אלי אטון יו"ר: לא, לא, לא. רק חברי מליאה יכולים לדבר בישיבה. אי אפשר. תודה. בבקשה. עוד מישהו רוצה לדבר? להגיד? איציק.

יצחק יצחק: אני ברשותכם רוצה ככה לאור הדברים ששמעתי ככה מהחברים ומהיכרותי את החומר. לטעמי אני חושב שאנחנו צריכים לעשות פה איזושהי עבודת מטה כמו שנאמר פה, להקים פה איזושהי ועדה שהוועדה הזו אפשר להגביל אותה גם בזמן. צריך לקחת גם, איזשהו איזשהו איש מקצוע שעוסק בתחום, נושא של הנדסת חשמל, מישהו שמכיר את התחום ולבוא עם איזושהי המלצה בפני המועצה. אני חושב שצריך לעשות את זה אפילו לפני הדיון בתקציב. אז אלי המליץ פה.

אלי אטון יו"ר: אני יש לי פה.

יצחק יצחק: אין מספיק

רועי מימון: אפי. סליחה.

אלי אטון יו"ר: אני, אני מציע לאור-- סליחה, סליחה. חשבתי--

יצחק יצחק: אז ההמלצה היא, ההמלצה היא כפי שנאמר על ידי אלי בין הדברים שלו שייקבע פה איזשהו צוות של 3 מתוך חברי הוועדה המוניציפלית, 3 לא מזכירים, יושבי ראש שאנחנו מכירים אותם שהם, הם. מה?

משה מכלין: מהוועדים.

יצחק יצחק: כן, מהוועדים ועוד שני חברי מליאה שיצטרפו. נראה לי שאפשר לערוך פה איזשהי...

משה מכלין: אני לגבי היושבי ראש ועדים יש לי עם זה טיפה הסתייגות כי אנחנו רק... לא שנייה, שנייה. יש הבדל בין לשתף אותם בתהליך לבין שיהיו מקבלי ההחלטות. אני אגיד למה, כי מה ששמתי לב זה שברגע שיושב, יושב ראש בוועדה כזאתי הוא מסתכל בפריזמה הצרה על הוועד שלו.

יצחק יצחק: אבל היו גם כמה ועדים. היו גם היו גם כמה יושבי ראש.

משה מכלין: אבל לא, אנחנו מקבלים החלטה מועצית. לשמוע אותם, לשמוע אותם, לשמוע אותם כן.

אלי אטון יו"ר: רגע, אני אסיים רגע. היו גם יושבי ראש שהסתכלו על זה בראייה, בראייה רחבה יותר.

משה מכלין: כן. וברכו--

יצחק יצחק: וברכו גם על המהלך הזה. בסדר, אין חולק. סליחה רגע, אין חולק שאנחנו צריכים ללכת על איזשהו מהלך של, בסדר? חיסכון, התייעלות, כמו שאלי אומר בעניין הזה, אבל זה צריך להיות מה שנקרא אחרי בדק בית ובחינה בחינה מקצועית, כולל סקר שאנחנו צריכים לעשות. סך הכל המועצה יש לה 240 מונים, אנחנו צריכים לבחון את זה, לבחון את זה קצת יותר לעומק. לכן הצעתי שיומונה פה איזשהו צוות או שזה יהיה הרכבו ולבוא, לבוא מגובשים עם איזושהי המלצה בפני המליאה.

אלי אטון יו"ר: טוב, אני ברשותכם אציע הצעת, החלטה לזה, אנחנו נקים ועדה מצומצמת שהרכבה כמובן חברי הוועדה המוניציפלית, צוות מחברי הוועדה המוניציפלית, עד 3, שזה יהיה כולל חברי מליאה, אנחנו נמצא גם נציגים, אני סומך דרך אגב במאת האחוזים על ראשי הוועדים, אני לא יכול להגיד,

רועי, עם כל הכבוד, שאנחנו נותנים סמכות לראשי ועדים ואנחנו לא סומכים עליהם שהם יסתכלו. אז כן, הם יצטרכו להסתכל בפריזמה יותר גדולה ולהסתכל מה שנקרא בעין רחבה ובעין הוליסטית. וגם אני גם מאמין שגם, כמו שאנחנו רואים פה, שגם חברי מליאה באופן אוטומטי באים ומתכנסים לטובת מה קורה עם היישוב שלי, וזה לגיטימי וטבעי וזה בסדר גמור. אני, כרגע לא-- אנחנו נמצא את ה-- נמנה את החברים ונקבל ונודיע לכם על מינוי החברים ומבקש להסמיך ולאשר את הפורמט הזה שיגבשו מסמך להסדרת ניהול משאבי החשמל היישובי בהתאם ליעדי התייעלות וחיסכון וכן תמריצים לוועדים העומדים ביעדי ההתייעלות.

לביא זמיר: להביא אותו לחברי המליאה.

אלי אטון יו"ר: ברור.

יצחק יצחק: ברור.

אלי אטון יו"ר: ברור.

יצחק יצחק: חייב לבוא...

לביא זמיר: אתה מוריד את ינואר מהפרק?

אלי אטון יו"ר: זה גם אני לא יכול לקדם שום דבר. כרגע לא בהחלטה יש לא, לא מחליטים על ינואר. למה אתה לא מקשיב?

יצחק יצחק: לא, לא מחליטים על ינואר.

אלי אטון יו"ר: למה אתה לא מקשיב? למה אתה לא מקשיב? מי אמר לא מדברים על ינואר. יכול להיות שנגיע, נספיק את ינואר אחרי ההחלטות, אבל כרגע אין בהחלטה ינואר.

קובי רייך: אני מבקש להוסיף לבקשה שלך, להוסיף שאתה מזמן בחודשיים האלה את הוועדים ויורד להם על הראש ומבקש מהם לחסוך.

אלי אטון יו"ר: אני כבר לא...

קובי רייך: אתה לא--

אלי אטון יו"ר: (מדברים ביחד)

קובי רייך: לא, אתה לא יכול להכתיב למתנדבים כל היום ואתה תנהל אותם

בהתנדבות. אתה צריך להבין, בתור ראש מועצה אתה לא יכול כל הזמן מתנדבים.

אלי אטון יו"ר: אתה קצת התבלבלת, קובי. אני אסביר לך למה התבלבלת. אתה קצת התבלבלת ואני אגיד לך גם למה. אתה מדבר עם אחד שהיה בכל הכובעים ואף אחד לא עושה טובה שהוא מתנדב, כל ראש ועד, כל מתנדב, כל חבר ועד, לא עושה טובה לאף אחד. גם אתה כחבר מליאה וכל אחד מכם כחברי מליאה לא עושים טובה לאף אחד שאתם פה. חברי מליאה וחברי ועדים, בעיקר כשאתה אומר שהם מתנדבים, ברור שהם מתנדבים, מה לעשות? כל עוד המחוקק קבע שהם מתנדבים הם מתנדבים, אבל הם סטטוטוריים, הם קיבלו מינוי סטטוטורי, הם ממונים על ידי דרך משרד הפנים ויש להם אחריות. זה לא ועדת קישוט, נכון? אל תזלזל בראשי ועדים.

קובי רייך: זה רשות מקומית. תוך רשות מקומית.

אלי אטון יו"ר: ראש העיר לא נותן הוראה.

קובי רייך: להגיד להם לפני שאתה מטיל עליהם לבקש מהם לחסוך בחשמל. אתה יכול לבקש מהם את זה.

אלי אטון יו"ר: אוקיי.

קובי רייך: לדרוש מהם לשבת איתם ולהגיד להם חבר'ה, ממחר אתם מתחילים לחסוך ומראים לי טבלה של חסכון חשמל.

אלי אטון יו"ר: אני אספר לך, אני אספר לך.

קובי רייך: זהו, תתחיל בזה.

אלי אטון יו"ר: כרגע זאת הצעת ההחלטה שלי ואני מבקש להצביע עליה. אני אקרא אותה שוב, תוקם ועדה מצומצמת שהרכבה 2 מחברי הוועדה המוניציפלית, 3 מחברי הוועדה המוניציפלית, כולל שני חברי מליאה ו-3 נציגים מראשי הוועדים, שיגבשו מסמך להסדרת ניהול משאבי החשמל היישובי בהתאם ליעדי ההתייעלות החיסכון וכן תמריצים לוועדים העומדים ביעדי ההתייעלות. מי נגד שירים את ידו.

קובי רייך: לא, לא, לא, לא. החוק כבר מכין מראש. הוא מכין מראש את מה שהוא

רצה שנחליט עכשיו. לא, אנחנו צריכים-

אלי אטון יו"ר : יכול להיות שהוועדה, יכול להיות שהוועדה צריכה

לביא זמיר: זה אישור מליאה. ממה שאמרנו-- (מדברים ביחד)

קובי רייך: לא, מה זה אישור מליאה? אנחנו צריכים לשבת עם הוועדים ולדרוש מהם לחסוך בחשמל. זה לא, אתה בא עכשיו להקים ועדה, להקים תוכנית איך להטיל עליהם את ה-את ה-

יצחק יצחק: לא, לא, לא, לא, לא, בכלל לא. אמרנו שזה טרום קבלת ההחלטה.

קובי רייך: טרום קבלת ההחלטה. (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר : המלצות הוועדה. היא לא יושבת על זה. החלטה תובא למליאה. דרך אגב, קובי, כשאתה חבר דירקטוריון ויש לך איזה 20 דירקטוריונים שאתה חבר ואתה מבין שגם החלטה כזאת אני חייב את ההחלטה, אתה מליאה. כן, יש לי יועץ משפטי. אתה יודע טוב, כנראה שאתה יודע יותר טוב מהיועץ המשפטי. אוקיי, חברים. מי נגד? שירים את ידו.

לביא זמיר: לפעם ראשונה, לפעם ראשונה.

דובר: אתה מסמיך את הצוות למה? אני לא הבנתי.

אלי אטון יו"ר : כן.

דובר: מה שהקראת למה אתה מסמיך?

לביא זמיר: לייעץ.

דובר: לייעץ למליאה?

אלי אטון יו"ר : ברור.

דובר: אז תכתוב שהצוות ייעץ למליאה.

אלי אטון יו"ר : תוסיף לי את הזה שהצוות ייעץ למליאה הזה שהצוות ייעץ למליאה והנושא יובא. התוצאות של המסקנות יוצגו להחלטת המליאה.

לביא זמיר: אתה יכול לחדד גם את לוחות הזמנים?

אלי אטון יו"ר : תוך חודש.

לביא זמיר: תוך חודש.

דובר: תוך חודש לא תספיק למדוד. אתה צריך חודש של מדידה, אלי.

אלי אטון יו"ר: תשאיר לי את זה. אני אומר תוך חודש תקבלו מסקנות אם זה ראשוניות. אוקיי? תודה. מי נגד? שירים את ידו. מי בעד? שירים את ידו. נמנעים? אוקיי.

לביא זמיר: 2. 3.

אלי אטון יו"ר: 3, מי זה השלישי? לא רואים שם.

לביא זמיר: איריס.

אלי אטון יו"ר: אוקיי, כמה בעד?

קובי רייך: רגע, מיכל, הצביעה? לא. היא לא הייתה בדיון. היא--

לביא זמיר: לא. היא לא הייתה בדיון. היא לא הייתה בדיון.

אלי אטון יו"ר: אוקיי.

8. דוח ביצוע תקציב רבעון 2:

אלי אטון יו"ר: נעבור לנושא הבא. תודה. דוח ביצוע תקציב, תקציב, רבעון שני, כמו שני, כמו שהתבקשנו במליאה הקודמת ואמרנו שנגיש את זה למליאה ונציג את זה בפני המליאה. אז, שרון ו-- יש פה, נמצא פה יושב ראש ועדת ביקורת, משה מכלין שגם דנו בנושא הזה ברבעון השני ונשמח להיעזר בו. בוקר טוב חברים. משה, כן, לא, שרון קדימה.

שרון עזרן: טוב, אני פשוט, עשיתי מצגת קצרה כי אני לא אעבור על כל ה-1800 סעיפים, אבל ברבעון השני אנחנו בגירעון מצטבר של 4,937,000. ביחס בין הכנסות לבין הוצאות, ביחס לתקציב, ביחס לתקציב זה 1.72% גירעון, שזה לא הרבה, אבל בדרך כלל בכל שנה אנחנו פחות או יותר באמצע השנה באותו גירעון ואחרי זה מקבלים כספים ממשרדי ממשלה וכספים שאנחנו גובים וזה יורד, הגירעון יורד לכמעט אחוז או קצת יותר. פה אני מציין בעצם את התקציב וההכנסות שהיה ואת היחס של ההכנסות לביצוע. יחס ההכנסות לביצוע, זה עוד מצגת, אני מציין פה בעצם את האחוז הביצוע הנמוך פחות מ-50 אחוז של הגבייה של הכספים. אז אנחנו רואים שבעצם בחינוך אנחנו לא מקבלים את כל הכסף, יש פה פער, יש פה פערים של הנדסה, איכות

סביבה, ספורט, קצת רווחה, בדרך כלל רווחה וחינוך מקבלים כספים במהלך השנה כי זה רק מקדמות ולכן היחס הוא יותר נמוך.

קובי רייך: מה זה במהלך השנה? אתה כבר, אתה כבר מסיים אוקטובר, מה זה במהלך השנה? אתה כבר אמצע השנה.

שרון עזרן: מתחילת השנה ועד כמעט ספטמבר קיבלנו רק מקדמות. בסוף השנה מקבלים.

קובי רייך: עכשיו אנחנו בסוף שנה.

שרון עזרן: אבל זה חציון.

קובי רייך: קיבלת?

אלי אטון יו"ר: קובי, זה רק יוני.

קובי רייך: אתה מראה לי חציון, אבל אנחנו כבר סיימנו אוקטובר.

שרון עזרן: אתה ביקשת לראות חציון.

קובי רייך: בסדר, אבל אני שואל אותך אם כבר קיבלת את הכספים שלהוריד את האחוז.

שרון עזרן: אני לא יכול לתת לך תשובה עכשיו, אני לא בחנתי.

קובי רייך: איך אתה כבר אתה גומר את השנה ואתה אומר אתה מוריד אחוז אחד. (מדברים ביחד)
בסדר, אני שואל אותך שאלה קדימה. אנחנו כבר בסוף אוקטובר ונשארו חודשיים לסוף שנה. מה אתה קיבלת קצת חלק מהכספים? הם לא רשומים עוד.

שרון עזרן: זה לא יהיה רשום בממוצע, משרדי הממשלה משלמים, בדרך כלל משלמים את היתרה בסוף שנה.

קובי רייך: יש כאלה שאתה מקבל גם בפברואר. ואנחנו--

שרון עזרן: ואנחנו רשאים לרשום את הכספים.

קובי רייך: אנחנו מקבלים אותם בסוף השנה, אחרי סוף השנה.

אלי אטון יו"ר: מחזיר את זה אחורה.

שרון עזרן: שנה הבאה.

אלי אטון יו"ר: זה המלחמה שדיברנו עוד פעם שאנחנו במקום שהמדינה תממן אותנו, אנחנו מממנים את המדינה בחודשים ומגיע לנו 25, קובי, 2 וחצי מיליון שקלים ממשרד החינוך. אנחנו עוד איתם בשיח לשנת 25.

קובי רייך: מגיע לך שצריך להחליף את הממשלה.

שרון עזרן: אני לא משתתף בפוליטיקה עכשיו.

קובי רייך: קובי.

שרון עזרן: מתעסק כרגע ב...

קובי רייך: קובי מסביר את כולם, לא מבין את זה. הכל הולך.

שרון עזרן: אבל הוא מסביר את כולם. מה אתה רוצה? צריך לקדם, להתקדם עם זה. פה זה צד ההכנסות, בצד ההוצאות כנ"ל, אני נתתי פה תקציר של אחוזי ביצוע מול מה שהיינו צריכים לקבל, תתקדם עוד אחד, תרד עוד אחד, אנחנו יכולים לראות פה את ההוצאות. איפה היה לנו חוסר איפה היה לנו עודף בהוצאות. אז מנהל הכספי יש פה קצת עודף קטן, אגף איכות החיים פה זה באמת עודף מרבי בעקבות הגזם שאנחנו בהוצאה יתר, חינוך אנחנו בהוצאה של מיליון שקל. סליחה?

קובי רייך: מה יש בגזם?

שרון עזרן: בגזם יש הוצאה של קרוב למיליון שקל יותר במחצית.

קובי רייך: ממה זה נובע?

שרון עזרן: ממה זה נובע?

קובי רייך: מגזם.

שרון עזרן: נובע מגזם.

קובי רייך: זה נובע? מגזם. נובע מגזם. רואים את הפער.

שרון עזרן: זה נובע. זה נובע. שנייה חבר'ה. חבר'ה, אם תיתנו לי לדבר אני אסיים. האיסוף בגזם התחיל באמצע אפריל, זאת אומרת שההתייעלות אנחנו אמורים לראות ברבעון השלישי אם תהיה התייעלות, ולכן אתה לא רואה את זה במחצית הראשונה. אבל האמת שהשתי, שני המרכיבים העיקריים של ההוצאה שלנו היא בחינוך, שיש פה פער של כמעט 7,000,000 שקל

בהוצאה, ברווחה פער של כמעט מיליון, ופה אנחנו תמיד בפערים, ואנחנו מצפים שנקבל את ההכנסה חזרה ממשרד החינוך כי רוב ההוצאות גם בחינוך וגם ברווחה זה הוצאות של שכר ולא הוצאות אחרות.

אלי אטון יו"ר: ב-29 אנחנו נקבל את הכל במזומן, אל תדאגי.

שרון עזרן: זהו. תחבורה. בתחבורה יש. מה זה?

קובי רייך: מה יש בתחבורה, שרון?

שרון עזרן: בתחבורה יש הוצאות של אוטובוסים ישנים.

אורנה הדר: מישהו לקח לך את הצ'ק.

אלי אטון יו"ר: בתפעול, בתפעול בעיקר.

שרון עזרן: הוצאות תפעול של אוטובוסים ישנים, כשאתה מתקצב אתה לא יודע. פתאום בא לך כל מיני בלת"מים של גירים להחליף כל מיני מערכות מאוד יקרות, ולכן יש לנו פה הוצאה של אוטובוסים קצת יותר גדולה בצהובים, וזהו, ומה שציינתי קצת ארנונה ודברים כאלה זה בעצם שאנחנו מתקצבים את הארנונה, הנחות בארנונה, ופתאום יש יותר הנחות ואנחנו בתקציב הוצאה מול הכנסה יותר גדול.

יצחק יצחק: בוא נתחיל מנקודת הנחה שהגזם פה הוא מרכיב מאוד מאוד, מאוד מאוד, מאוד גדול בהוצאה והמספרים פה לא מוצגים כפי שהם.

שי שדה: אבל הוא ענה לך.

קובי רייך: הם לא מוצגים.

שי שדה: אבל הוא ענה לך, הוא ענה לך מיליון. מה אתה? למה אתה מפקפק במה שהוא אמר?

משה מכלין: אני, אני רוצה לבקש בבקשה. אנחנו נמצאים בתחילת הרבעון הרביעי, השלישי. לא. השלישי כבר עבר. השלישי אחרינו. אנחנו עוד לא רואים את המספרים שלו, אבל אנחנו בסופו כבר. (מדברים ביחד) כל האגפים, אני מבקש שכל האגפים שחרגו במחצית בהוצאות שלהם מהתוכנית יעצרו הוצאות.

יצחק יצחק: זה אמירה שהיא קצת בעייתית.

משה מכלין: אבל, אבל מה?

יצחק יצחק: לא, רגע, זה אמירה שהיא קצת בעייתית, כי בחינוך, לצורך העניין, בסדר? או ברווחה. זה אומר שאם הם חרגו בסעיף נגיד של או חומש או כל מיני סעיפים שהם סעיפים בעייתיים שהם ברמת השוטף ולא קיבלת בגינם את התקציבים, אתה לא יכול לעצור אותם. אתה יכול לבוא ולהגיד עכשיו כרגע אני בוחן וזה אפשר לעשות, רגע, רוחבית הוא לא יכול להגיד לי את זה כי יש סעיפים מסוימים.

משה מכלין: איציק, איציק, איציק.

יצחק יצחק: רגע.

משה מכלין: אני לא אמרתי אל תשלם משכורות. אני לא אמרתי כזה דבר. אני לא אמרתי--

יצחק יצחק: מה שאתה אומר, מה שאתה אומר אני רוצה להבין. תחבורה לצורך העניין שאתה מסיע ויש לך חריגה פה, אתה אומר--

משה מכלין: אבל לא הקשבת למה שאמרתי. אני לא אמרתי אל תשלם משכורות, אני לא אמרתי אל תסיע תלמידים, אבל מה לעשות? יש גם הוצאות שהן--

יצחק יצחק: משה, אני רוצה להציע לך משהו אחר. אתה אוקיי, יושב ראש הוועדה הכספית, בסדר? שיש ידע מעשי, ואמרת, אמרת נכון, אנחנו צריכים לראות היום את התמונה של ספטמבר כבר היום לשים את האצבע, נשאר לנו 3 חודשים כמו שעשינו לפני שנה. להזכירך.

משה מכלין: אתה לא יכול לראות עכשיו.

יצחק יצחק: רגע, קודם כל כן, חלק כן, חלק כן, חלק יש לך רישום בספרים שאתה יודע להגיד. מה שאני מציע, בוא נתכנס מיידית אחרי הדוח הזה שיש איתה 3 חודשים כמו שקיבלנו החלטה בשנה הקודמת ועצרנו הוצאות ב-2 3,000,000 שקל, להזכירך, והגזבר, הגזבר, הגזבר ישמח, וזה הוצאות שאתה יכול לעמוד בהם, לא הוצאות שאין לך שליטה עליהם, כי ללכת לקבל החלטה כמו שאתה מציע היא בעייתית. אתה מסכים איתי אדון גזבר?

אפרים חג'ג' : מה אתה מציע לי?

יצחק יצחק : אני מציע. אני מציע. תקשיב, לבוא, לבוא, להגיד לעצור, שנעצור פעילות רוחבית באותם סעיפים של חריגה אתה לא יכול לעמוד בזה, אתה יכול לבוא להגיד אני אם אני בפער, אם אני בפער היום של 3, 4, 5,000,000 שקל ברבעון השלישי ויש מגמה שאנחנו נוכל לדעת אותה אז לבוא ולהגיד אני עוצר הוצאות ב-3 חודשים הקרובים, אבל לבוא ולהגיד זה רוחבית.

אפרים חג'ג' : איציק, זה אומר 27. אתה עוצר אותם אז--

יצחק יצחק : לא, לא, לא, לא, לא. לפני שנה דרך אגב אנחנו, לפני שנה, דרך אגב, גזבר המועצה יכול לעשות את זה גם בלי לקבל החלטה אצלנו פה במליאת המועצה, כי הוא צריך, הוא צריך להיות מאוזן, בסדר? חייב להיות מאוזן. אבל אני חושב, משה, צריך להתכנס מיידית, לבוא, הדוח מדבר בעד עצמו, לבוא לקחת את ה-3 חודשים הנוספים, אנחנו יכולים לעשות את ההערכה, נבקש משרון לעשות לנו את ההערכה, כי חלק מההוצאות כבר רשומות, בסדר? יש לך חשבוניות, חשבוניות שקיבלת, ולבוא לקבל, לקבל החלטה שהיא יותר מושכלת שהמליאה תסמיך לקצץ איקס מיליון, איקס מיליונים. הוא גם יוכל לעמוד בזה.

משה מכלין : אתה צודק, לכן לא אמרתי. לא אמרתי לעצור משכורות או לעצור התחייבויות.

יצחק יצחק : לא אמרת שבאותם מקומות שיש חריגה. באגפים האלה שיש חריגה.

משה מכלין : באגפים האלה או במחלקות האלה אפשר לבחון מיידית, מיידית עצירה של פעילויות.

יצחק יצחק : אני רוצה להזכיר לך בדיונים שקיימנו שנה שעברה בסעיף התקציבים, ועולה לי בראש, עולה לי בראש עכשיו בחריגה ברווחה, בסדר? שלא הייתה לנו שליטה כי היה צריך להכניס את הילדים למוסדות והייתה שם איזושהי חריגה משמעותית. זה משהו שלא היה לך שליטה ולא יכולת לעצור, לא אתה ולא אני, בסדר? אז אני, אני מציע, אני באמת מציע. אני חושב שזה הצעה שהיא קצת יותר מעשית, בסדר? ריאלית לשולחן הזה, זה מה שנראה

לי, לבוא ולהגיד את האמירה שלך. אני חושב שהיא לא, היא לא מעשית.

שרון עזרן: זה מה שאני יכול להציע. זה יש באגפים מסוימים שכן אפשר לבחון אותם ולבחון את ההוצאות השוטפות, לקחת את האגפים האלו עם האחוז הוצאות יותר גבוה מהתקציב ולבחון ספציפית סעיפים ספציפיים בשביל להפסיק ולעצור שם את ההוצאות. אני יכול להגיד לך, למשל, אם עכשיו אני מחליט לעצור את הגזם, זאת אומרת שמעכשיו ועד סוף השנה לא יפנו גזם, זה לא הרעיון. זה לא הרעיון, אז לכן יש פה בעיה. זה לא כל דבר אתה יכול לעצור אותו, כי אתם צריכים להבין משהו, השירות העיקרי שלנו, אם אנחנו מדברים על השירות העיקרי זה גזם ואשפה ועוד כמה דברים, אם תעצור את הדברים האלו אז אין לנו פה זכות קיום. אנחנו צריכים להמשיך לחיות עם זה. אז או שאנחנו.

אלי אטון יו"ר: עם כל הטענות שהוועדים אומרים שאנחנו מטילים עליהם מכסות ומכסות ומכסות, עדיין העלויות גדלות, ודרך אגב, אם היינו ממשיכים גם בשיטה, גם בשיטה הישנה אז הגירעון היה מצטבר ונהיה יותר גדול. אתם תראו את זה בסוף השנה.

שרון עזרן: עוד להבין ש.

אורנה הדר: רגע, למה איפה שכואב? מנהלה זה לא גזם. מנהל כספי זה לא גזם. אגף איכות החיים לא איזה גזם. למה הכל גזם?

שרון עזרן: לא, אין בעיה. לא, אני סתם נתן דוגמה.

אלי אטון יו"ר: לא, נתן דוגמה.

שרון עזרן: נתתי דוגמה. אין בעיה, אפשר לעבור על הכל. לא, לא, איפה שכואב. איפה שכואב. מבחינתי הכל. לעבור על כל הדוח הזה ולהחליט ביחד עם ועדת הכספים מה אנחנו עוצרים. אני באופן אישי הרי יכול לעצור, אני לא רוצה לעשות את זה, כי אני יכול לעצור הרבה דברים. זו לא הבעיה. הבעיה היא שהמערכת הזאת צריכה עדיין לעבוד. לעבוד אומנם אנחנו מצמצמים לקראת סוף שנה, אבל צריכה לעבוד.

אורנה הדר: אבל איך אנחנו מצמצמים את הפערים האלה?

שרון עזרן: אז מה, אז מה, אז מה שאנחנו מצמצמים את התהליך זה לעבור סעיף סעיף שאפשר כרגע.

יצחק יצחק: חפש איפה להתייעל.

שרון עזרן: אני חושב שכרגע.

יצחק יצחק: שרון, שרון אתה לא יכול מול התקציב אתה יכול מול המגמה של הרבעון השלישי ואז אתה גם אתה גם יודע איפה אתה נמצא ואיפה אתה חי, בסדר?

אלי אטון יו"ר: אתם בטח זוכרים, אבל ברבעון הראשון היינו בפער יותר גדול מ-2,000,000 שקל. יש פה מגמת ירידה. עצירה זה גם ירידה. בסופו של דבר אנחנו גם צריכים להתחשב, שכמו ששרון אומר, האירוע של משרדי ממשלה הוא אירוע קשה ביותר, הוא אירוע קשה ביותר שבו אנחנו הופכים להיות מממנים של המדינה, וזה לא רק, לא רק אצלנו בלב השרון, דרך אגב, זה אירוע שכל הרשויות האזוריות והמקומיות חוות את האירוע הזה, שאנחנו פשוט רודפים אחרי המדינה חודשים שלמים, זה לא חודש, לא חודשיים, לא שוטף 90 , אלא לפעמים 7, 8, ועכשיו יש לנו, כמו שאמרתי, מהאירוע מול משרד החינוך שאחרי ש-9 חודשים שאנחנו מבקשים את הכסף שמגיע לנו, הם מתחילים לעשות לנו קרב מאסף, לא, אבל פה מה מגיע לכם פחות, פה כי זה חירות ובחירות לא מגיע להם הסעות על הכל, אז מתחילים להתקשקש איתנו על הכסף הקטן, שהוא בסופו של דבר מיליוני שקלים. אז אנחנו מנסים גם בדברים האלה לצמצם את הפערים. אנחנו בתקווה במגמה לראות ברבעון השלישי ששרון כבר מתחיל אמור להתכנס לקראת המליאה הבאה את המגמה האמיתית שאנחנו נגיע לקראת סוף השנה.

ראובן קפלן: אני חושב שלפחות בתב"רים שיש שם 3 וחצי מיליון שקל שזה סכום לא מבוטל, לפחות אותם אין שם שום פיקוח נפש לפי מה שראיתי.

אלי אטון יו"ר: אין קשר בין תב"ר לשוטף.

ראובן קפלן: אין קשר.

אלי אטון יו"ר: אין קשר בין-- אתה צריך ללמוד את האירוע. תב"ר זה תב"ר זה השקעות ושוטף זה שוטף. אין קשר בין אחד לשני.

ראובן קפלן: אבל תזרים אין קשר?

אלי אטון יו"ר: לא, לא, לא, אין קשר. הנה לומדים, כל פעם לומדים משהו. מקווה שסוף הקדנציה נלמד הכל. אני רוצה ברשותכם חברים משהו שקיבלתי עכשיו ושכחתי לדווח לכם וזה משהו שישמח את כולכם, אמרתי שאני אדווח על הפגישה שהייתה לנו עם יושב ראש קק"ל, אייל לסטרינסקי. היום אחרי הפגישה עם גדי איזנקוט נפגשנו איתו כל ראשי הרשויות של קו התפר. עם...

קובי רייך: סגרת את הגירעון.

אלי אטון יו"ר: אייל לסטרינסקי מרכיבי קו תפר שמאושרים שכבר הגיעו להחלטה ויאושרו יום רביעי בדירקטוריון של קק"ל. אז קודם כל קיבלנו מרכיבי ביטחון על סך 960,000 שקלים. חברים, גם דברים טובים מותר לכם להקשיב.

קובי רייך: זה הולך אליכם.

אלי אטון יו"ר: גם דברים טובים מותר לכם להקשיב.

ראובן קפלן: אנחנו מקשיבים, זה הדיון על זה.

אלי אטון יו"ר: כן. לא, זה לא דיון, זה רק הודעה. אין פה דיון.

ראובן קפלן: לא, למה?

אלי אטון יו"ר: כאשר, מתוך התקציב ה-960, 760,000 שקלים, תקשיבו חברים, 760,000 שקלים ייכנסו למועצה לביטחון כללי של המועצה, מצלמות באזורים ציבוריים, כל המרכיבים באזורים הציבוריים ו-4 יישובים, כרגע יש לנו, קיבלנו 4 יישובים סמוכי קו תפר, אני לא יודע מי לא יודע איך, על 50,000 שקלים לכל יישוב מרכיבי קו תפר, אנחנו נבדוק, בטוח שזה ניצני עוז, עולש ושער אפרים, אני צריך לראות מי זה ה-2 הבאים, אני ביקשתי שזה יהיו ה-7 סמוכי קו תפר במועצה, ביקשתי 9 קיבלתי כרגע 4, אני מחר אבדוק איך אנחנו יכולים להגדיל את זה כדי שגם סמוכי קו התפר יקבלו. זה במרכיב הזה והשלב הבא, דרך אגב, קיבלנו עוד 4 מיגוניות לשנה הזאת ואנחנו נקבל בפעימה השלישית בתחילת 2027 4 מיגוניות נוספות שזה יסגור את ה, אני

חושב 14 מיגוניות אם אני לא טועה שמגיע לנו מקק"ל, ובנוסף לאחר מכן יהיה איזשהו תקצוב של קק"ל בנושא של שדרוג מבני ציבור באזורי קו התפר, כאשר אני שוב מדבר לא רק על קו התפר אלא גם על סמוכי קו תפר שייתן מענה למקומות הנוספים.

קובי רייך: רגע, אתה צריך להוסיף לכל זה שזה בזכות גדי איזנקוט.

אלי אטון יו"ר: מה?

קובי רייך: גדי איזנקוט. זה בזכות גדי איזנקוט, כי הוא מקורב לקק"ל והם הולכים ביחד. אז שבוע שעבר, הוא הגיע לפה. זה אתה יכול להגיד כבר. למה עוד לא הגיע? זה אתה מבין. קובי, קובי--

אלי אטון יו"ר: קובי, בגלל שאני, אני רוצה לומר לך משהו על איל לסטרינסקי. איל לסטרינסקי מאז שהוא נכנס לעבודה שלו, תקשיבו, יש-

קובי רייך: (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: בקק"ל יש שינוי מגמה. פעם קק"ל ישבנו איתם לפני שנתיים ומה שאמרו לנו לא ולא ולא ולא. 90 אחוז לא. אנחנו מתעסקים--

קובי רייך: הריבית שלו

אלי אטון יו"ר: אנחנו מתעסקים רק איפה שיש יערות או דברים כאלה. היום קק"ל, יש לה אני רוצה שתבינו את האירוע, עד היום שמו כ-400, 500,000,000 שקלים וזה כלום, נכון? נראה לי שהם שמו הרבה יותר, יש להם בעו"ש יותר מ-7,000,000,000 שקלים כשהתקציב השנתי שלהם הוא 2 וחצי מיליארד שקלים. תבינו את האירוע. עכשיו, יכלו כמו שעשו עד עכשיו כל ראשי קק"ל, אנחנו קק"ל מתעסקים רק ביערות ונמשיך בזה. אבל אני חייב לציין שכרגע הרשימה שמובילה את קק"ל הדירקטוריון, שזה גם אייל שהוא מיינדד לאזור הכפרי, וגם רותם ידלין שהיא הסגנית שלו, שהיא ראשת המועצה של גזר, שהיא כמובן האזור הכפרי, המועצות האזוריות קיבלו גב אדיר, וגם אחרי שאייל יסיים את התפקיד שלו עוד שנתיים מי שיחליף אותו זה שי חג'ג' שהוא גם כרגע יושב ראש מרכז המועצות האזוריות, ואז זה אומר שיש לנו עוד כמה שנים של פריחה, כי אין מה לעשות, ברגע שאתה

עם אוריינטציה למגזר הכפרי.

קובי רייך: זה כבר נקבע מראש?

אלי אטון יו"ר: כן, כן, רוטציה ביניהם. כן, כן. דרך אגב, נאמרו לי היישובים כרגע, נאמרו לי היישובים.

קובי רייך: הוא בא מהתחום, הוא לא פוליטי.

אלי אטון יו"ר: היישובים זה ניצני עוז, עולש, שער אפרים, עזריאל וכפר יעבץ כרגע. אני אעבוד על זה שגם נקבל את שאר היישובים, זה עניין של מרחקים כל הדברים האלה.

קובי רייך: טוב.

אלי אטון יו"ר: אוקיי, זהו.

קובי רייך: תודה רבה אדון גזבר. עוד יש לך? מה יש לך?

אלי אטון יו"ר: אוקיי.

קובי רייך: תודה רבה.

9. אישור מסגרות אשראי לשנת 2027 כדלקמן:

בנק לאומי 6,800,000

בנק מזרחי 3,000,000

בנק הפועלים 50,000:

אלי אטון יו"ר: נושא הבא זה אישור מסגרות אשראי לשנת 2027.

שרון עזרן: זה לא מוצג, פשוט בכל שנה אנחנו מאשרים במליאה מסגרות אשראי לשנה הבאה ומסגרות אשראי, בעצם מסגרת אשראי בחשבון הבנק של הרשות, יש לנו 3 חשבונות בנקים, בנק לאומי, בנק מזרחי, בנק פועלים, בנק לאומי שזה הבנק המרכזי שאנחנו עובדים איתו כתקציב שמסתובב של בערך כמעט 300,000,000 שקל בשנה, אנחנו מבקשים שם מסגרת אשראי של 6.8 מיליון.

ראובן קפלן: יש שינוי עם המסגרות הקודמות?

שרון עזרן: מה?

ראובן קפלן: יש שינוי עם המסגרות הקודמות?

שרון עזרן: כן. יש שינוי של מיליון שקל במסגרת הקודמת שהיה 5.8, אחרי זה 6.8, בנק טפחות 3,000,000 שח, בנק מזרחי, סליחה, מזרחי טפחות 3,000,000 שח שזה לא השתנה, ובנק הפועלים 50,000 שח.

ראובן קפלן: אני חושב ש...

משה מכלין: מה הסיבה להגדיל את המסגרת הזאת? מסגרת הסיבה היא מכיוון שאנחנו כל פעם מממנים בתקופה קצרה את הספקים עד שמקבלים מחברות האשראי כסף וספקים זה עולה, אז אתה מממן ואז אתה עולה אז אתה מבקש טיפה יותר,

ראובן קפלן: אבל זה לא אמור לגדול.

משה מכלין: כמה המיליון הזה יעלה לנו?

יצחק יצחק: למה לא אמור לגדול?

ראובן קפלן: למה זה אמור לגדול?

יצחק יצחק: לא, אני רוצה להבין למה לא.

ראובן קפלן: כי אם יש לך, אתה מממן את הספקים. אתה מממן אותם כל הזמן אותו דבר זה לא אמור לגדול.

שרון עזרן: לא, אבל, אבל.

ראובן קפלן: אם אתה מגדיל אותו זה אומר שלקחת עוד מיליון שקל אשראי. זה, זה בסוף.

יצחק יצחק: נכון.

ראובן קפלן: אז אנחנו מחליטים כרגע לקחת עוד מיליון שקל אשראי, זה לא בא לוועדת כספים. אני חושב שזה לא נכון, שזה לא בא לוועדת כספים לקחת עוד מיליון שקל אשראי. זה כאילו לקחנו עכשיו עוד הלוואה של מיליון שקל. זאת המשמעות.

יצחק יצחק: טוב, אני לא יודע אם החלק של מסגרות אשראי צריך לבוא בוועדת כספים, אצלנו זה לא בא לוועדת כספים, אבל יחד עם זאת, בדיונים שהיו בוועדת כספים שאתה לא היית נוכח בהם והציגו את ה... לא, אל תתחיל איתי. לא,

עזוב. היו כמה ישיבות שלא היית בהם. משה יכול להעיד שהיה אחת מה...

ראובן קפלן: לא, אבל משה.

יצחק יצחק: שהדיון הייתה. זה בגלל זה אני רוצה לחזק את משה, שהדיון המרכזי היה זה עם בעיות תזרים המזומנים ובעיות תשלומים לספקים שאדון הגזבר מתמודד איתם וחלק מהפתרון זה... הלוואה זה גיבוי. הלוואה זה גיבוי.

שרון עזרן: הלוואה לא קשורה לזה.

יצחק יצחק: זה לא קשורה לזה. זה חלק מההתמודדות שלו, בסדר? אני מתאר לעצמי, אני מתאר לעצמי שגזבר המועצה.

שרון עזרן: רגע, רגע, תן לי לסיים.

יצחק יצחק: לא, לא, משמיעים לו...

משה מכלין: אם אתה חורג מהמסגרת אתה משלם על זה ריבית גבוהה, גם על המסגרת האקסטרה אתה משלם.

יצחק יצחק: נכון.

ראובן קפלן: תזרים ולא הוצאה.

שרון עזרן: אני אסביר לכם, אני אסביר לכם.

יצחק יצחק: עכשיו לא בכל המועדים אתה גם מנצל את מסגרת האשראי.

שרון עזרן: אני אסביר לכם את העניין. המימון של הספקים זה לא מימון חודשי, זה מימון ביניים. אנחנו בעצם פעמיים בחודש מקבלים את חברות האשראי, את חברות האשראי משלמים בשני לחודש ובשביעי לחודש. אני משלם לספקים ב-30 לחודש, שזה כבר שוטף 60 שזה תזרים קצת מוגזם, אבל אני לא יכול לדחות להם עוד כל כך הרבה כסף ולכן זה מימון ביניים. עכשיו אני אין לי בעיה, אני יכול לעשות, להישאר עם 5.8 ואם מחר אני אצטרך עוד מיליון אני אחרוג מזה ואני אשלם על זה ריבית יותר גבוהה ומצד שני אני לא תמיד, אני לא משלם ריבית תמיד על החריגה, כי כשאני מחזיק מסגרת אשראי זה כמעט ולא עולה לי כסף. אני משלם אם אני נמצא בתוך המסגרת במינוס אני משלם ריבית על המסגרת עצמה.

משה מכלין: לא, אבל שאלתי שאלה קודם שרון, שאני אשמח לדעת כי אני לא יודע. כמה

יעלה לנו להגדיל? הרי זה עולה כסף.

יצחק יצחק: כמה המיליון הזה עולה?

משה מכלין: אני אומר שזה עולה, מסגרת עולה כסף.

שרון עזרן: 0.2% עולה בשנה.

קובי רייך: עכשיו תשאל כמה חריגה על מיליון עולה לנו.

משה מכלין: אבל אני לא יודע. זו הריבית רגילה של הבנק. אבל שנייה, 0.2 זה חשוב להגיד לזה., בסוף אנחנו נגלה שזה 20,000 שקל או בשנה זה לא סוף העולם.

שרון עזרן: לא, העניין הוא שלפעמים, לפעמים אנחנו נמצאים בחריגה לאורך חצי חודש, חודש, חודשיים ויש ריביות. אני לא אגיד לכם שזה לא עולה. אנחנו נגיע אפילו לבין 50 ל-100,000 שקל ריבית בשנה, אבל זה.

משה מכלין: רק על האקסטרה.

שרון עזרן: אנחנו נדבר על אקסטרה. לא, אנחנו.

יצחק יצחק: לא, לא, לא על אקסטרה, על הכל.

שרון עזרן: על המסגרת. מסגרת. מסגרת. יכול להגיע. אני לא אומר שלא, אבל זה הגנה.

יצחק יצחק: אבל זה נותן לך שקט נפשי. אתה יכול להתכונן לתפעל.

ראובן קפלן: נכון.

שרון עזרן: כן. זו הסיבה היחידה.

יצחק יצחק: ברור.

שרון עזרן: לפעמים אתה נתקע במהלך אמצע החודש אתה צריך לשלם קופות גמל, מס הכנסה, ביטוח לאומי ואז אתה מקבל כסף, אתה בעצם מממן את זה ממסגרת האשראי שלך.

יצחק יצחק: אני חושב שאסור לך להיות אף פעם על הקצה. אם אתה צריך להגדיל, צריך להגדיל. אז כן, אבל הוא מנהל את זה אז הוא יודע איפה הוא עומד עם זה. זה תזרים. זה לא שהוא מבזבז כסף, זה התזרים שהוא צריך לתפעל. מה זה? כי הוא לא צריך. אם היה צריך הוא היה אומר לך אני צריך 15.

ראובן קפלן: מה הקצה שלך? מה המינוס הכי גדול שהגעת אליו בשנה האחרונה?

שרון עזרן: הכי גדול 5,000,000.

ראובן קפלן: 5,000,000. אז למה אתה מביא לי 6,000,000?

שרון עזרן: אני אגיד לך למה. כי אני רואה.

ראובן קפלן: אני אומר מה הקצה שלך?

שרון עזרן: הקצה שלי.

ראובן קפלן: מה הקצה שלך?

שרון עזרן: אני לא יכול. אני הגעתי ל-5.8, ל-5.8 אבל אני דחיתי ספקים לעוד חודש, היה לי מלחמה איתם ואני לא רוצה להגיע לשם.

ראובן קפלן: כי לא נותנים לך לרחוק מ-5.8.

שרון עזרן: לא. 0.2 אחוז. 0.2 אחוז, כן. חברים, 0.2 אחוז ממיליון זה 2000 שקל, אנחנו עושים פה דיון על 2000 שקל. לא, לא, קשור. לא, ממש לא קשור.

ראובן קפלן: ברגע שהוא בקצה של ה-5.8 שנה הבאה...

יצחק יצחק: אבל הוא לא כל הזמן ירצה את מסגרת האשראי.

שרון עזרן: (מדברים ביחד) זה סך הכול ביטחון כלכלי. זה לא בעצם, זה לא בעצם שאני מגיע למשוך בקצה הזה. רוב הפעמים אנחנו נמצאים אפילו בחצי ואולי פחות.

משה מכלין: (מדברים ביחד)

שרון עזרן: אני לא אתן לספקים כסף לעוד חודש.

יצחק יצחק: אפי, גם אתה תגיד את זה על משכורות? אל תשלם משכורות?

ראובן קפלן: (מדברים ביחד)

יצחק יצחק: אבל מה לעשות? לפעמים יש, יש פיקים לפעמים. מה לעשות?

ראובן קפלן: הוא צודק, משה, יש לפעמים...

שרון עזרן: אבל אני אגיד לכם עוד יותר משהו. אם העובדה, אם העובדה, אם העובדה שאני אדחה ספק אחד בעוד חודש, אני אגיד לו כבר לשוטף 90, פעם הבאה הוא יזכור לי וייתן לי, פעם הבאה הוא יצא לי וייתן לי הצעת מחיר הרבה יותר גבוהה כי הוא יודע שאני רוצה לבוא אליו.

אלי אטון יו"ר: אני, שנייה, שנייה חברים, אני, אני רוצה, רק שנייה, מיצינו את הדיון. אני רוצה רק להגיד משפט אחד. זה לא מה שנקרא מתמטיקה, מדע מדויק, כל

הסיפור הזה של לנהל רשות, מכיוון שיש פה כמה גורמים שלא קשורים רק בנו. אנחנו מה שקשור בנו זה הגבייה האישית שלנו מהתושבים, אנחנו יודעים בדיוק מה אנחנו גובים. ועדת הגבייה עומדת על 91, 92 אחוז. פה מיצינו כספים ממקורות אחרים שזה עוד תוספת עסקים, זה תהליך של שנים, שאנחנו, אזור התעסוקה זה תהליך של שנים. משרדי ממשלה שהיינו שמחים להיות השותפים שלהם, אבל אנחנו פשוט המממנים שלהם ולא השותפים שלהם, הם פקטור מאוד מאוד רציני, וכשאנחנו לא מקבלים כסף מאיזשהו משרד ממשלה, נגיד מהרווחה, אז זה פוגע גם בתשלומים של משכורות, פוגע בתזרים, ואם אנחנו צריכים לשלם לדוגמה מאות אלפי שקלים פיצוי, אוקיי? ניתן את הדוגמה סתם, נפל לי על הראש עבור פורת, זה בא מה שוטף, אני לא יכול לקחת תב"ר על זה ואני עוד אצטרך גם לשלם עוד כספים מפורת ואני לא יכול לתקצב את זה. זה לא דברים שאני יודע לתקצב בדברים האלה, הדברים האלה קורים, יש נזקים שאי אפשר לבוא ולהגיד אז אל תיקח, אל תעשה, אל תשלם. אנחנו נמצאים במציאות שאנחנו ביום יום נאבקים מול כל הגורמים. קודם כל לקדם את הכספים שמגיעים לנו. דבר שני לייעל את הפעולות שלנו ודבר שלישי למנוע אירועים שגורמים לנו על הדרך, על הדרך לנזקים די משמעותיים ולתשלומים די משמעותיים שלא רק שפוגעים בתקציב אלא פוגעים בתזרים. יש הרבה בלת"מים, הרבה דברים שהם בלתי צפויים, זה לא מדע מדויק, אנחנו פתאום מקבלים תביעה מאיזשהו מקור או, או כל דבר שהוא והדברים האלה אתם חייבים להבין, זה לא שאני יודע בדיוק. התקציב, דרך אגב, הוא חוזה, הוא צופה פני עתיד, אבל הוא לא משהו מדויק. זה על פיו אני חייב להתנהל, גם התזרים אני חייב על פיו להתנהל ולכן אנחנו לא נהנים לקחת עוד אשראי ולא נהנים זה, אנחנו לא אוהבים את זה. אבל בסיטואציה של היום שמשרדי הממשלה , ושוב, אני אומר לכם חבר'ה, תבואו, קחו יום אחד עם גזבר עם ההתמודדויות, קחו יום אחד איתי, קחו יום אחד עם איציק או עם אגף החינוך או הרווחה ותראו מה המאבקים

שאנחנו עושים עם המנכ"לים של המשרדים האלה לקדם לנו תשלומים, לא מה שנקרא אקסטרה, אלא לקדם תשלומים שהיו חייבים לפני 10 חודשים ואנחנו משוועים לכספים האלה, כי מה לעשות? כל דבר זה כסף, ולכן אנחנו פועלים בכל הדברים האלה לבוא ולהגיד זה דיון חשוב מאוד וטוב שאנחנו דנים בו, אבל כשבא גזבר ובא בשם שלי, אנחנו לא נהנים לבוא ולקבל עוד אובליגו, אבל אנחנו חייבים את הביטחון הזה כדי שנוכל להתנהל לאורך זמן, אנחנו חייבים להבין,

ראובן קפלן: אליה, אלי, שאנחנו מצביעים כרגע על הגדלת הגירעון של מיליון שקל. זאת ההצבעה.

משה מכלין: לא, ממש לא.

יצחק יצחק: לא, לא, לא, לא, לא, לא. איך הגעת לזה? אני מתפלא עליך. איך הגעת לזה? כן, תסביר לי. אני חייב להבין. הגדלת אשראי.

אלי אטון יו"ר: אשראי.

ראובן קפלן: אשראי של מיליון שקל נוספים, זאת אומרת שאתה יכול להגיע.

אלי אטון יו"ר: זה בהנחה שאתה מנצל את כל האשראי. אבל--

ראובן קפלן: אבל אתה בבעיה תזרימית. אתה יכול (מדברים ביחד) לא להשתמש בזה.

משה מכלין: לא, לא, לא. איך הגעת לזה?

ראובן קפלן: להבנתי, אתה קונה תעודת ביטוח.

משה מכלין: ברור, משה. אני רוצה בבקשה--

ראובן קפלן: משה.

ניסן כנפי: אני רוצה בבקשה, אני רוצה בבקשה לומר משהו. תראו, יש לנו פה נציגים של ועדת מכרזים, אנחנו בתקופה האחרונה, בשנתיים האחרונות, בשנתיים וחצי האחרונות הצלחנו להחזיר אמון להרבה ספקים שלא רצו לבוא ולעבוד איתנו, לא רצו לתת לנו שירותים ואתם יכולים לשאול גם את קובי וגם את אפי שנמצאים פה ורואים שאנחנו רואים במכרזים האחרונים שפתאום לגזם באים לנו 10 מועמדים ולגריסה באים לנו 7 מועמדים,

ולאשפה באים לנו 8 מועמדים, ולהסעות באים לנו 10 מועמדים ומתחילים לריב אחד עם השני שהם רוצים לקחת את הדברים האלה. כל הדברים האלה זה כסף שאנחנו יכולים בסופו של דבר להתמקח מול הספקים ויש לנו את הכוח עם הספייר הזה לבוא ולהיות בטוחים שאנחנו יכולים לתת את זה. אם אני אתחיל לדחוף ספקים ולמשוך אותם עוד שבועיים או עוד 3 שבועות, בוא ניתן להם 60 90, לא ירצו לעבוד איתנו ואז הם זורקים אותי לשניים שלושה שאני כבול בידיים שלהם. זו לא המטרה שלנו.

שרון עזרן: היה גם ספקים שישבנו לבחור קבלנים של המועצה שאמרו אם אתה מאחרים לנו בשבוע אני לא שולח לך עובדים למחרת.

ניסן כנפי: נכון.

אלי אטון יו"ר: אתה לא יכול בתור רשות להיות כבול.

ראובן קפלן: למדיניות שלנו בנושא התשלומים חייב להיות...

ניסן כנפי: נכון שאני לא מוזמן לישיבות, תשאל את ההנהלה, עכשיו. (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: טוב, חברים, ברשותכם, אני, אני רוצה להתקדם. מי מתנגד לבקשה? אוקיי, חמישה מתנגדים. מי בעד? נמנעים? שני נמנעים.

ראובן קפלן: 3.

אלי אטון יו"ר: איפה?

ראובן קפלן: קובי.

אלי אטון יו"ר: אתה גם?

קובי רייך: כן.

אלי אטון יו"ר: לא ראיתי אותך, אוקיי, 3 נמנעים. תודה רבה, אושר.

10. דיווח מקיף על סטטוס כביש 553 - לבקשת ראובן קפלן, קובי רייך, אורנה הדר, לביא זמיר, ארז אביעלי, אפרים חג'ג':

אלי אטון יו"ר: נושא הבא: נושא סטטוס כביש 553. יש בקשה של כמה חברי מליאה לקיים דיון על נושא כביש 553. אני יודע שהנושא הזה טעון ו... טעון כל אחד מהצד שלו, ולכן אני מבקש מכל מי שביקש את הדיון, זה היה ראובן וקובי ולביא

זמיר ואורנה. בואו לשאת דברים. בבקשה, ראובן.

ראובן קפלן: אני אתחיל. אני חושב שהדבר שהכי חשוב לדון בו זה האם עמדת המועצה צריכה--

אלי אטון יו"ר: ראובן, סליחה, אתה יכול להגביר את הקול?

ראובן קפלן: האם עמדת המועצה צריכה להיקבע על ידי דיון במליאה או על ידי ראש המועצה? ואני חושב שנעשתה פה טעות היות וזה נושא עקרוני ל-50 השנים הבאות, אם לא ל-100 השנים הבאות למועצה אזורית לב השרון וחלק גדול מהיישובים במועצה האזורית לב השרון, אני חושב שמן הראוי, לא משפטן גדול, אבל גם נעזרתי במשפטנים, שעמדת המועצה תיקבע על ידי המליאה ולא על ידי ראש המועצה. ולכן אני מבקש להביא את זה בצורה מסודרת לדיון עם כל ההשלכות של זה למליאה, שהמליאה תצביע על עמדת המועצה ושעמדת המועצה תבוא לידי ביטוי מול כל הרשויות, דהיינו מול מנהל התכנון ומול הירוקים ומול השחורים ומול האפורים, לא יודע. מול כל מי שצריך להתנהל, אני חושב שעמדת המועצה צריכה להיקבע פה בחדר הזה. זה, בשביל זה ביקשתי את הדיון ואני חושב שצריך להיות דיון מאוד מאוד משמעותי על זה, זה משפיע על יותר מחצי מתושבי המועצה ל-50 שנה קדימה, כולל על מאות דונמים, אם לא יותר מזה, של חקלאי כפר הס, כולל המרקם החקלאי של המושב שלי לפחות ומושבים אחרים, ויש לזה משמעות אדירה במרקם החקלאי, באיכות הסביבה, בתחבורה. וכל מי שיבוא לפה השד יודע מאיפה. אני חושב שאיכות החיים שלנו תשתנה בצורה דרמטית ולכן אני חושב ש... אני לא מצטט סעיפים, אבל כאילו על היועץ המשפטי שזה צריך לבוא לדיון במליאה, המליאה צריכה להחליט על עמדתה מול מנהל התכנון, מול משרד התחבורה ומול הכל.

אורנה הדר: אני, אנחנו בעצם בעין ורד עוסקים כבר 8 שנים בכביש הזה, מתנגדים אליו. אורי ושמוליק נמצאים, אורי ושמוליק היו איתי, נמצאים איתי בהתנגדות הזאת ואנחנו מכירים די הרבה את הפרטים, אבל להפתעתנו ותמיד אני רוצה להגיד חד משמעית, עין ורד לעולם התנגדה ותתנגד לכביש הזה בכל

מתכונת. אוקיי? ופתאום אנחנו קיבלנו איזשהו מכתב מראש המועצה שבעצם מבקש לקדם את הכביש הזה באופן בהול, אז כמובן שכולם נזעקו, מה פתאום? ואני אגיד לכם מה היה מהעמדה שלנו, אנחנו קיבלנו מהייעוץ המשפטי שלנו וגם מכל האנשים מסביב, שאנחנו צריכים לשתף פעולה עם המתכננים, שאם חס וחלילה כי זו תוכנית ארצית ואין מצב שנבטל את הכביש הזה, שאם מישהו בכל זאת בית המשפט יכריח אותנו שייווצר כביש הזה לפחות שנקבל אותו שנוכל איכשהו לחיות איתו. אז באמת יש שיקוע ויש קירוי ואין עדיין כניסות ויציאות, אבל היה ברור חד משמעית גם לראש המועצה שאנחנו לא מתקדמים עם הכביש הזה עד שאין פתרונות של כניסות ויציאות גם לעין ורד וגם ליישובים. תושבי משמרת אולי לא מבינים את העניין הזה עד הסוף, אבל אין לכם יציאה לא צפונה ולא מערבה. אנשים שיצאו, יצאו מבית הספר בין ההדרים, אין להם יציאה, לא, לא מערבה ולא צפונה. הכביש הזה הוא אסון ואנחנו חייבים כשנדבר עליו וכשתרצו לשמוע מה שאתם תרצו, זה המון וזה שיחות ארוכות להבין איפה היינו, לאן הגענו ומה אנחנו דורשים, הוא קטסטרופה ואסור לנו ממש בתכלית האיסור, שלא נדבר על עין ורד, אני רגע רוצה לשים את עין ורד, כי לעין ורד זה קטסטרופה אמיתית, מחלקים לנו את היישוב ל-2 ואמרו לנו בהצלחה. כביש אוטוסטרדה עובר לנו באמצע המושב, לא קיים דבר כזה בשום מקום במדינה הזאת, בשום מקום. בדקנו את זה, הפגיעה במרחב הכפרי וכל מה שעושים לחקלאים שאין מעברים חקלאיים הכל קטסטרופה, לכן עמדת עין ורד הייתה ותהיה לעולם שאנחנו מתנגדים לכביש הזה ואנחנו נעשה ככל שניתן ואני ממש שמחה שעכשיו צרפו אלינו יישובים אחרים, יעף, עין שריד, כפר הס, חלק מפורת, אנחנו נעשה כל מה שרק אפשר, כל מה שרק אפשר לעצור את הדבר הנורא הזה שהולך להביא לנו באמת משהו שהוא בלתי סביר באזור הזה כשיש חלופה, יש חלופה של 551 שיכולה לתת מענה לכל הדבר הזה וכל הצורך וכל הזה. אני מבינה שיש בעיות של פקקים ושאנחנו צריכים להרחיב, שירחיבו לנו לשני נתיבים בלי הנגישות לכביש 6

כי אז הנגישות של כביש 6 מביאה את כל מרכז נתניה, אבן יהודה, דרום נתניה, כפר יונה, כל מה שרק אתם רוצים דרך היישוב שלנו לכביש 6 וזה קטסטרופה.

ראובן קפלן: גם שני נתיבים הוא חוסם לך את הכניסות ליישובים.

אורנה הדר: אין לך כניסה ויציאה למושב. זה הכל קטסטרופה, וזה הופך, זה הולך להיות משהו שהוא יהיה בכייה לדורות. יש לנו עוד 551. אנחנו רוצים שרק 551 יהיה על הפרק, 5 5... לא, בסדר, בסדר., אוקיי, אז (לא ברור) גם על זה, אנחנו עוזבים את עמדת עין ורד, בסדר? אני יכולה לשכנע אותך על ה-551 עוד יותר, 551 עוד יותר. וזה עמדתנו...

אלי אטון יו"ר: לביא.

לביא זמיר: תראה, אני מצטרף לראובן בזה שאני באמת חושב שצריכה להיות איזו עמדה למליאת המועצה וממנה נגזרות הפעולות, הופתעתי מהמכתב של ראשי המועצות שרץ קדימה, אני אשמח אם תסביר עליו קצת.

אלי אטון יו"ר: אסביר על...

לביא זמיר: על--

אלי אטון יו"ר: על שני המכתבים אני אסביר.

לביא זמיר: כן, כן. לצד זה גם ה... גם התכנון שאתה כן מדבר עליו של נת"צ ו--

אלי אטון יו"ר: נר"צ לא נת"צ

לביא זמיר: בסדר, הכוונה היא--

אלי אטון יו"ר: לא, יש לזה משמעויות אדירות. ישרת--

לביא זמיר: ישרת בעיניי את החיבור בין תחנת ה, בין המסילה המזרחית לבין לבין פולג רבתי, פחות ישרת אותנו, ואם אתה מוסיף על זה את המשאיות שייסעו הלוך חזור חלילה מהאגרגטים, נשארנו עם פקק מאוד מאוד גדול ורעש ואבק ואללה ודוניא. ובאמת כמו שראובן אמר, ב-50 שנה קדימה, אם על זה כל הנושא של הכניסות ליישובים לא מוסדר כמו שצריך והתנועה של החקלאים המעטים שעוד נלחמים על חקלאות פה באזור גם לא מוסדרת. אנחנו חייבים להתנגד לדבר הזה.

אלי אטון יו"ר : אוקיי. מיכל, מיכל, רצית להגיד משהו?

מיכל גליק: אז אני רוצה להגיד שבתור מושב משמרת אנחנו הופתענו לגלות שהדיון סביב 553 הפך להיות 551 בחצר האחורית שלנו. כל מה שאומרים על 553 והפגיעה בשטחים חקלאיים ועל איכות סביבה ועל זיהום אוויר הוא אותו דבר פה.

אורנה הדר: (מדברים ביחד)

מיכל גליק: אני לא הפרעתי.

קובי רייך: לא בתוך יישוב.

מיכל גליק: לא הפרעתי.

אורנה הדר: יכול להיות שהוא באמת--

מיכל גליק: עובר 400 מטר מהבתים, הוא חותך שטחים חקלאיים, הוא עובר במסדרונות אקולוגיים, הוא לא נותן פתרון של חיבור עד כביש 2, שזה היה המהות של כביש רוחב אמור לחבר בין כביש 6 לבין כביש 2, אין היום פתרון שמחבר בין 6 ל-2. אתם באים ואתם אומרים תעבירו את 551.

אלי אטון יו"ר : ל-551 יש פתרון.

מיכל גליק: אבל הפתרון הוא רק מ-6 ל-4. לפי מה שאני יודעת עד היום--

אורנה הדר: זה עניין של שני קילומטר או 3. בואי.

מיכל גליק: בסדר.

אורנה הדר: זה, זה, (מדברים ביחד)

מיכל גליק: היום אין פתרון. אני רוצה להגיד שזה עובר 400 מטר מהבתים שלנו, 4 נתיבים שלמים שפשוט כרגע הם שדות חקלאיים (מדברים ביחד) ואני רוצה גם להגיד עוד דבר, עוד דבר שצר לי להגיד אותו, שהדיון הזה הוא גורם לשיסוע בין המושבים של המועצה, שזה חבל שזה קורה. זה עצוב.

אורנה הדר: גם לפי דעתי זה עצוב

מיכל גליק: זה עצוב. זה עצוב וגם על זה אולי אין ברירה, אבל זה מה שקורה בפועל בימים האלה וזה ילך וידרדר לדעתי. אנחנו לא דיברנו על כביש גישה שאם 551 יקרה, יעבור ויחבר את המושבים עין ורד, כפר הס משמרת, חירות,

לכביש 551. איפה הוא יעבור ומה הוא יחתוך וליד בשדות של מי הוא יקרה?

אורנה הדר: אני לא בטוחה. אני לא מכירה את זה. יש משהו כזה.

מיכל גליק: אם לא מתוכנן כזה דבר אין שום סיבה בעולם לעשות כביש 551, כי הוא לא ישרת את תושבי המועצה שלנו.

יצחק יצחק: (מדברים ביחד)

אורנה הדר: יש. את לא מכירה את התוכניות?

מיכל גליק: החיבור הזה גם לא הולך לעבוד. אם אתה מדבר על זה. לא זה, לא זה.

אורנה הדר: (מדברים ביחד)

מיכל גליק: לא זה, אמור להיות עוד חיבור.

מיכל גליק: לא אמור להיות שום דבר, אני מכיר את התוכניות האלה. תעירו אותי באמצע הלילה, אני אדע להגיד לך מה זה.

מיכל גליק: אם אין חיבור אני לא יודעת מה זה משרת את לב השרון בשום דבר.

קובי רייך: לא צריך.

מיכל גליק: הוא לא משרת את לב השרון.

קובי רייך: לא צריך. זה לא מקימים את הכביש הזה בשביל לב השרון.

מיכל גליק: בדיוק.

קובי רייך: לא את זה ולא את זה. לא את זה ולא את זה. אף אחד לא מקיים את זה. זה אין התייחסות ללב השרון.

מיכל גליק: אם אין חיבור לכביש הזה שלא יהיה, אבל אם יהיה אין חיבור גם כל האוכלוסייה שתגדל בכל... אני לא יודעת, בכמה עשרות אלפים, אין להם ניקוז והוא לא פותר שום דבר.

אלי אטון יו"ר: כן, קובי.

קובי רייך: טוב, אני גם, שאני נמצא הרבה שנים וגם באמת שמענו עליו כבר הרבה שנים ולא, זה לא בא לידיעתנו עד עכשיו זה פתאום זה התעורר בצורה כזאת וגם הופתעתי. הופתעתי מזה שבעצם הייתה, היה פה דיון שהתחילה פה ועדה ואז פתאום כולם, כולם קיבלנו את המכתב של, של ראשי המועצות שחתמו עליו והדחיפות שצריך להקים את הכביש הזה. אז הייתה

לי שיחה, שיחה ארוכה עם אלי ושמעתי את ההסברים, גם חשוב שבסך הכל ראש המועצה הוא לא, הוא לא מסתכל רק על בני דרור ועין ורד הוא צריך להסתכל על כל רוח... אני לא בא לגונן על משהו שאני חושב שאני נכנס רגע לזה שהחליטו לעשות את 551 לא קמתם לשום מועצה עד מור עשו הפקעות כבר, כבר עשו הפקעות. והירוקים, והירוקים עצרו את זה, ואת זה אפשר להחזיר ברגע. כבר נעשו הפקעות, פה עוד לא עשו הפקעות, פה עוד יש מלחמות, פה עוד יותר קל, יותר קל והוא לא חותך יישובים, הוא לא חותך את היישובים. נכון שהוא קצת קרוב למשמרת, אבל זה עוד לא חותך בתוך היישובים ולא סוגר כניסות. זה רק עוזר למשמרת לצאת לכניסה, ולא חייבים לעשות, ולא חייבים לעשות את זה.

אורנה הדר: לתכנן ולפתור.

קובי רייך: לא אפשר, אפשר.

אורנה הדר: אפשר כל עוד הכביש הזה לא תכנן לא כניסה ולא יציאה למשמרת. (מדברים ביחד)

קובי רייך: אנחנו, אנחנו צריכים גם להסתכל כשיושבים פה במליאה. אנחנו צריכים להסתכל שאנחנו הולכים בעשור הקרוב להכפיל, להכפיל פה את כמות האוכלוסייה באזור, אין מה לעשות. אני חושב שצריך להרחיב את הכביש הזה לשני מסלולים, אני לא חושב שצריך לחבר אותו ל-6, אבל אם אנחנו יכולים לעשות את החיבור של המסלולים למה קדימה הולכת להכפיל את עצמה, תל מונד הולכת להכפיל, אנחנו היישובים והוועדות הארציות נותנות לנו להכפיל את היישובים שלנו, מטבע הדברים וכל בית היום זה 4 רכבים, זה ההורים ושני ילדים שמחזיקים רכבים ומטבע הדברים נצטרך לעשות את זה.

אלי אטון יו"ר: איזה תכלית יש לכביש הזה אם הוא לא מתחבר ל-6?

אורנה הדר: ראית את הפקקים יש--

אלי אטון יו"ר: לא, אז אני אומר.

קובי רייך: אמר לך הוא דואג לקדימה וצורן.

אורנה הדר: מה, מה זה פקק...

קובי רייך: אני לא דואג. אני לא דואג, אבל מה שפה אומרים לנו, (מדברים ביחד), אבל אתה לא תוכל לצאת מהיישוב הזה, סליחה, סליחה. רגע, לא, לא, לא, לא. סליחה. (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: שב בשקט, שב בשקט. תקשיבו טוב עכשיו, אנחנו מנהלים פה את הישיבה בצורה עניינית ביותר. אף אחד, אבל אף אחד מכל מי שסובב מסביב לא יכול להשתתף בדיון. אני מבקש את סליחתכם, אבל אני מקווה שתתנהגו בצורה מיטיבה, אף אחד לא אמר לכם לא להיכנס, בכבוד רב, אבל בבקשה, מי שמנהל את הישיבה הזאת זה אני, מי שמשתתף בדיון זה רק חברי המליאה ומי שבשולחן הזה. הם הנציגים של כלל היישובים, והם יגידו יש אפשרות לייצג את עצמכם ואתם יודעים ואתה יודע, בצוות ההיגוי, בוועדות, בפגישות ישירות איתי של ועדים, בכל מקום. אני פתוח לכולם. בישיבת המליאה היחידים שמדברים וברשות זה רק חברי המליאה. אז תכבדו את זה. תודה. קובי, אם יש לך עוד משהו להגיד? בבקשה.

קובי רייך: כן, אז אני קודם כל אני מאלה שהכניס את הבקשה שתהיה שיהיה פה דיון ואני דוגל בלתת את הלגיטימיות ולתת את הגיבוי ליישובים שסובלים מזה. ואני בעד לתת לעין ורד ולכפר הס בצד שלנו, אני חושב שזה גם, גם יהיה ליעף וזה גם יהיה לעין שריד ולכולם למשמרת ולכולם, לעין שריד שמתחברת ל-562 זה גם תהיה אותה בעיה. אנחנו חייבים לחשוב ולא לרוץ, אבל אנחנו חייבים להיות בתמונה. אנחנו לא יכולים להגיד רק לא לא לא כל הזמן. ברגע שאני אגיד לא לא הוועדה הארצית לא שואלת אותנו, לא את משרד התחבורה ולא את ראש המועצה, בסופו של דבר הם יחליטו לעשות עם זה, יחליטו. אנחנו צריכים להיות בתמונה ולהיות בתמונה זה אומר שלא כל הזמן להגיד לא לא. אנחנו חייבים לראות איך אנחנו פותרים את הבעיה יחד איתם וזה מה שחשוב וזה מה שרציתי להגיד.

יצחק יצחק: מה זה אומר, קובי, מה שאמרת עכשיו? רוצה להבין.

קובי רייך: שאנחנו--

אלי אטון יו"ר : רגע, הוא יסביר.

קובי רייך : שאנחנו, אנחנו צריכים, לא יודע, לקחת מהנדס כבישים או לא יודע את מי לקחת ולראות איך אנחנו עושים משהו. הכביש הזה יהיה. אם אנחנו לא נוכל לעצור אותו.

אורנה הדר : זה מה שאנחנו עושים פה בשנים ובסוף אמרו לנו בוא נאיץ את זה.

קובי רייך : אורנה, אורנה, אורנה.

אלי אטון יו"ר : קובי.

אפרים חג'ג' : אתה יודע שיש מטה מאבק בדבר הזה.

אלי אטון יו"ר : לא.

אפרים חג'ג' : מטה מאבק חיצוני.

אלי אטון יו"ר : יש מטה מאבק.

אפרים חג'ג' : חיצוני שהוא מתנהל בדרך אחרת והוא חושב אחרת. וזה לגמרי צודק, כי בסופו של דבר המועצה באה בכובע אחר ואנחנו מסתכלים על הדברים האלו אחרת. אפשר לבוא ולייצר כל מיני אלטרנטיבות. השאלה אם ייתנו לנו לייצר את האלטרנטיבות. כרגע לא נתנו לנו לייצר אלטרנטיבות.

אלי אטון יו"ר : כל עוד ש--

ניסן כנפי : אומרים לנו אתה תהיה מחובר לכביש 6. כל עוד שתחליט לעשות את זה כמה שיותר מהר אתה תשלוט בגורל שלך ואני אסביר לך גם מדוע. ב-2020 הגידול הטבעי של מדינת ישראל הוא 3 אחוז בשנה. ב-2020 אמרו שעד 2050 המדינה מכפילה את עצמה 100 אחוז. 30 שנה כפול 3 אחוז זה 100 אחוז. אנחנו נגיע לזה. דיברו היחידה לתחזית במשרד, לא יודע איזה משרד, הגיעו למסקנה והם אמרו שב-2050, 2050 בין חדרה לגדרה 90 אחוז מהאדמות יהיו מגדלים. לא תהיה בנייה פרטית, רגע, רק שנייה, אורנה, רק שנייה. זאת אומרת, זאת אומרת הדברים האלה יקרו. עכשיו, לא עדיף שנעשה את זה בזמנים שלכם ובתנאים שלכם כשאתם יכולים לשפר את המעמד הזה? כי בסופו של דבר כוחות השוק יקבעו שיהיה כביש, יהיה כביש ויכפו את זה, יכפו את זה עלינו.

אורנה הדר: גם אמרו יהיה כביש ב-561 ולא היה כביש בגדרה.

ניסן כנפי: אתה סתום, אתה סתום, כבר אין לך... (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: דרך אגב, אפרים. אפרים, סליחה. אני רוצה לסיים. שנייה של משפט. אפרים, רק שתדע שזה נדיר, אבל אני הגנתי עליך כרגע. כי ניסן אמר משפט שהוא לא התכוון אליו, הוא אמר שאתה סתום.

ניסן כנפי: לא. (מדברים ביחד)

קובי רייך: כשאנחנו יושבים, כשאנחנו יושבים פה, אז אנחנו יושבים פה במליאה ואומרים את הדברים האלה. היה לי שיחה היום עם אלי שעה וחצי ואמרתי אלי, אני מתנגד לכביש הזה. אני מתנגד שאני חושב שעין ורד וכפר הס נפגעים בצורה טוטאלית לגמרי. טוטאלית. ואמרתי לו... מה?(מדברים ביחד)

ארז אביעלי: אני חושב שקודם כל אנחנו מועצה אחת. (מדברים ביחד), 2. הדיון הזה צריך להתקיים בצורה עניינית, לא ב-10 בלילה אחרי שכולם כבר אין להם סבלנות לשום דבר. צריך, אין ברירה, הכביש זה לא שקודם כל יפקידו אותו ואחר כך נטפל בכניסות ובדברים האלה. צריך להתנגד לתוכנית כל עוד היא לא מגיעה סגורה עם כל הפתרונות של כל הדברים, כי אחרת אנחנו נגיע שיפגעו ואחר כך נשבור את הראש עם הזה. לא שקודם כל יגישו את ההפקדה, ואנחנו נתנגד לחלק מהדברים, אין דבר כזה, זאת אומרת זה לא עובד ככה, אם לא נעצור את זה ונדרוש שיהיה תכנון פרטני על הכל, אני מסכים עם קובי שבסופו של דבר כוחות המדינה חזקים מאיתנו, אז צריך לראות אם זה יקרה זה יקרה כמו שאנחנו רוצים עם מינימום פגיעה, אין ספק שעין ורד נפגעת שם בצורה, לא, הכי חזקה, פורת אחרי זה, וכמובן גם עין שריד וגם חרות ועין ורד שלא יכולים לצאת לשום מקום, כי אם אתם לא יודעים אז כביש הדרים הברון, לא סליחה, לא, לא יוצא לכביש 4, נסגר מחדש., לא תהיה יציאה לכביש 4. תלך שמאלה ליד הגדר. לא, לא על השביל.

אורנה הדר: מישהו אמר ככה זה ולא ככה זה. עד עכשיו כל הזמן אמרנו להם עד שלא

נפתור את הבעיות של הכניסות והיציאות וזה, לא תהיה הפקדה. עכשיו פתאום יש הפקדה, איך זה יכול להיות? אסור לנו להסכים להפקדה הזו עד שאנחנו לא פותרים את כל הבעיות.

אלי אטון יו"ר: אוקיי, עוד מישהו רוצה להגיד? משה?

אורנה הדר: ומה התכיפות?

אלי אטון יו"ר: חג'ג'? אילן, מהנדס המועצה, אתה רוצה להגיד כמה דברים על הסטטוסים? (מדברים ביחד)

אילן מן: קודם כל אני מסכים שזה דיון רציני ושעה קצת מאוחרת. תראו, אני אגיד רק עובדות. 2019, כשהיה דיון במועצה הארצית והוחלט על התוכנית הזאת העמדה של המועצה, של אמיר שישב במועצה הארצית הייתה שצריך לתעדף את כביש 551, נקודת ההנחה הייתה של מנהל התכנון שצריך שני כבישי רוחב שמחברים בין כביש 2 לכביש 6. יש 3 כבישי אורך במדינת ישראל, וההנחה הייתה שבין 57 ללא יודע מה...

קובי רייך: 531.

אורנה הדר: ל-5. ל-5. לא, ל-531. 531.

אלי אטון יו"ר: בואו, הוא יודע מה הוא אומר. תנו לו.

אילן מן: בין 57 ל-531 צריך, עמדת מנהל התכנון הייתה שצריך שני כבישי רוחב. העמדה של המועצה הייתה ש-551 עובר במקום שיש בו ערכי טבע אבל הוא מהווה פחות פגיעה בתושבים ובמרקם החיים של המועצה מאשר כביש שעובר באמצע מושב, וזו הייתה ההחלטה, ההחלטה הייתה לבחון את העדיפות של הכביש הזה בתמ"א 42 תוכנית מתאר ארצית לכבישים, יש ועדה שנקראת ועדה לתחבורה יבשתית, ושם הוחלט אחרי הדיון של המועצה הארצית ש-551 יהיה כביש במעמד של דרך ארצית ו-553 במעמד של דרך אזורית. זו הייתה... הדרישה, דרך ארצית בתעדוף גבוה יותר. זו הייתה הדרישה של המועצה, מכיוון שאני כבר הייתי פה אז אני יודע שהשיקול היה שאחרי שתהיה דרך אחת

אורנה הדר: יוותרו עליו

אילן מן: יכול להיות שיוותרו על הדרך השנייה. הפנצ'ר היה וזה היה ברור לכולם שהדרך של 551 הוא כביש שעובר בין דרום השרון ללב השרון, היו בו 3 חלופות, 3 וחצי, כי תכף אני אסביר, הייתה פה חלופה שעוברת בצמוד ליישובים של דרום השרון, חלופה שעוברת, גרועה מאוד שעוברת בין משמרת, בין חרות למשמרת. בין משמרת לחרות, וחלופה אחת וחלופה, תקשיבו רגע, וחלופה אחת שהייתה מקובלת על מינהל התכנון, והייתה כנראה החלופה שהייתה נבחרת, זו חלופה שעוברת פחות או יותר באמצע, זה 400 מטר, כמו שאמרו, לא מהבתים אלא מקצה הנחלות.

אורנה הדר: ממחלף הדרים עד למחלף אילן.

אילן מן: ממחלף הדרים עד למחלף אייל, אייל, נכון. ולא, אני- שנייה, שנייה, עכשיו היה מתוכנן כביש, במקביל לכביש 6 המשך של 444 דרומה. 551 ו-553 היו אמורים להתחבר אליו, ל-444, ובאמצעותו למחלף אייל

אורנה הדר: אייל.

אילן מן: ו-551 ואלכסנדר ב-553. זה, זה עובדות, אני לא נכנס פה לפרשנויות, אני לא נכנס פה למה-

דובר: סתם שאלה. עשו כבר הפקעה ממ4. ההפקעה של הסטזיה מחלק- עשו הפקעה כבר של הכביש.

אלי אטון יו"ר: רגע, רגע, רגע. שנייה, שנייה.

אורנה הדר: שנייה, שנייה.

אלי אטון יו"ר: שנייה, אני אתייחס. שנייה, אילן. אני רוצה להסביר על אילן. אילן כבר נמצא עם הדובדבנים של יפן אז תן לו כל עוד שהוא סאחי בקטע הזה תן לו להסביר. אל תקטע אותו, בסדר? (מדברים ביחד)

אורנה הדר: זה במייל. הוא אתה, עמית?

אלי אטון יו"ר: שנייה, שנייה, רק בוא-- שלא, לא, לא ניתקת את זה. תן לאילן לעשות את נשמע את הכל. שנייה הוא תכף יראה לכם פשוט את התוכנית.

אורנה הדר: הנה, זה מה ששלחת.

אילן מן: לא. אני יכול לשלוח שוב. ניר, תשלח שוב. לא חשוב. תקשיבו רגע. תחשבו

שיש שקף. אני, אני, אני, אני, אני אנסה להסביר. הקו הכחול, שזה התחום שמותר לתכנן בו של כביש 551 הוא מאוד מאוד רחב, הוא רחב מפני שהוא כולל 3 חלופות. כביש 553, למשל יש לו קו כחול צר, זה התחום שמותר לתכנן בו, זה המנדט שיש לעורכי התוכנית. 551 היו בו 3 חלופות ולכן הקו הכחול שלו הוא מאוד רחב, הוא נע בין השוליים הצפוניים של דרום השרון לשוליים הדרומיים של לב השרון. הפוך. זה בדיוק ככה. בין לבין, עכשיו, בשלב מסוים התסריט הזה השתבש כי הירוקים דרשו להקפיא את הכביש כמו שהחלק המערבי שלו הם אמרו שהוא פחות יעיל מפני שהחלק המערבי שלו בוטל, בעצם החלק המערבי שלו היום זה עוקף בני ציון, שהוא כביש מתפתל. ולכן הוחלט להקפיא את הכביש, מה שהסב את כל המשקל ל-553 שנשאר הכביש הרוחב היחיד. עכשיו, חלק מהתכנון של 551 היה גם על תוואי הזה היה גם הרחבה של מחלף הדרים, הוא היה אמור להפוך להיות מחלף גדול שיקלוט גם את הדרך של תחנות הדלק שמגיעה מכיוון המועצה שעליה עובדים עכשיו, עדיין, זאת אומרת, וגם את אחת החלופות של 551. הנה אתם יכולים לראות כאן את הקו הכחול של 551 למטה ואת הקו הכחול של 553 למעלה ולהבין שבאחד מהם יש חלופה אחת, בשני יש 3 חלופות, לכן הרוחב. כרגע הכביש הזה, הכביש לא בוטל. הכביש הזה לא בוטל, הכביש הוקפא. אני חושב, זה כבר לא עובדות, זה פרשנות, אני חושב שבסופו של דבר יהיה כביש רוחב, השאלה היא איזה. ויכול להיות שבהחלט מוצדק לעשות כאן דיון, כי אני מבין שיש עמדות שונות לגבי מה מועדף. אני חוזר לזה שהעמדה של המועצה, לפחות ב-2019 כשהתחילו את התוכנית, אז היא הייתה ברורה, שכביש שמפריע לחלזונות יותר כדאי לעשות אותו מאשר כביש שמפריע ליישובים. זה מה שיש, אלה העובדות. כרגע 553 בהחלטה של המועצה הארצית בישיבה האחרונה שלה הוחלט להעביר אותו לוועדות המחוזיות ואחר כך להפקדה להתנגדויות במתווה של שני נתיבים לכל כיוון, שאחד מהם נר״ת, נר״ת זה נתיב רב תכליתי, זה תחבורה ציבורית ומכוניות מעל נפח מסוים, אנחנו החלטנו כאן גם לפנות

למשרד התחבורה מכיוון שיש פיילוט של BRT, BRT זה מערכת אוטובוסים...

אלי אטון יו"ר: רכבת קלה על גבי--

אילן מן: רכבת, כן, מטרונית מה שנקרא בחיפה.

קובי רייך: מפרצית.

אילן מן: כן. עכשיו זה היה אמור להיות פיילוט כזה בטירה, טירה לא רצתה ואנחנו ביקשנו ממירי רגב שתעביר את זה ל-562 ו-553. אם זה יקרה אז על 553 יהיו שני נתיבים לכל כיוון שעל אחד מהם יהיה גם אוטובוסים רגילים, גם רכב מעל נפח מסוים וגם מטרונית כזאת.

קובי רייך: רגע שני נתיבים זה אומר שנתיב אחד יהיה לתחבורה כללית ונתיב אחד יהיה לפרטי, ועוד אחד נתיב לנר"ת. לא, לא, לא. אחד ואחד. אחד ואחד. עכשיו, העמדה, העמדה של משרד התחבורה...

אלי אטון יו"ר: ששש, חברי"ה, זה חשוב שתקשיבו לאילן. הוא בעל המקצוע.

אילן מן: העמדה של משרד התחבורה ושל מנהל, סליחה, העמדה של משרד התחבורה הייתה שצריך שני נתיבים רגילים ונתיב נר"ת אחד בכל כיוון, זאת אומרת 6 נתיבים בסך הכל. המשמעות של זה הייתה נקודתית בעין ורד של הפקעה מאפילו בתוך חלקה בצד הדרומי עד גבול החלקות בצד הצפוני. אז שוב, אני עוד לא ראיתי את התוכניות המתוקנות, הרי ההחלטה של המועצה הארצית צריכה לבוא לידי ביטוי בסט תוכניות, מה יוגש ואיפה יהיו הקירות התומכים, כי הקירות התומכים במקרה הזה זה העובדות שנקבעות להרבה שנים. לא, לא ראיתי תוכניות כאלה אבל יש בכל מקרה סט של התנגדויות שאנחנו חושבים להגיש שכוללות גם התייחסות לנושא של ה-- שזה יבוא לידי ביטוי בתכנון. אם, אם נראה שהתוכניות לא תואמות את ההחלטה של המועצה הארצית או נותנות לה פרשנות לא נכונה אז נגיש התנגדות לגבי הרוחב של הכביש לגבי זכות הדרך, ושוב, צריך לראות את התוכניות, כאילו התנגדויות מגישים על גבי משהו שרואים איך הוא תוכנן וזה עדיין אין לנו את המסמכים האלה. אז ברגע שיהיה נוכל להתקדם

משמה.

קובי רייך: ואי אפשר לעצור את זה? אי אפשר לעצור את זה?

אילן מן: רגע, שנייה.

קובי רייך: כראש מועצה אי אפשר לעצור את התוכנית הזאת?

אילן מן: אי אפשר לעצור החלטה של המועצה הארצית אלא אם כן אתה מגיש התנגדויות. אתה מגיש התנגדויות בתוך התהליך, אם ההתנגדויות, אם ההתנגדויות האלה לא יתקבלו אז אפשר להגיש ערעור,

קובי רייך: אבל למה לא ידעת לפני? אני אענה לך על זה, אף אחד לא עונה. לפני? אבל למה לא יודעת לפני?

אילן מן: אני אענה תאמין לי אף אחד לא עונה. אני אענה. תאמין לי שאני אענה לכם על הכל. אני בינתיים מקשיב. אבל אז זה המצב-- זה המצב-- זה המצב לגבי 553.

קובי רייך: תשאיר אותו כמה שאתה--

אילן מן: שוב, מקצועית אני אומר עכשיו ואני לא רוצה להיכנס למה לוחץ על היבלת של מי. מקצועית, כביש רוחב אחד יהיה, ומקצועית יותר נכון ש-551 יהיה כביש הרוחב הזה מאשר 553. זה מה שיש לי להגיד. מעבר לזה, מעבר לזה אם יהיו לכם שאלות או תרצו לקיים דיון ברגע שיהיו תוכניות אז אני יכול לתת.

אלי אטון יו"ר: אילן, אני רוצה שתיתן להם סקירה קצרה, לא ארוכה, כי אני מאמין שטיפה מאוחר אז אנשים קצת זה... על הנושא של הכניסות והיציאות ועל הפעלים בין היישובים.

אילן מן: הנושא של הכניסות והיציאות. קודם כל החיבור היחיד שהייתה התייחסות אליו על ידי עורכי התוכנית מחברת דרך ארץ שקיבלה את המנדט לזה הייתה לכביש ההדר. היו כל מיני הצעות. הייתה הצעה של עורכי התוכנית שהחיבור, החיבור כרגע מכיוון שהוא נופל באמצע השיקוע, השיקוע מתחיל ממערב לחיבור הזה והחיבור הוא יורד אל משהו כמו מטר וחצי מתחת למפלס המערבי של הכביש. בגלל זה כרגע הפתרון שמוצע זה פנייה ימינה

וימינה, זאת אומרת אי אפשר מכביש ההדר לפנות מערבה. ורוב הדרישה היא מערבה, זאת אומרת רוב האנשים, רוב האנשים-

אלי אטון יו"ר: לא, בעתיד לא תהיה אפשרות.

אילן מן: רוב האנשים.

אורנה הדר: כביש 4 2. אין 4 2, יש רק 6.

אילן מן: רוב האנשים כנראה יצטרכו להגיע למקומות עבודה בנתניה ותל אביב ולא לכביש 6, יכול להיות שאני טועה אבל זאת ההערכה. כרגע כביש ההדר לא מאפשר פנייה רגילה שמאלה מערבה, אלא הוא אומר תסעו כמה מאות מטרים ותעשו פרסה.

אורנה הדר: תעשו פרסה.

אילן מן: בכביש שיש בו 4 נתיבים בלבד לעשות פרסה זה סיפור. אנחנו לקחנו, שמעתי פה שאמרו כדאי לקחת יועץ תנועה, לקחנו יועצת תנועה מאחד המשרדים הבכירים שמצאנו שהוא לא בניגוד אינטרסים עם משרד התחבורה או נתיבי ישראל או דרך ארץ או מישהו, ועבדנו איתה במשך כמה חודשים ביחד עם נציגים.

אלי אטון יו"ר: כיוון שאתה מתומלל זה חשוב שיהיה בפרוטוקול.

אילן מן: דוקטור אליה בן שבת, משרד של ייעוץ תנועה ותחבורה. עבדנו ביחד עם צוות עם נציגים של כפר הס ושל עין ורד. אני אומר לכם עכשיו מה הפתרון, מה הייתה ההמלצה שלה, אני יודע שההמלצה הזאת על כפר הס לא הייתה מקובלת ועל עין ורד כן או לא לא ברור. ההמלצה הייתה לפנות

אורנה הדר: בכיכר

אילן מן: מה? ההמלצה הייתה לפנות בכיכר בין, בין ההרחבה של עין ורד לכפר הס

אלי אטון יו"ר: מדרום לעין ורד.

אילן מן: לפנות מזרחה בכביש סטטוטורי ולעלות אחר כך צפונה לצומת חדשה שנקראת צומת כפר עבודה, אבל היא לא נמצאת איפה שצומת כפר עבודה הנוכחית, אלא כמה מאות מטרים מערבה משמה. זאת אומרת מצד מערב של

אפרים חג'ג': באר גנים מעל, מעל באר גנים. כן. יש שם שביל. אוקיי.

אילן מן: של עין ורד.

אפרים חג'ג': מעל, מעל (לא ברור)

אילן מן: כן.

אפרים חג'ג': יש שם שביל. אוקיי.

אילן מן: הפתרון הזה תחבורתית, תחבורתית היה הגיוני. הייתה בקשה של נציגי היישובים לא להעלות את זה, ולכן אני עד היום לא העליתי את זה. אני מספר לכם את זה פעם ראשונה. תחבורתית זה הפתרון הנכון ביותר, כיוון שזה מביא את האנשים, אמנם הם נוסעים עוד 2 3 דקות, אבל הם מגיעים בזווית של 90 מעלות לצומת מרומזרת, ושם הם יכולים להחליט אם הם נוסעים מערבה או נוסעים מזרחה בלי לעמוד בפקק על, על אוטוסטרדה.

אורנה הדר: לא, אבל אל תתעלם.

אילן מן: אני לא מתעלם משום דבר.

אורנה הדר: הזווית המובלעת (מדברים ביחד)

אילן מן: רגע, שנייה. עין ורד התנגדה לזה בגלל שזה עובר קרוב להרחבה והם אמרו שזה יפריע לבתים, כפר הס התנגדה בגלל שזה עובר בשטחים חקלאיים

אלי אטון יו"ר: וחממות

אילן מן: אני משקף לכם את הדברים מכיוון שממני, ממני ביקשו לא להעלות את זה לדיונים עם דרך ארץ. לא העליתי את זה, אבל זה הפתרון התחבורתי הנכון ביותר. כל שאר הפתרונות זה אומר שיהיו פקקים באורח קבע, בין אם הפקקים...

אורנה הדר: לא יהיו פקקים אם לא נחבר לכביש 6 ונעשה שני נתיבים בלבד עד כה.

אילן מן: רגע, אורנה, אני רוצה להגיד לך דבר אחד.

אורנה הדר: כן.

אילן מן: לא יהיה כביש שלא יתחבר לכביש 6, זה אגדה.

אורנה הדר: למה?

אילן מן: המטרה היחידה, המטרה היחידה.

קובי רייך: יעשו את זה שנה אחרי זה.

אילן מן: המטרה היחידה. אורנה, המטרה היחידה שלשמה הוקם הכביש הזה.

קובי רייך: אומר לך שיתחברו לכביש 6.

אורנה הדר: (מדברים ביחד)

אילן מן: אורנה.

יצחק יצחק: אבל ברמת התכנון, ברמת הדיון.

אילן מן: בוא נהיה לפחות ריאליים. המטרה, שנייה, המטרה היחידה שהמדינה מקדמת את הכביש הזה זה בשביל לקשור בין כביש 2 ל-4 ל-6. אין דבר כזה כביש שלא מתחבר. אנחנו יכולים להתנגד לכביש, אני מסכים איתך שאפשר להתנגד לכביש, אפשר, אבל לא להגיד אנחנו נעשה את הכביש אבל שלא יתחבר ל-6. זה לא תסריט אפשרי.

אלי אטון יו"ר: זה לא יקרה.

אילן מן: (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: רגע, חברים, חברים.

אילן מן: משפט אחרון.

אלי אטון יו"ר: זה יהיה ככה. אנחנו, רגע, אילן, המטרה היא באמת שכולם, כל אחד ישמיע, נתן, המטרה היא שבאמת יהיה דיון פתוח וכל אחד ישמיע את דעתו. אילן יסיים, אילן, איציק יגיד כמה דברים ואחרי זה אני אמשיך. תודה. בוא, אילן, קדימה.

אילן מן: משפט אחרון. אני חושב שהעמדה של המועצה מ-2019 הייתה עמדה נכונה. אני חושב שהנזק שנגרם לעין ורד הוא יותר גדול מנזק כלשהו שנגרם במתכונת של 553.

אורנה הדר: אני מבקשת להוסיף גם על המועצה.

אילן מן: ואני חושב, אני חושב שהדרישה צריכה להיות מחולקת לאחת משתי אפשרויות: או 553 עם פתרון לדרכי הקצה שהופכות להיות לכניסה ראשית לעין ורד או לחילופין חזרה ל-551. מתוך הנחה שוב, שברגע שתהיה חזרה ל-551, סביר להניח ש-553 וכל השיקוע וכל הסיפור הזה יידחו אני לא יודע

כמה זמן.

מיכל גליק: אבל אילן, היום המועצה מבקשת את שני הכבישים.

אילן מן: לא.

מיכל גליק: אתה אומר או או, המועצה דורשת את שניהם.

אילן מן: אני לא אמרתי או, או. מי שמבקשת שניהם זה המדינה. אני אומר שברגע שכביש אחד (מדברים ביחד)

מיכל גליק: לב השרון בעד ונגד שני הכבישים ביחד.

אלי אטון יו"ר: אוקיי, רק שנייה.

אורנה הדר: אוקיי, רק שנייה. ישובים נוספים. כן, 20 מטר. לא, זה משגע אותי שיש פה את העניין הזה שמטר מהבית של שמוליק שכטר, מטר יש לו על חומה של 6 מטר ו-400 מטר שזה חצי קילומטר (מדברים ביחד) חצי קילומטר מין שני מטר משלשת הם פתאום עוברים ל. אין לי סכסוך. איפה האכפתיות שלכם? שמושב אחד נחצה לגמרי ויש פה קטסטרופה. הכניסה הראשית שלו זה פתח בית העלמין, תגיד לי, השתגעתם? על מה אתם אומרים שכן? על מה? על מה? על מה? (מדברים ביחד) נו באמת.

מיכל גליק: מנסים פגיעה מינימלית, אבל ה...

יצחק יצחק: אין לך פגיעה, זה לא נכנס לך ליישוב אפילו,

מיכל גליק: אני רוצה להגיד שזה שיסוע בין היישובים במועצה... (מדברים ביחד)

מיכל גליק: כי זה האמת.

יצחק יצחק: לא, זה ויכוח. (מדברים ביחד)

מיכל גליק: שכל שאר המושבים עשו קואליציה והולכים לבג"ץ.

יצחק יצחק: אבל זה אבל זה מושבים (מדברים ביחד)

מיכל גליק: באמת שום דבר. יש עניין של סטטוס קוו. כרגע יש פה משבצות חקלאיות. אנחנו שמים 4 נתיבים. (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: חברים, תודה רבה. איציק, בבקשה.

יצחק יצחק: חברים, אני לא אאריך אחרי הדברים של אילן, כהשלמה לעובדות, בסדר? אמר אילן ונגע בזה שהדיון על הכביש הזה החל כבר בשנת 2019, בסדר?

אני יכול להגיד לכם מהמקום שלי ב-3 השנים האחרונות במעורבות שלי בהליכים של הכביש אז נתקיימו, ואילן יכול להעיד על כך וגם אורנה יכולה להעיד, מי שהיה שותף, הדיונים לגבי הכביש היו מול הוועדים, מול היישובים. זאת אומרת, לשאלתך, זה לא חדש. בסדר? לשאלתך אם נתקיימו דיונים, ברור שנתקיימו דיונים, וזה גם הובא ואלי נגע בזה בתוך דברי הסקירה שלו, זה הובא גם לשולחן הזה בישיבה כזו או בישיבה אחרת. נכון הדבר שלפני הדיון האחרון אני רוצה להגיד לכם, לא נמצאים פה חלק מחברי ועדת היגוי או מאותם חברים, יש פה חלק מהחברים שהיו שותפים לדיונים והיו אפילו מאבקים כאלה ואחרים בין היישובים. בסדר? לא מדבר על 551, אני מדבר על הפתרונות של החיבורים לכביש 553. אז הנושא הזה, רגע, מה שאני רוצה להגיד לך שהנושא הזה נדון למעלה מ-3 4 שנים במסגרת ושכרו את שירותיה של עורכת הדין שייצגה בכבוד את שני היישובים, ואני יכול להגיד לך, לפחות אנחנו כמועצה ניסינו להיאבק למרות שמוסדות התכנון, אני אגיד את זה פה בצורה עדינה, לא סופרים אותנו ממטר. בסדר? אני אומר לך את זה פה על השולחן... רגע, רגע, רגע, אבל אני רוצה להגיד רגע, בדיוק אני רוצה להגיד עכשיו רגע, אבל אני רוצה להגיד את המשפט השני, אחרי כל המאבקים הצלחנו לצמצם את חלק מהדברים גם הודות לראש המועצה מול השרה, הצלחנו לצמצם את חלק מהדברים. אני אומר פה על השולחן הזה, ולכן אני אומר, אין קשר בין 551 ל-553. צריך להיאבק, צריך... לא, אין קשר, מבחינת מוסדות התכנון אין קשר. צריך להיאבק בהתנגדויות על 553 בשביל להשלים או להיאבק על אותם דברים שאנחנו ראינו ולא ניתן להם ביטוי במסגרת ההחלטה, לא ניתן להם ביטוי, ומה גם שאילן אומר עכשיו כרגע שעדיין לא קיבלנו את התוכניות ואנחנו לא מכירים, לא מכירים את הפתרונות שדיברנו עליהם במסגרת היישובים, כן צריך להמשיך את המאבק הזה בהתנגדות של המועצה ביחד עם היישובים ובמקביל לדבר על 551. רגע...

אפרים חג'ג': (מדברים ביחד)

יצחק יצחק: אבל אני אסביר לך. אז אני כן אתן להסביר לך משהו.

אפרים חג'ג': שמה מקדם את הכביש.

יצחק יצחק: אלי, זה אפי. אפי, זה יכול להיגמר בשני אופנים, או בהליך משפטי או בהליך פוליטי. בסדר? ואני אומר לך אז עכשיו, עכשיו הולכים להליך משפטי ואני חושב שהמועצה צריכה להיאבק עם היישובים על אותם נושאים לעניות דעתי לגבי 553 לא ניתן להם הפתרון. במקביל גם לרתום את משרד התחבורה, את מוסדות התכנון לגבי 551. אומר גם אילן, בסדר? בתוך הדברים שלו אומר לא יהיו שני כבישי רוחב כרגע, בסדר? וגם אם אתה תיאבק ותתנגד ל-553 יכול להיות שבסופו של דבר אתה תקבל גם את 551. אתה צריך לעשות את זה במקביל, אבל כי אתה כבר קיימת כבר החלטה של המועצה הארצית ואתה צריך להבין שאתה יכול להיאבק בהליכים משפטיים או הפוליטיים. ובוא נראה מה יהיה בעוד שבועיים. יכול להיות שהדיון הזה, יכול להיות שהדיון הזה בעוד שבועיים, אני לא רוצה להגיד מתייתר. לגבי שתי נקודות נוספות שעלו פה...

אפרים חג'ג': יחד עם זאת, אם זה לא היה נחתם על ידי ראש המועצות בעוד מסמך שמתגבש.

יצחק יצחק: זה לא קשור לזה. המכתב הזה...

אפרים חג'ג': זה גם סוג של פלונטר.

יצחק יצחק: המכתב הזה לא היה עוצר. תן לי רגע, תן לי רגע. המכתב הזה לא היה עוצר את הדיון במועצה.

אפרים חג'ג': לא, לא מפנה אצבע מאשימה , אבל יחד עם זאת זה גם נתן איזו דחיפה קלה, אז איך אומרים...

יצחק יצחק: אז אז בוא, בוא, תקשיב רגע, אז אילן, אילן יגיד לך, הדיונים במועצה הארצית נקבעו לפני שהמכתב הזה יצא בכלל. בוא, אפי, אי אפשר לקשור את המכתב הזה לדיונים במועצה הארצית, הדיונים היו מתקיימים גם עם ראשי הרשויות היו פונים או לא פונים, בסדר? עכשיו, לגבי, לגבי חלק מהעובדות שדיברו עליהם פה. קובי, ההפקעות ב-551 נעשו על אותו מקטע

שכבר היה סטטוטורי. בסדר? המקטע הזה שאתה מכיר אותו בין 2... בין ההדרים והחלק חלקו בהתחלה, לכן ביצעו את ההפקעות, ההמשך לא נעשו הפקעות כי עדיין לא נגמר התכנון. לגבי הנושא של עין שריד, אני לא מכיר במסגרת אותן תוכניות שהוצגו לנו, אילן יכול להעיד על כך, משהו שהוא חיבור לעין שריד מהכביש הזה. אין חיבור כזה, לא מכיר אותו. יכול להיות שעין שריד בגלל זה שהיא לא תוכל להיכנס מחר ישירות את דרך עין ורד כמו שהיא נכנסת. זה, זה...

ראובן קפלן: אני יכול.

יצחק יצחק: מה?

ראובן קפלן: יש אפשרות של--

יצחק יצחק: לא, אילן, אילן. אני לא מכיר דבר כזה, בדקתי, דרך אגב, בדקתי את זה היום גם עם אילן, אנחנו לא מכירים את זה. עכשיו, עכשיו צריך להבין את מה שקובי, מה שקובי אמר ואני רוצה לחתום את דבריי עם מה שקובי אמר, בסופו של דבר המאבק, תקשיב רגע. אפי, אתה מפריע לי. אני, אני יכול להגיד את זה מפה לשולחן הזה, אני שומע קולות לכאן ואני שומע קולות לכאן. יש כאלה שמתנגדים ויש כאלה שתומכים בכביש הזה, גם מאותם יישובים. בסדר? אני מבין את הפגיעה, אנחנו מכירים בפגיעה ואני חושב שהמאבק צריך להיות משותף של היישובים להיאבק על אותם דברים שאנחנו נאבקנו עליהם יחד כנגד המועצה הארצית, וזה, זה אפשר לעשות רק במסגרת הזו, במסגרת ההתנגדויות. עכשיו, ואני, אני מתחבר למה שאתה אמרת, בסופו של דבר, בסופו של דבר, איך אמרה מירי רגב בביקורה האחרון? "התפקיד שלי כשרה זה לקדם פרויקטים לאומיים." בסדר? "ואני מסתכלת על כל מדינת ישראל כמרחב אחד" ואני אומר לך שהכביש הזה כמו שאילן אמר, או יהיה הכביש הזה או יהיה הכביש הזה וצריכים לבחור את הטקטיקה איך אנחנו ניאבק עליו.

ראובן קפלן: בבקשה.

יצחק יצחק: בסופו של דבר, בסופו של דבר, בסופו של דבר ואנחנו, אנחנו, התפקיד שלנו

זה לא לגרום לפגיעה בלב השרון. בוא, בסדר? אנחנו מייצגים, מייצגים את כל היישובים, התפקיד שלנו להיאבק ביחד משותף. אני אומר זה רק לא פשוט בשלב הזה. צריך לעשות את הדברים במקביל. זה מה שאני אומר. תודה.

אלי אטון יו"ר : ראובן, רצית להגיד משהו לפני שאני...?

ראובן קפלן : חלק מהבלבול הגדול נוצר. אמרת שהיו פה דיווחים וזה, אבל אני שנתיים-

-

יצחק יצחק : דיונים, דיונים.

ראובן קפלן : אני שנתיים במליאה ואני לא זוכר דיון משמעותי בכביש הזה פה במליאה. דבר שני, היה שיתוף ציבור בעין ורד שאתה היית בו, אלי, אמנם אני לא הייתי בו, אבל קיבלתי את כל הדיווחים מהשיתוף הזה, ואתה הצגת את עמדתך שאתה מתנגד לכביש הזה.

אלי אטון יו"ר : אתה עוד פעם חוזר--

ראובן קפלן : ו-3 ימים אחרי זה, 3 ימים אחרי זה דיברתי איתך--

אלי אטון יו"ר : אתה כל הזמן חוזר, תקשיב לי, אני לא לא, אני אעצור אותך. אני אעצור אותך ואני אגיד לך גם למה. אני אחרי זה אדבר על זה בהרחבה. אם אתה תמשיך להדהד אי דיוק , ואני לא רוצה להגיד שקר, להדהד אי דיוק, ואני לא יודע, אני רוצה להיות מנומס איתך, פעם, פעמיים ו-3 זה לא יהפוך את זה לאמת. אני תכף אדבר על מה דיברתי, זה נמצא ברשומות, זה נמצא בפרוטוקולים מול כל הגורמים ואני אמרתי את זה חד משמעית גם מול הדיון וזה לא היה שיתוף ציבור, זה היה שיח תושבים לא מכובד בעין ורד, אבל זה כבר סיפור אחר. שנייה, תן לי לסיים. לא, לא, לא, לא. תן לי לסיים. אני רוצה שאתה תדייק את עצמך, כי אתה לא פעם ראשונה אומר את זה, ואם אתה תהדהד את האי דיוק הזה זה לא יעשה אותו אמת. תקשיב טוב, אני מביא את זה עוד פעם...

יצחק יצחק : (מדברים ביחד

ראובן קפלן : אל תגיד שאני שקרן.

אלי אטון יו"ר : אני לא אמרתי שקרן.

ראובן קפלן: אני רוצה להתבטא. אתה לא תגיד שאני שקרן. אני עכשיו פה, ישמעו פה כולם, אני ישבתי אצלך בדיון עם כפר הס ואתה אמרת אני מתנגד לחצות לכביש הזה, 3 ימים אחרי זה, 3 ימים אחרי זה צירפת את חתימתך למכתב. זאת, זה עובדות. אתה לא תגיד לי שזה שקר. 3 ימים אחרי זה צירפת את חתימתך במכתב שאתה תומך בקידום מהיר של הכביש. זה לא משתנה ב-5 ימים ואתה לא תגיד לי שאני שקרן בפורום הזה, כי אני לא אמרתי מילה אחת של שקר.

אלי אטון יו"ר : אתה מהדהד אי דיוק ללא הפסקה. אני רוצה להיות מנומס איתך. אתה לא שקרן.

ראובן קפלן: לא שקרן,

אלי אטון יו"ר : אתה מהדהד אי דיוק.

ראובן קפלן: איזה עובדה לא דייקתי?

אלי אטון יו"ר : אני תכף אדבר על זה.

ראובן קפלן: הייתי אצלך בפגישה.

אלי אטון יו"ר : נכון.

ראובן קפלן: מה שאמרת הוא נכון?

אלי אטון יו"ר : לא.

ראובן קפלן: שאתה מתנגד לכביש הזה? לא אמרת את זה?

אלי אטון יו"ר : בתכנית הנוכחית שלו של 3 נתיבים, ואני אמרתי את זה חד משמעית. עכשיו אני אדבר, יש לך עוד משהו להגיד? יש לך עוד משהו להגיד? יש לך עוד משהו להדהד?

ראובן קפלן: לא.

אלי אטון יו"ר : תודה. לא, לא אל תפריע לי עכשיו. זהו.

ראובן קפלן: אין לי, אין לי.

יצחק יצחק: מעבר לאמירה שלי לגבי ההתנגדויות, אלי, סליחה רגע. מעבר, אני מסיים. מעבר לאמירה שלי שאפשר להגיש את ההתנגדויות, אז יש לנו גם את הדרך

של הגשת העתירה אחרי זה ואחרי זה הערר וזה יכול לקחת כמה שנים וצריך לנהל את המאבק הזה. מה?

ראובן קפלן: בסוף אם לא תתנגד לחצות זה יהיה.

יצחק יצחק: לא, לא.

ראובן קפלן: אם יתנגד לחצות אולי זה לא יהיה.

יצחק יצחק: אבל יכול להיות שאתה צודק ואתה יכול להתנגד תכנונית. בסדר? זה ילמד אותך מהנדס המועצה. ותכנונית יש לנו הרבה סיבות להתנגד לזה. יש גם עתירות, יש עררים.

קובי רייך: אבל אם מועצה מתנגדת זה כוח. ראש מועצה יש לו כוח.

יצחק יצחק: לא אמרתי שלא.

קובי רייך: זה לא חוץ מהעתירה או חוץ מלהתנגד.

יצחק יצחק: קובי, אני אמרתי שבשלב הזה אתה יכול להיאבק או משפטי , או משפטי בשלב של התנגדויות או פוליטית. זה מה שאתה יכול לעשות. מה?

אילן מן: המשמעות היא שבתהליך הזה, התהליך שיכול לקחת התנגדויות, דיון בהתנגדויות, ערר--

מיכל גליק: עתירה.

אילן מן: עתירה. בתוך הזמן הזה אפשר גם להיאבק על החזרת 551. ובסופו של דבר המדינה כשהיא באה להשקיע היא גם משקיעה כסף והיא גם משקיעה זמן.

ראובן קפלן: היא כבר מושקעת שם.

אילן מן: ואם היא תבין, אם היא תבין, לא, היא רק מושקעת בתכנון. תכנון זה נייר.

ראובן קפלן: מושקעת בהפקעות.

אילן מן: תכנון זה נייר.

יצחק יצחק: לא, לא, זה לא בשלב הזה. ההפקעות היחידות--

אילן מן: ההפקעות והיחידות שיש זה בחלק מ-551, אדרבא, שם היא מושקעת במדידה מסוימת.

ראובן קפלן: תמשיך.

אילן מן: בסופו של דבר המדינה צריכה גם להחליט מה הדרך הקלה ביותר שלה

להשיג כביש רוחב. ואם התהליך הזה יתעכב ב-553, יכול להיות שנוכל להחזיר את 551 ויכול להיות שהמשמעות תהיה ש-553 יידחה. הליך כזה יכול, לא יודע, יכול להיות שעוד 15 שנה או עוד 10 שנים תהיה תפיסה אחרת, אם זה היה תלוי בי היום אז הייתי אומר שבמקום הכביש הזה כל 4 הנתיבים שלו צריכה להיות מסילת ברזל שתקשור בין המסילת ברזל המערבית והמזרחית. לטעמי, רשת של מסילות ברזל, אם היינו באנגליה אז היינו מבינים שזה יותר טוב מכבישים. יכול להיות שעוד 10 שנים גם משרד התחבורה יבין את זה. זמן זה כסף והמדינה יודעת את זה, בטח משרד האוצר יודע את זה, אני לא יודע מי יהיה שר התחבורה הבא ומי יהיה שר האוצר הבא.

קובי רייך: אני אהיה שר האוצר.

אילן מן: אבל יכול להיות, יכול להיות שאחת הדרכים--

קובי רייך: בסדר.

אילן מן: בוודאי. תראו, התהליך של התהליך של זמן, הזמן להתנגדויות, התהליך של הזמן להתנגדויות הוא עכשיו. אנחנו צריכים למצות אותו, אנחנו צריכים למצות את הזמן של ההתנגדויות ואם אחר כך ההתנגדויות האלה לא יתקבלו אז אנחנו צריכים ללכת הלאה.

מיכל גליק: אילן, אנחנו עוד לא הפקדנו את התוכנית. אנחנו מקווים שלא תופקד גם. אנחנו נמשיך לעשות מאבק שלא תופקד.

אילן מן: בבקשה, גם זה.

מיכל גליק: בסדר

אילן מן: גם זה.

אורנה הדר: עכשיו ופתאום יגיע מכתב. בוא נפקיד. בוא דחוף. זה הסיפור.

אילן מן: ההחלטה על הפקדה הייתה, אבל יש תקשורת ויש הפגנות. יש כל מיני דברים.

מיכל גליק: חיכו לנו, חיכו לנו, חיכו לנו. לא ידענו.

אלי אטון יו"ר: טוב, חברים, בואו אני--

קובי רייך: יאללה.

אלי אטון יו"ר: הקשבתי ברוב קשב, אני בטוח שאתם רוצים לשמוע מה יש לי להגיד ואני בטוח שכל מי ששמע אותי פעם, פעמיים, 3, 4 ו-5 בנושא של הכביש הזה מכיר איך אני מדקלם את האמירה ואת האמת שלי ואת מה שאני מאמין לגבי הנושא של עתיד התחבורה בלב השרון. אני את רוב הדברים שלי אני אקריא דווקא מהכתב ואני מדבר איתכם בצורה ישרה, אבל מכיוון שהנושא הזה הוא מאוד מורכב ודורש דיוקים וכל מילה שלי אמורה להימדד ויש לה משמעויות, אז אני רוצה, אני אקרא את הדברים מהכתב. אני רוצה שמה שיקרא מהכתב יירשם בצורה מדויקת בפרוטוקול, וזה הצגת העמדה של מה שאני מאמין בה, מאמין בה ומייצג בשנים האחרונות את לב השרון במאבק שאף אחד לא נאבק בו לפני שהגעתי, אלא רק תמך מאחורה, ואני כשהגעתי אחרי 3 שנים אני כבר מוביל את המאבק הזה, ואני חייב להגיד לכם שצברתי קילומטראז' של תובנות באירוע הזה, שהאירוע הזה הוא לא פשוט, אני לפני, לפני שאני אקרא אני רוצה להקריא כמה דברים, קיבלתי פה וניב יכול להקפיץ לכם קובץ בוואטסאפ, כל מיני הודעות שנשלחו גם לכם כחברי המליאה ולקהילת לב השרון, 27/05/2026 לקראת דיון בוועדת התחבורה בשבוע הבא בנוגע לשינוי בכביש 553 קיימתי אתמול יחד עם מהנדס המועצה אילן בר פגישה עם ראש מועצת תל מונד, לין קפלן ומהנדס תל מונד, שלהם, דרך אגב, 3 נתיבים להם לא, אין להם בעיה עם זה כי הם נמצאים בתחילת הדרך והם רצו 3 נתיבים, בפגישה הסברנו כי לא נסכים לתוכנית המוצעת להרחיב את הכביש ל-3 נתיבים ולשקע אותו באזור עין ורד, שכן היא פוגעת קשות בשגרת חיינו, משרתת בעיקר את הרכבים המגיעים מנתניה לכיוון כביש 6. מה זה אומר? ברגע שיש 3 נתיבים, וזה הבהרתי גם לשרה בפגישות, וזה גם כתוב בפרוטוקולים, המגמה הברורה היא שזה אמור לשרת את מי שבא מכביש 2 לכביש 6 ועמדתנו היא כי הפתרון הנכון לכביש הוא שיקוע שישמור על הרצף היישובי של עין ורד תוך סלילה של כביש דו נתיבי לשני כיוונים, כולל,

כולל מערכת תחבורה ציבורית BRT. כך נדרוש בנחרצות מול הוועדה. ב-02/07 הוצאתי הודעה, אתמול אירחנו במועצה את שרת התחבורה מירי רגב וצוותה לישיבת עבודה שמטרתה לדון בשדרוג תשתיות וכולי וכולי, כביש 553, אחרי עמידה נחושה שלי ושל הצוות שלי, כביש 553: השרה הנחתה לא לקדם אף מתווה בטרם יתקבלו הסכמות אל מול ראש המועצה וגורמי המקצוע בלב השרון. כביש 551: סוכם על בחינה מחודשת של החזרת הכביש לתכנון וביצוע, זה ב-02/07, כולם קיבלו את זה, כולם רואים, אני לא יודע אם אנשים פתאום התעוררו היום, ותוך, תוך קידום פתרונות תחבורה ציבורית מתקדמים שיסייעו להקל את עומס הרכבים בכבישי האזור. אוקיי, בתאריך 21/07 התקיימה פגישת עבודה מקצועית וחשובה עם סמנכ"ל תשתיות במשרד התחבורה, הבהרנו באופן שאינו משתמע לשתי פנים אנו ממשיכים לעמוד על דעתנו ולהתנגד לכל פתרון שיפגע באיכות החיים של תושבי המושבים, מבחינתנו הפתרון הריאלי היחיד בכביש 553 הוא הרחבת הכביש לשני נתיבים לכל כיוון, שאחד מהם יהיה נתיב רב תכליתי שישלב מערכות תחבורה ציבורית מהירה. ואני כותב את זה ואני שולח את זה לכל התושבים ואני שולח את זה לחברי המליאה, והנושא הזה לא פעם ולא פעמיים הוצג ואני מציג בדוח ראש המועצה את כל מה שקורה, את כל האירוע המתגלגל ב-11/08/2026, בהמשך לפגישות עם שרת התחבורה מירב רגב, בכירים במשרד התחבורה ונתיבי ישראל, חשוב לנו לחזור ולהדגיש כי עמדת מועצה אזורית לב השרון הייתה ונשארת התנגדות מוחלטת לביצוע כביש 553 במתכונתו הנוכחית. במתכונתו הנוכחית. תוך דרישה לקדם תחילה את תכנון כביש 551, להחזירו לראש סדר העדיפויות התחבורתי באזור מאחר והוא מהווה פתרון חיוני שיסייע בהפחתת עומסים ושיפור הנגישות ומתן מענה לצורכי הפיתוח של האזור. זה סתם נקודות קטנות שאתם תוכלו , אם למישהו מכם אחרי המפגש המעניין והטוב הזה יהיו נדודי שינה הוא גם יכול לקרוא ולשחזר את הכל, אנחנו נעביר לכם גם את כל מה שאני כותב כרגע וקורא כרגע מהכתב על

מנת שזה יהיה מדויק, ואני רוצה להתחיל ברשותכם. טוב, חברים וחברות יקרים, אני רוצה לפתוח ולומר בצורה ברורה, מדובר בנושא שלא ניתן להפריז בחשיבותו עבור מועצת לב השרון, עבור יישובי המועצה ועבור אלפי התושבים שחייהם ואיכות חייהם עשויים להיות מושפעים מהחלטות שיתקבלו בנושא בשנים הקרובות.

קובי רייך: למי אתה כותב את זה?

אלי אטון יו"ר: מה?

קובי רייך: למי אתה כותב את זה?

אלי אטון יו"ר: אני מקריא לך את זה. אני לא כותב. כן, אמרתי שאני, אם עקבת, אני רוצה להקריא כדי שהכל יהיה מדויק כתוב ומבוסס פרוטוקול. דווקא משום שמדובר בנושא כל כך משמעותי אני מבקש שהדיון שיתנהל היום יהיה על בסיס עובדות, מסמכים ונתונים ולא על בסיס שמועות, פרסומים מגמתיים או מידע שאינו מדויק. אני גם אגע בסוף גם על הדברים ששאלתם. בתקופה האחרונה פורסמו ביחס לעמדת המועצה ולפעילותי ופעילות צוות המועצה בנושא כביש 553 גם טענות שאינן משקפות את העובדות כפי שהן, ובחלק מהמקרים אף הוצגו לציבור דברים באופן מוטעה. אני אומר זאת בזהירות ובאחריות, לא רק לכם חברי המליאה, גם לכל האורחים המכובדים שאני מעריך ומכבד מאוד שנמצאים כאן ובאמת משקיעים מזמנם כי לכולם אכפת, לכולנו אכפת. ביקורת ציבורית היא לגיטימית גם כאשר היא קשה, תושבים רשאים לחלוק עליי, על הנהלת המועצה ועל החלטות שאנחנו מקבלים, זו הזכות של כולם ואני מכבד את זה, אבל ביקורת צריכה להתבסס על עובדות. כאשר מוצגים לציבור דברים שאינם נכונים, כאשר מיוחסות לו עמדות שלא הביעה או כאשר מוצגת תמונה חלקית באופן שיוצר רושם שונה מן המציאות אז החובה שלנו להעמיד את הדברים על דיוקם. ואני אומר זאת גם מעבר לכך, אסור שנושא כל כך חשוב לתושבי לב השרון יהפוך לאיזשהו כלי ניגוח בין יישובים, כלי פוליטי, כי בסופו של דבר אני בטוח שכולנו פה בשולחן הזה חפצי חיים וכולנו רוצים שיהיה טוב

ושיהיה עתיד ללב השרון ותכף נדבר על זה. אני מכיר בכך שסביב הנושא הזה קיימות מחלוקות ציבוריות אמיתיות. יש תושבים שחוששים השפעת הכביש על היישובים, על איכות החיים, על השטחים הפתוחים ועל אופיו הכפרי של האזור. החששות האלה ראויים להקשבה ולמענה רציני על כל טענה וטענה. אבל לצד זאת אנחנו צריכים להסתכל למציאות בעיניים ולהבין מה נמצא על השולחן, מה כבר הוחלט, מה עדיין ניתן לשנות ומה אנחנו יכולים לעשות כדי להשפיע על התוצאה. אני רוצה להגיד פה כמה, גם איזה משהו אישי, תראו, אני מלווה את המאבק הזה ואת העיסוק בנושא הזה לא מהיום, התוכנית הממשלתית נולדה לפני 8 שנים ואני תוך כדי תנועה, גם לפני הבחירות קצת ובאופן משמעותי, ואתם רואים בכמות הפגישות שהיו לנו וגם עם הוועדים, באופן משמעותי למדתי את כל הנושא הזה, ואני חייב לציין כמו כל בן אדם נורמטיבי שלומד ולומד גם התפתחתי בתפיסת העולם מה נדרש, מה לא טוב, על מה להיאבק ובסופו של דבר אנחנו יכולים להיות באמת אנשים שנגיד להכל לא, אבל בסופו של יום יש מערכות יותר גדולות מאיתנו, תכף אני אפרט על הנושא הזה. אני ירשתי את התוכנית הזאת, למעשה מהרגע שהבנתי מה כלול בה פעלתי נמרצות מול משרד התחבורה, דרך אגב, עם נציגי היישובים ומול הגורמים המקצועיים ומול גורמי התכנון, מתוך עמדה ברורה: האינטרס של תושבי לב השרון חייב להיות במרכז. ככה אני מתנהל תמיד ועל פי זה אני פועל. אני לא מסתכל על בן אדם, על יישוב, אני מסתכל על מועצה באופן כללי. לא תמיד הסכמנו עם משרד התחבורה והיו לנו לא מעט, ואני תכף אפרט על זה, לא תמיד גם קיבלנו כל מה שרצינו, מה לעשות? גוף יותר חזק מאיתנו. אבל במקום להסתפק בהצהרות מהצד ויש איזשהו מצב שאנחנו אומרים, וגם איציק אמר את זה, וגם אילן, אנחנו יכולים ואנחנו נמשיל את זה למשחק כדורגל, אנחנו יכולים להיות או ביציע או במגרש, וביציע זה הכי קל להגיד שהשופט הוא בן... לא אגיד כי זה מוקלט, והשחקן הוא חרא כי הוא לא רץ לכדור, והוא לא נגח טוב, ואיזה שוער מעפן איך הוא קיבל

גול מ-40 מטר, האופציה השנייה זה להיות על המגרש או איך שאומרים, איך שאריק שרון אמר, "תהיה על הגלגל", כי ברגע שאתה שם יש לך את האפשרות להשפיע, יש לך את האפשרות לשנות ויש לך את האפשרות גם לשים את האג'נדה שלך ככל שתוכל. במקום להסתפק בהצהרות מן הצד בחרנו להיות בתוך התהליך, להציג את עמדתנו ולדרוש שינויים ולנסות להשפיע על התוצאה. אני מאמין שזאת האחריות שלי כראש מועצה. אם המדינה מתכננת מהלך שיש לו השלכות על היישובים שלנו, אני רוצה להיות בחדר שבו מקבלים את ההחלטות ולא לגלות עליהן לאחר שהתקבלו. עכשיו, דרך אגב, להיות בתוך התהליך זה לא אומר שאנחנו מסכימים לכל דבר, ואנחנו ממש לא מסכימים לכל דבר, רחוק מזה, להפך, המשמעות היא שאנחנו נמצאים שם כדי להיאבק על כל סעיף, כל תוואי, כל פתרון וכל פרט שיש לו משמעות עבור התושבים שלנו. סתם לדוגמה, אני אתן שתי דוגמאות שאילן נקט בהן, אנחנו יכולים לבוא ולהגיד 'אז איז', אנחנו מתנגדים לכל התוכנית, לא מעניין אותנו מה יש בפנים, מתנגדים לכל התוכנית, זאת גם דעה. אבל אנחנו יכולים לבוא ולפרק את התוכנית לעשרות חלקים ולעשרות גורמים ולהיאבק על כל סעיף וסעיף שלא תואם את הצרכים שלנו. אני אתן שתי דוגמאות: דוגמה אחת זה נושא השיקוע, בנושא השיקוע החלטה ו... לא החלטה אלא הוראה של המועצה הארצית למתכננים, דרך אגב, אני גם אדבר עוד מעט על המתכננים, איזו הזיה זאת שחוצה ישראל מתכנן כביש שמגיע עד 562 ולמה זה דבר שהוא הזיה, ואני העברתי את ההסתייגויות שלנו למשרד התחבורה, ההוראה שלהם הייתה שהשיקוע, יהיה הגג העליון שאמור ליצור מצב שהצד הדרומי עבר הירדן יתחבר בצורה לא כמו שהוא היום בכיכר עם סכנה לילדים תהיה פלטה למעלה ויהיה מדרחוב ללא רכבים ומסלולי אופניים לאנשים יהיה בקו 0, זאת אומרת שהקו של, שהקו, שני הקווים המנחים בגובה של השיקוע יהיו שני צידי המקום. המשרד המתכננים כדי לחסוך בכסף הביאו סוג של שיקוע על בסיס גרביטציה וזה אומר לא לחפור, מתחשבים בשיקוע

ובשיפוע שבא באופן טבעי ממזרח למערב ואז נוצר מצב כדי ליצור קיר וליצור מצב שמכוניות יכולות לעבור יצרו מן עלייה של שני מטר בשני השבילים ואת כל הרחבה מעל השיקוע עשו אותו בגובה של שני מטר. עכשיו שני דברים, קודם כל זה ברור שאנחנו מתנגדים, זה אחד, דוגמה אחת מני רבות, ודבר שני זה בניגוד להוראה של המועצה הארצית. דבר שני, ההפקדה היא לא משהו חלוט ואחד הדברים שאין להם פתרונות בשבילנו, ועל זה יקום וייפול דבר, זה הנושא כניסות ויציאות. עכשיו אני לא אדבר על המאבקים בין עין ורד לכפר הס, חוויתי אותם, עניין של אינטרסים שכל יישוב אמר אצלי זה לא יקרה, אתם מכירים את המשפט נימב"י שזה ראשי תיבות Not In My Backyard וזה מה שאני חווה ב-3 שנים האחרונות, אבל לא נכנס לזה כי אני מבין אותם...

אורנה הדר: איך אתה אומר את זה?

אלי אטון יו"ר: סליחה, אני מבין. אורנה, אל תפריעי לי. אני לא הפרעתי לך במשפט אחד. אני לא הפרעתי לך במשפט אחד.

אורנה הדר: אבל אי אפשר להגיד נימב"י.

אלי אטון יו"ר: אני יכול להיות, אני ככה אני מרגיש זכותי להגיד, אוקיי? ואני כמו שלא הפרעתי לך במשפט אל תפריעי לי. יש מאבק שלא ראיתי ואני יודע שעין ורד סובל הכי הרבה, עין ורד סובל הכי הרבה מהאירוע הזה, אבל יחד עם זאת יש פה כמה יישובים, אני גם לפני שאני אמשיך, ב-3 שנים האחרונות שאני מעורב בכביש הזה פעם אחת, ואפילו פעם אחת לא דובר על 3 נתיבים, פעם אחת לא דובר על החיבור של כביש 6 ופעם אחת לא דובר על החיבור של כביש 44 שאני גם אציין גם את היתרונות ואת החסרונות שלהם. מה שדובר בעיקר על דרכי על השיקוע שהוא, הוא חשוב לכשעצמו ועל דרכי הגישה והכניסה. אני אמשיך. תראו, המשמעות שאנחנו נמצאים שם כדי להיאבק על כל סעיף, כל תוויי זה אמרתי, כל פתרון וכל פרט שיש לו משמעות עבור התושבים שלנו. תראו, אני רוצה לומר עוד כמה דברים ברשותכם, כביש 553 מלווה את המועצה ואת יישובי לב השרון תקופה

ארוכה, כמו שאמרתי 8 שנים, מאז הונח על השולחן על ידי משרד התחבורה, ובחודשים האחרונים הוא הפך לאחד הנושאים הציבוריים המרכזיים שעל סדר יומנו. אני רוצה לומר היום באופן ברור וגם שתשמעו את זה טוב, וגם שזה יהיה מוקלט וגם תסתכלו לי בעיניים, המועצה האזורית לב השרון היא לא התנגדה וגם לא מתנגדת לצורך לתת מענה תחבורתי לאזור השרון, תכף אני אפרט, השאלה היא איזה מענה תחבורתי, איזה מענה תחבורתי נכון לתת? איפה הוא יעבור? באיזה היקף? מה תהיה המשמעות שלו עבור היישובים והתושבים שלנו? והדבר החשוב לי ולנו ביותר זה מזעור למינימום כל פגיעה במרחב הכפרי של היישובים שלנו. אני רוצה להדגיש, המתווה שהוצג בעבר לכביש 553 כלל דרך רחבה מאוד, 3 נתיבים לכל כיוון, 3 נתיבים לכל כיוון יש את זה בכביש 6, יש את זה בעוד לא מעט כבישים בארץ, ואנחנו יודעים איך זה נראה וחיבור ישיר לכביש 6 ולכביש 444. מבחינתנו מדובר במתווה שהיה עלול לגרום פגיעה משמעותית במרחב הכפרי, בשטחים הפתוחים וביישובים הסמוכים לתווייי. עכשיו תראו, כמו שאמרתי מקודם, במקום לומר רק לא בחרנו לפעול מתוך המערכת ולהשפיע על התוצאה. אני שמח לדווח שהגענו להישג ניכר, וזה הישג אדיר ללב השרון, ואתם תחוו אותו ותבינו אותו במשך הזמן, אחרי שקיימנו שיח שוטף עם משרד התחבורה ואחרי שגם בפגישה עם השרה שהיו נוכחים בה לא מעט אנשים שהיא באה ואמרה שאנחנו נפקיד את התוכנית, נפקיד את התוכנית בשני נתיבים, סליחה, נפקיד... אנחנו נבצע שני נתיבים אבל נפקיד את התוכנית ב-3 נתיבים, אל תתנגדו לתוכנית, הודעתי לה חד משמעית גברתי השרה, אני מאוד מכבד אותך, מאוד אוהב אותך, אבל אם תהיה הפקדה של 3 נתיבים אני מתנגד לכל התוכנית באופן גורף ואוטומטי. לאחר מכן גם בפגישה אחרי שבוע או שבועיים עם סמנכ"ל התשתיות של משרד התחבורה נאמר אותו דבר, הוא בא ואמר: אלי, אנחנו נבצע שני נתיבים, רק אני מבקש מכתב תמיכה מראשי הרשויות שאתם מסכימים למתווה הנוכחי. אמרתי לו אדון שמעון, עם כל הכבוד לך, ואני

גם אותך מכבד, אם יהיה-- אם אתם תפקידו למועצה הארצית את התוכנית הזאת ב-3 נתיבים אני אתנגד באופן גורף לתוכנית הזאת. וחזרתי על זה לא פעם, לא פעמיים, לא 3, לא 4, זה כתוב בכתובות, זה קיים בכל המקומות, ולכן אני אומר אני, תעירו אותי ב-2 בלילה, ב-3 לפנות בוקר ובכל שעה זה, אלה המילים שאמרנו. עכשיו, אני, קיימנו שיח שוטף ויסודי עם משרד התחבורה, עם הגורמים המקצועיים, הצגנו את עמדת המועצה ואת הצרכים של התושבים, וכמובן הצלחנו להביא לכך שהמתווה המקודם כיום מצומצם הרבה יותר. כביש דו נתיבי לכל כיוון, דרך אגב, עד 562 הכביש הזה קיים כבר, שתדעו, בואו, הכולל מרכיב משמעותי של תחבורה ציבורית בנתיב אחד. זאת אומרת כביש אחד, נתיב אחד, אוקיי? פלוס נתיב נר"ת שזה נתיב רב תכליתי, כשהמטרה שלו היא באמת להכין את עצמנו לאתגרים של לב השרון בתקופה הקרובה, בשנים הקרובות. וההסתכלות של מדינת ישראל, בלי זה לא נוכל לצאת מהבתים עוד כמה שנים, זה תחבורה ציבורית. והמטרה היא שבכביש הזה יהיה כביש ל-2 פלוס 1, למכוניות שיצמצמו וייסעו כמה אנשים ברכב אחד, תחבורה ציבורית, תחבורה להסעות למוסדות חינוך, וכמו שדיברנו על הרכבת ה-BRT שתעבור, דרך אגב, מתחנת טייבה ותוכל להגיע עד בית יהושע, באותו נתיב. זה שינוי שאנחנו רואים בו הישג חשוב מבחינת האינטרס של יישובי לב השרון, אדגיש כי אם לא היינו עושים זאת או רק מתנגדים לתוכנית ממשלתית באופן גורף התוכנית הייתה מקודמת במתכונתה הראשונית שהייתה רעה ליישובים שלנו. אני פה, אני, אני רוצה רק פה להיכנס על הסיפור של המכתב, יש פה שני מכתבים, קודם כל אנחנו, אני יזמתי מכתב עם 4 רשויות עם דרום השרון, שהן היו רלוונטיות לכביש 551 עם דרום השרון, עם תל מונד וגם עם קדימה צורן, ובהמשך לשיחה שלי עם שרת התחבורה שבה אמרנו שאנחנו רוצים לקדם את כביש 551 במהירות האפשרית, כי כבר הכביש תוכנן במתכונת הישנה זאת אומרת הקידום שלו יכול להיות מהיר, ואני רוצה להגיד לכם גם עוד דבר, ואמרתי את זה ללא

מעט אנשים, בנושא של הורדת הנתיבים שמשרד התחבורה התנגד ונלחם על זה אבל בסוף קיבל את העמדה שלנו הייתה לנו רוח גבית ממנהל התכנון, וזה היה הישג שלנו, כי מנהל התכנון תמך בשני נתיבים. במתווה של 551, ופה אני אומר את זה בצורה הפתוחה ביותר, משרד התחבורה תומך, אבל יש לנו את האתגר להוציא את הכביש הזה של 551 מהקפאה מול המועצה הארצית. במועצה הארצית "מקדשים", אני אומר את זה במרכאות, "מקדשים" את הנושא של הפרוזדורים האקולוגיים, ופה אנחנו צריכים, צריכים, יש לנו אתגר שאנחנו צריכים לעמוד בו. לגבי המכתב, במכתב הראשון, זה היה מכתב שהוצאנו, לאחר שבועיים, דרך אגב, כמו שאיציק אמר, כשיש, אני נמצא במועצה הארצית וכשיש איזושהי ישיבה במועצה הארצית אז אנחנו מקבלים את מועדי הישיבות חודש, חודש וחצי לפני, כבר הישיבות הן כבר כתובות, וכמה ימים לפני או שבוע לפני פנתה אליי אחת מראשות המועצה ואמרה: תשמע, אנחנו צריכים, שלחה לי מכתב שאנחנו רוצים לקדם את הכביש הזה במתכונת שלו ודחוף וחייבים לקדם אותו. ואמרתי לה: למה דחוף? ואז היא אמרה לי: תשמע, כי במשרד התחבורה פנו אלינו ואמרו לנו: חברים, אנחנו לא נקדם את הכביש כי אתם מתנגדים, אז הם אמרו רגע, אנחנו לא מתנגדים. מי מתנגד? ואז מישהו בכיר זרק להם שראש מועצה אזורית של לב השרון מתנגד לקידום של 553. אמרתי גברת, לא אגיד את השם מפאת הכבוד, אני שוב חוזר ואומר שאני ב-3 נתיבים מתנגד חד משמעית לכביש הזה כי זה לא יהיה, ואני אתנגד לחצות. אני כן אומר את מה שחזרתי ואמרתי מול שרת התחבורה, מול המועצה בכל הוואטסאפים וההודעות ששלחנו לתושבים גם ביום ביישוב בעין ורד זה מה שנאמר ואני לא חוזר בי , ואני מאמין בזה כי זה הדבר הטוב ביותר ללב השרון, אפשר לערער על דבריי וזה בסדר גמור, ונכנס במשפט, נכנס במשפט, גם נכנסה במשפט הערה שאנחנו מדברים על שני נתיבים פלוס נר"ת. כן, היה רשום דחוף, הדחוף ביותר לא רלוונטי, הישיבה כבר נקבעה בלי שום קשר למכתב, ואני אגיד לכם גם עוד דבר, אני אגיד לכם גם עוד

דבר, דבר מצחיק, לא מצחיק, עצוב, לא עצוב, אבל ככה זה עובד, הפגישה הייתה בזום, אילן היה איתי ודיברו בהתחלה בעלי המקצוע, אני, דרך אגב, ביקשנו מהמועצה הארצית את הזום ואת התמליל על מנת שאני אשמח להעביר לכם אותו ולאחד האירועים בא, בא נציג, קודם כל דיברו הנציגים של כל המשרדים, איכות הסביבה וזה, ודיבר גם משרד התחבורה ואמר אני מודה לראשי הרשויות שהסכימו לקבל את הכביש הזה במתכונת שלו. ועוד דיברו על זה ואנחנו נדבר על זה בנושא הבא, ביקשנו גם סקירה על נושא האגרגטים, מסוף המטענים, ואמרו כן, הכביש הזה גם ישרת את מסוף המטענים. וכשקיבלתי את זכות הדיבור, אמרתי קודם כל שני דברים. קודם כל תודה על זכות הדיבור, ודבר שני רוצה לתקן שני אדונים נכבדים, מי שדיבר על נושא שהכביש הזה ישרת את מסוף המטענים, אז עם כל הכבוד קצת לא יודע על מה הוא מדבר, כי ממסוף המטענים קודם כל לא יהיה אצלנו, לא אצלנו, באזור טייבה, א', הוא לא יהיה, יש התנגדות אדירה של כמה רשויות, 5 רשויות, שזה לב השרון, טייבה, קלנסווה, טירה ודרום השרון, שב-21 לחודש יש לנו פה צוות היגוי, אני ארגנתי 3 חברי כנסת, 2 מכהנים ועוד אחת פוטנציאלית, שזאת אושרת גוני גונן, ראשת המועצה של דרום השרון, דרום השרון יהיו איתנו בהתנגדויות, אנחנו נארגן גם את התקשורת עם יועצי תקשורת, כל המהנדסים של הרשויות על מנת לצאת, וזה דרך אגב הדיון השני בצוות ההיגוי, הפעם הוא יותר רחב, אלא התנגדות. ודרך אגב למסוף המטענים יכולים להגיע מ-533 כי מתחברים ל-444, מכביש 57 וגם מ-551 שאפשר לבוא אליו מכל דבר, זה לא 553, זה סתם ספין. זה 1. לגבי... ולגבי, אחרי שאמרתי את מה שאמרתי לגבי מסוף המטענים אמרתי עוד דבר לפרוטוקול ולמשרד התחבורה, אני שוב חוזר על העמדה, ותקראו את המכתב טוב טוב, תקראו את המכתב שהגיע למשרד התחבורה, אנחנו תומכים רק בתוכנית שתהיה שני נתיבים כשאחד מהם הוא נר"ת. אז הספין הזה של זה שינה והכל זה ספין, אבל זה בסדר גמור, אני מבין, אני מבין את העניין. אני רוצה להתקדם על עוד כמה דברים.

קובי רייך: תראה, ראובן לדעת(לא ברור) עכשיו אם אחד נר"ת יהיה עוד יותר גרוע ממה שעכשיו.

אלי אטון יו"ר: אני תכף אגיד לך למה זה, למה זה יהיה טוב. אני תכף אגיד לכם. תראו, בגלל המעורבות והנחישות שלנו מול משרד התחבורה, המידע העדכני הוא שחברת חוצה ישראל מפרסמת כיום תוכנית ל-553 כדרך דו נתיבית לכל כיוון, חיבור מחלף אלכסנדר בכביש 6 ו-444 ביחד עם משרד התחבורה אנחנו תכף נדבר גם על היתרונות של הדבר הזה וגם על החסרונות. כי מה לעשות, לא הכל מושלם. עכשיו, מבחינתי זה עדיין לא סוף הדרך, כשבאו אנשים ואמר לי גם קובי, והנה זהו, טאק, יש באז, נגמר הסיפור, אני לא לחינם הקמתי צוות היגוי, והצוות היגוי נבחר על ידי היישובים עצמם, אני לא בחרתי בן אדם אחד מכל צוות ההיגוי, בחרתי את כל היישובים הרלוונטיים, כולל עין שריד, שאני אומר לכם בכבוד הכי גדול, אין קשר, אין קשר בין עין שריד ואני תכף גם אדבר גם על הספין הזה ועל ה-- אמרו לי אל תגיד פייק כי זה לא מילה יפה, על, על מידע לא תקין. אוקיי? על מידע לא תקין ומידע מטעה, מוטעה או מטעה, אני אהיה עדין, אגיד מידע מוטעה, טעות, טעות במידע, אין קשר בכלל לעין שריד לכביש הזה, כל מי שבראשו בעיניו מבין שאין קשר בין שריד לכביש הזה, עצם העובדה שהתוכנית מתקדמת היא לא אומרת שאנחנו צריכים לקבל כל פרט בתוכנית הזאת, וזה ההזדמנות שלנו, וזה המצב, ולכן פה החשיבות של צוות ההיגוי, פה מתחילה העבודה, פה מתחילה העבודה. המועצה תמשיך להיות בתוך התהליך, תבחן כל מרכיב ומרכיב, וככל שיהיו בתוכנית הוראות או פתרונות שעלולים לפגוע בתושבי לב השרון המועצה תעמוד על זכויות התושבים ותגיש את ההתנגדויות הנדרשות במוסדות התכנון הרלוונטיים. אני רוצה להיות ברור בנקודה הזאת, להיות בתוך התהליך זה לא אומר להסכים לכל מה שמציע משרד התחבורה, ההפך, אנחנו מתנגדים להרבה דברים, אנחנו כבר התנגדנו לזה שמשרד, שחוצה ישראל ימשיך לתכנן את הכביש כי זה לא משהו תקין, כי בסופו של יום בתהליך תכנוני

נכון, ונאמר לי וכשלמדתי את כל הנושא הזה שחוצה ישראל קיבלו את הפרויקט הזה כי הם צריכים לתכנן את מחלף אלכסנדר, מה זה, מה זה קשור? תכננו את מחלף אלכסנדר, נתיבי ישראל שגם תהיה עם פתרונות ליישובים, פתרונות קצה, וכשאני מדבר עם המתכנן הראשי גל גרונר ואומר לו אוקיי, אתה מתכנן את הכביש, מה קורה עם הכניסות והיציאות? איפה החיבורים? אז הוא אומר לי תשמע, זה לא המנדט שלי, אז פה הבהרתי את זה למשרד התחבורה שאנחנו לא נקבל שמשרד אחד יתכנן את הכביש הראשי, משרד שני, חברה שנייה תתכנן כניסות ויציאות, שלא יהיה בכלל ממשק בין, בין, בין כל הדברים האלה, וכמובן אחד הדברים ברגע שלא יהיה הסכמה לדברים האלה תהיה לנו התנגדות גורפת בנושא הזה של כניסות ויציאות ומי בכלל מתכלל ומתכנן את הכביש הזה. מה גם שיש, אני אגיד את זה במאמר מוסגר, ביקורות לא קטנות על אופי התכנון. זה כבר ברמה המקצועית, לא שלי. אם המדינה מתכוונת לקדם את הפרויקט והמדינה מתכוונת לקדם את הפרויקט, אני מעדיף שראש המועצה והגורמים המקצועיים של המועצה ונציגי המועצה יהיו סביב שולחן קבלת ההחלטות, יראו את התוכניות, ישמיעו את עמדת התושבים וינסו להשפיע על כל פרט, וזה יותר טוב מאשר שנעמוד בחוץ לחדר ונגלה בדיעבד מה הוחלט, התנגדנו, התנגדנו וזה בסדר גמור, זה זה, זה דברים שהם לגיטימיים. ואני אגיד את זה מעל לכל, קודם כל מדובר באחריות שלי, אחריות כבדה מאוד ושל כל חברי ההנהלה של הנהלת המועצה, יש פה אחריות כבדה מאוד כשאני בא ואני מסתכל על כל מה שקורה בלב השרון, כשאני מסתכל על המצב הדמוגרפי בלב השרון, כשאני מסתכל על זה וכבר דיברו על זה שעד שנת 2040, לא 2050, שעד שנת 2040 תל מונד הולכת להכפיל את עצמה, לגדול מ-16,000 תושבים ל-30,000 תושבים, קדימה צורן עומדת לגדול מ-24,000 תושבים ל-50,000 תושבים. לב השרון תגדל, כן, לב השרון תגדל כי מחר כבר יש לנו דיון בתמ"א תיקון 5 לתמ"א 35, תקן אותי, נכון? בעקבות הצורך שלנו במצב הדמוגרפי הרעוע שיש לנו ואז

לב השרון במסגרת התוכנית הכוללנית אנחנו הגשנו בקשה לגדול ל-40,000 תושבים כדי שנוכל להחזיר, להביא זוגות צעירים, כפר יונה, תקשיבו טוב טוב טוב, היום היא 30,000 תושבים ועומדת לגדול ל-70,000 תושבים בעשור הקרוב. יש להם כבר הסכמי גג וכל הדברים האלה. עכשיו למה אני אומר את כל הדברים האלה? כי בסופו של יום 50 אחוז הנוכחים ו-50 אחוז העתידיים מתושבי , מתושבי קדימה צורן יגיעו לכיוון 553. 50 אחוז מתושבי תל מונד, אולי 70 אחוז יגיעו ל-553 והשאר יוכלו להתנקז ל-551. תושבי לב השרון גם פה כל הגוש הדרומי, כל הגוש הדרומי שיגדל, אם היום הוא ממוצע בערך 12,000 תושבים, כי אנחנו פחות או יותר שווים, הוא יגדל ל-24,000 תושבים, ל-20,000 תושבים עד שנת 2040, וזה אומר הכפלה של כמות המכוניות ואז חלק יוכל להיות, להתנתק, להינתב, להיות, לעבור ל-551 וחלק ירדד את 553, כפר יונה, מה כפר יונה קשורה לאירוע? אז כן, כפר יונה קשורה מאוד מאוד לאירוע, כי כפר יונה בוא נגיד ש-60 אחוז מהתושבים יעברו דרך כביש 57, אבל חלק יעברו, חלק מסוים יעברו דרך כביש 561, שזה כביש שעומד להיות מכיכר מהכיכר של קדימה צורן ועד למחלף הדרים, וחלק בכל מקרה יתנקזו ל-553. זאת אומרת שהולך להיות לנו פה כאוס מטורף שאני אמרתי שעוד 5 שנים לא נוכל לצאת מהבתים, ואני אומר לא נוכל, לא לא תוכלו, לא נוכל, כי אני נמצא בכל אירוע, וכל עוד שאני ראש מועצה מבחינתי כל הכבישים של לב השרון הם באחריות שלי ובאחריות הכבדה שלי. כל התושבים של לב השרון הם כמו הבנים והאחים שלי וההסתכלות שלי הסתכלות על כל תושב ותושב, על כל בעיה ובעיה, וברור לחלוטין שזה אתגר מורכב, אנחנו ראינו פה לצערי, ואני אומר את זה בכאב רב, ויכוח בין שתי חברות מליאה ששתיהן הן חברות וחברות.

אורנה הדר: מי חבר שלה?

אלי אטון יו"ר: מה תגזימי, תני לה חיבוק עכשיו. הנה אתם ראיתם.

אורנה הדר: גם אני רוצה להגיד לכם.

אלי אטון יו"ר: תני לה חיבוק. תני לה חיבוק אמיתי.

אורנה הדר: חברות משמרת.

אלי אטון יו"ר: חיבוק אמיתי. יפה, ואני יודע.

אורנה הדר: על העניין הזה.

אלי אטון יו"ר: ואני יודע, ולכן לכן ברור שזה יש פה סוג--

אורנה הדר: היחיד שאני לא חברה שלו זה אפי

לכן, לכן, לכן יש סוג--

אלי אטון יו"ר: לכן, לכן, לכן יש סוג--

אפרים חג'ג': לפרוטוקול.

אורנה הדר: בדיוק, לפרוטוקול.

אפרים חג'ג': אורנה.

אלי אטון יו"ר: ולכן, חברים, חברים. לכן, חברים. הנושא הזה מורכב. הנושא הזה. הנושא הזה לא פשוט. עכשיו אני רוצה להגיד לכם עוד דבר: האחריות שלנו לא מסתיימת ב-553, ממש לא, אנחנו צריכים להסתכל קדימה, זה התפקיד המובהק שלי כראש מועצה. אני אמור להסתכל, וזה מה שאני עושה, ל-10, 15 ו-20 שנים הקרובות, ואני דואג יום יום ושעה שעה לתושבי לב השרון, לא רק להווה אלא בעיקר ובעיקר לעתיד כי שמה נמצאים האתגרים הגדולים ביותר שלנו בלב השרון. כמו שאמרתי, אנחנו כבר היום מתמודדים עם עומסי תנועה משמעותיים באזור לב השרון והיישובים סביבנו ממשיכים להתפתח וימשיכו. וגם אם אנחנו רוצים לשמור על אופי הכפרי של היישוב ואנחנו נשמור על אופיו, על אופייה הכפרי של המועצה שלנו.

אפרים חג'ג': ראש המועצה, סליחה רגע, (לא ברור).

אלי אטון יו"ר: אני אגיד לך (מדברים ביחד)

אפרים חג'ג': מומלץ.

אלי אטון יו"ר: אני, אפרים, יש שני דברים שיש לכם תמימות דעים, אף אחד מכם לא ביישן. זה בסדר. לא אתה ולא היא. אז היא יכולה ללכת מתי ש... מירב, לכי ל...

אורנה הדר: ממש לא.

מירב לביא: אם אני רוצה ללכת, אני אלך.

אלי אטון יו"ר: אני אומר, לכי...

מירב לביא: אני אלך.

אלי אטון יו"ר: מירב, אני אני רוצה להמשיך.

אפרים חג'ג': מה היא צריכה...

אלי אטון יו"ר: אני רוצה להמשיך, חברים, כי זה חשוב. כבר היום, כמו שאמרתי, אנחנו מתמודדים בעומסי תנועה משמעותיים באזור לב השרון והיישובים סביבנו ממשיכים להתפתח ועוד ימשיכו עוד יותר. תודה נועה,

אורנה הדר: תודה.

אלי אטון יו"ר: ואם אנחנו רוצים גם כשאנחנו רוצים לשמור על האופי הכפרי של האזור, אנחנו רוצים לשמור על האופי הכפרי של האזור אנחנו חייבים וחייבים להיערך לצורכי התחבורה של השנים הבאות. לכן אני לא מוכן להסתכל רק על הכביש של היום, איך שהוא נראה היום ואת מה הוא משרת היום. אני מסתכל גם על לב השרון של עוד 10 שנים ועוד 20 שנים, מה אנחנו משאירים לדור העתיד שלנו? השאלה זה לא רק כמה מכוניות נוסעות בכביש אלא איזה פתרון תחבורתי יהיה כאן, כאשר מספר התושבים, כמו שאמרתי, באזור, יגדל ויכפיל את עצמו. וכאשר אזורי תעסוקה יתפתחו ועומסי התנועה יגדלו. וכאן מגיעה החשיבות שאנחנו מייחסים עם כל הדיסוננס וכל החילוקי דעות לקידום בבחינת כביש 551. אין, אין מנוס. כביש 551. למי שקצת לא נתבלבל ב-553, זה לא כביש שאחד מחליף את השני, זה כבישים שמשלימים אחד את השני, בעיקר אחרי שירד נתיב אחד מ-553 שזה הישג מטורף ללב השרון, נצטרך לתת מענה בעוד מקום וזאת כדי לרדד את הנזק שנגרם ל-5 לתושבי, התושבים שגרים ל-553 ולהקטין את הנושא של הנושא של הפקעות קרקע, את להקטין משמעותית כי ברגע שעברנו מ-3 נתיבים, מ-6 נתיבים ל-4 נתיבים, וכשברור לכם שעד 562 זה כבר גמור, רמת ההפקעה הופכת להיות הרבה פחות משמעותית. יש

הפקעה, זה משמעותי, אבל הרבה פחות משמעותית, ביותר מ-50 אחוז פחות הפקעה וגם מצב העצים ועקירת עצים תרד ביותר מ-50 אחוז בעקבות זה שירדנו מ-6 נתיבים ל-4 נתיבים. כביש 551 שהוקפא בעבר על רקע סוגיות סביבתיות בתכנון ובתכנון מתאים ובכביש שייבחר מחדש עשוי לתת מענה תחבורתי אזורי משלים ולהפחית חלק מהעומסים שיש לנו בכבישים. אנחנו קודם כל נמשיך לפעול מול משרד התחבורה במוסדות התכנון כדי להחזיר את 551 לשיח התכנוני ולבחון את האפשרות לקדם אותו מחדש, זה דרך אגב מה שאני עושה דרך אגב, ב-21 לחודש, ויש לי פגישת זום ואני הזמנתי גם נציגים להיות שותפים בפגישת הזום עם סמנכ"ל התפעול, סמנכ"ל , כן, סמנכ"ל התפעולי של משרד התחבורה, מר שמעון סוויסה, תשתיות, תשתיות, סליחה, סמנכ"ל התשתיות, כשיש לנו על סדר היום שני נושאים לדיון וקובי בוחן אותי עם מה שאני אומר, כי זה מה שאמרתי לו אתמול, שני נושאים לדיון, דיון אחד על 553 והשני על 551. אני מאמין ששני הכבישים האלה כדי שאנחנו נוכל לתת עתיד יותר טוב לילדים שלנו ולנכדים שלנו חייב להיות, אנחנו יכולים להגיד לא על הכל ולהגיד זה לא מעניין אותנו, אבל אני מבטיח לכם דבר אחד, אנחנו כבר 3 שנים ואני 3 שנים כמעט יום יום באירוע הזה, 3 שנים אני, אני לוחץ על כל הגורמים, 3 שנים אני מצרף איתי אנשים לכל דיון ולכל לכל אירוע שקיים, גם מיכל דרך אגב, הייתה באיזשהו אירוע פגישה עם שרת התחבורה וחוותה על בשרה איך העניינים מתנהלים. אבל אני רוצה להגיד לכם דבר אחד, אני לא מפחד מאף אחד, אני לא מפחד להתנגד, אני לא מפחד לעמוד על הרגליים האחוריות, הספקת להכיר אותי שאני לא מפחד מכלום. אבל אני כן אחד שאומר את האמת, אני גם לא מפחד שתתנגדו לכביש הזה כי בסך הכל זכותכם להגיד את מה שאתם רוצים. אבל אני רוצה- אבל אני רוצה... אני רוצה- סליחה, מה?

אפרים חג'ג' : אני אומר, למה אתה מפחד לכתוב את האמרות שאני אומר בחוץ?

אלי אטון יו"ר : לא, לא לא אנחנו נדבר על הפייקים, אנחנו נדבר על הפייקים. תקשיבו, אני

בהחלט מקבל כל ביקורת, אבל שקרים ופייקים אני לא מוכן לקבל.

אפרים חג'ג'י: זה חלק מהתפקיד שלך לשמוע גם את זה וגם את זה,

אלי אטון יו"ר: לא, שקרים.

אפרים חג'ג'י: צריך להיות חסין. לא, הכל בסדר. צריך להיות חסין את הראש מהצוואר. אני, האמן לי שאני חסין. שלום, אילן ותמשיך לחייך. אני מחייך, אבל שקרים, שקרים לשקר תושבים לתושבים תושבים. זה הפוליטיקה. אבל זה, אבל- זה הפוליטיקה. יפה, זה מורכב. אין מה לעשות. זה הפוליטיקה. מותר לשקר. אתה צריך להיות גבר מאחורי הכיסא שלך, גם אם- מותר לשקר. גם אם אתה חייך אנשים. גם אם ישקרו. ואל תיקח את זה אישית. יפה. זה הכל. לא, אני קודם כל. חבר'ה, יצא. תיקח אישית. קודם כל סליחה, עכשיו אל תפריע לי. תן לי לסיים. קודם כל יצא, יצא המרצה. איפה היא, השעה מאחרת כבר. יצא המרצה. יצא המרצה מהסרט. ניתן לשקר. אתה רק תמשיך ליישר קו. ניתן לשקר. עכשיו אני אגיד לכם עוד דבר אחרון לגבי עיתונים. עוד 5 משפטים אחרונים. קובי תודה. 5 משפטים אחרונים. לא, הוא שאל אותי אם זו הישיבה הכי ארוכה שהייתה. אמרתי לו כן.

אפרים חג'ג'י: צריך להיות חסין אתה ראש מועצה.(מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: אני, האמן לי שאני חסין, אני מחייך, אבל שקרים, שקרים לשקר תושבים לתושבים, (מדברים ביחד)
עכשיו אני אגיד לכם עוד דבר אחרון לגבי (לא ברור). עוד 5 משפטים אחרונים. קובי , תודה. 5 משפטים אחרונים.

קובי רייך: לא, הוא שאל אותי אם זו הישיבה הכי ארוכה אמרתי לו שכן

אפרים חג'ג'י: כן, בחיים לא היה דבר כזה.

אלי אטון יו"ר: 5 משפ-- זה נושאים חשובים, מה לעשות? 5 משפטים אחרונים. תראו, לפני 3 חודשים, אני דרך אגב, אתם יודעים, גר במושב ניצני עוז ולפני 25 שנה התנגדנו, התנגדנו משמעותית, לא רק ניצני עוז, כל היישובים שהיה להם כביש 6 התנגדנו, שמנו טרקטורים, מה לא עשינו? לכביש, לכביש 6. מתוך ראייה מה אתם לוקחים לנו 300 או 400 דונם לכל יישוב? וברור שזה לא

עזר, הכביש הזה הוא כביש ארצי וזה כביש, זה פרויקט ארצי והדבר הזה קרה, ואני מסתכל 25 שנה אחורה ואני אומר אוי ואבוי מה היה קורה אם היינו, ההתנגדות הייתה עובדת. דבר שני, לפני 15 שנה התחילו בתוכניות של, ובהפקדה ובהתנגדויות של הרכבת המזרחית, בשמחה רבה לפני 3 חודשים הרכבת המזרחית יצאה לעבודה וכרגע היא עובדת מחדרה ועד ראש העין כאשר בשלבים הבאים תתחבר לנתב"ג וכולי וכולי וכולי. ואז הייתי ברציף שם והוצאתי איזשהו פרסום כהלצה שאני מפעיל, קורא לתושבי לב השרון, הרכבת המזרחית יצאה לדרך, ואז באו אנשים מסוימים ואמרו איזה יופי שיש רכבת מזרחית, רק איך נגיע אליה? ובאמת שאלה איך נגיע לרכבת המזרחית? מכיוון שהשטחים של טייבה חוצצים ברחפנים יהיה לנו באמת קשה בשנים הקרובות להגיע לרכבת, דרך השטחים של טייבה אי אפשר, אבל איזה הפלא ופלא, דרך כביש 444 אתה יכול תוך כמה דקות להגיע לרכבת טייבה, דבר שני כביש, היתרון של כביש 444 לראשונה, וזה מה ש-562 לא הצליח לעשות כי זה עובד בין רשויות, לראשונה ישנה אפשרות שיהיה חיבור מהיר בין הצד הצפוני, צפון מזרחי של לב השרון לצד הצפון דרומי של לב השרון ב-5 דקות של כביש 444 בהגעה לזה. דבר נוסף, חברים, גישה תוך 5 דקות לכביש 6, לכביש הראשי, היום כל תושב של הגוש הדרומי שרוצה להגיע לכביש 6 הוא צריך לעשות שני דברים, או לנסוע צפונה ואחרי זה מזרחה למחלף ניצני עוז, זה אומר שזה בין 35 ל-40 דקות, או לנסוע עד אזור כפר סבא ומשם להגיע עד חורשים, זה גם בסביבות 40 דקות. פה יש אפשרות להגיע לכביש הראשי במדינה תוך בין 5 ל-10 דקות. כן? אני רוצה לומר דבר אחד, יש אתגר, יש אתגר, ויש אתגר שאנחנו נמצאים גם בנתיב האחד, גם בנתיב האחד שישמש, וזאת הייתה המטרה, כי ברגע שיהיו שני נתיבים שאחד מהם נר"ת, החשיבה, החשיבה של כל תושב או כל מי שלא קשור ללב השרון שרוצה לבוא ולנסוע בין כביש 2 לכביש 6, ולנצל ולעשות את זה דרך מעבר, יחשוב טוב טוב אם הוא יעבור דרך שם או 551 או 553 או אפילו כביש 57. זאת אומרת החשיבה שלו תהיה

מאוד מאוד רבה אם הוא בכלל ירצה לנסוע דרך הדבר הזה. אני פה סיכמתי, סיימתי את הסקירה שלי.

מיכל גליק: אלי?

אלי אטון יו"ר: כן. החיבור--

מיכל גליק: הפגיש עם סוויסה, כביש ההדר, שביל אופניים, תודה.

אלי אטון יו"ר: אני אגיד לך בדיוק מה, אני אגיד לך בדיוק את האירוע. אני, אני רוצה לדווח לכם על הנושא הזה, אני איתך בנושא הזה לא ב-100 אחוז, ב-200 ו-300 אחוז, אנחנו דיברנו על הנושא הזה כבר שנתיים או 3 שנים מהיום הראשון שנבחרתי, עכשיו יש הבטחות לחוד ומציאות לחוד.

קובי רייך: איך קפצנו מ-551.

אלי אטון יו"ר: לא, לא, לא, זה בסדר.

קובי רייך: עכשיו זה דיון אחר.

מיכל גליק: אני מושכת את הזמן עד שהפיצות יגיעו.

קובי רייך: איפה אתה הולך? יש הצבעה, בוא הנה. צריך להצביע, מה?

דובר: על מה אתה רוצה להצביע?

קובי רייך: על קידום 551. (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: חברים אני, אני, אני אגיד לכם משהו, אני, אני, אני אגיד לכם, תקשיבו, זאת הסקירה שלי, היא מתומללת, כל הפרוטוקול הזה יעבור באופן מלא, מתומללת, אני, אני, אני, שנייה קובי.

מיכל גליק: קובי. למדנו להכין את המידע מראש.

אלי אטון יו"ר: אני ברשותך, תקשיבי, אני, אני בן אדם רציני, אורנה את מכירה אותי, אני מחויב ללב השרון, מחויב ללב השרון, לא, יש לנו עוד כמה דברים, עוד כמה נושאים. (מדברים ביחד), שנייה חברים, שנייה, שנייה, שנייה.

מיכל גליק: איפה? תקרא לזה. (מדברים ביחד)

אלי אטון יו"ר: חברים, חברים, מכיוון חברים, חברים, מכיוון שיש לנו עוד כמה נושאים חשובים בישיבה הזאת (מדברים ביחד), מה שאני, אני מבקש דבר אחד חברים, ששש חברים, מכיוון שלא סיימנו את הדיון על הכביש הזה יש לנו

עוד כמה נושאים מאוד מאוד חשובים, דיווח על המסוף, זה דיווח על המסוף, עוד כמה דברים להעביר וזה תהליך שלא ייקח לו דקה או 2. אני מחר בבוקר אדאג שכבר תזומן ישיבה לתאריך הכי קרוב שמותר לנו, כמה מותר לנו הכי קרוב?

קובי רייך: אתה יכול לזמן גם שבוע הבא.

אלי אטון יו"ר: 10 ימים. אתם תסכימו לקבוע שבוע ימים ישיבה? לאון.

קובי רייך: אין מגבלה לאון.

לאון אליעזר: אתה מדבר על זה. רגע, אני בודק עוד שנייה, אני לא זוכר מידע מכל הדברים האלה. רגע, אני בודק.

אלי אטון יו"ר: לפחות 36 שעות (מדברים ביחד)

<u>סוף הישיבה</u>